Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B ►M6 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/36/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta ◄

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014	L 60	34	28.2.2014
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014	L 173	190	12.6.2014
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015	L 337	35	23.12.2015
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018	L 156	43	19.6.2018
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019	L 150	253	7.6.2019
►M6	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019	L 314	64	5.12.2019
►M7	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2021/338, annettu 16 päivänä helmikuuta 2021	L 68	14	26.2.2021

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 208, 2.8.2013, s. 73 (2013/36/EU)
►C2 Oikaisu, EUVL L 20, 25.1.2017, s. 1 (2013/36/EU)
►C3 Oikaisu, EUVL L 203, 26.6.2020, s. 95 (2013/36/EU)
►C4 Oikaisu, EUVL L 212, 3.7.2020, s. 20 (2019/878)

▼B

▼M6

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/36/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta

▼B

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

▼M6

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

a) oikeutta harjoittaa toimintaa luottolaitoksina;

b) valvontavaltuuksia ja -välineitä toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa varten;

c) toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;

d) toimivaltaisia viranomaisia koskevia julkistamisvaatimuksia luottolaitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla.

▼B

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan laitoksiin.

▼M6

_____

▼B

4. Rahoitusalan holdingyhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, joiden pääkonttorit ovat unionissa, sovelletaan 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua.

▼M5

5. Tätä direktiiviä ei sovelleta

▼M6

_____

▼M5

2) keskuspankkeihin;

3) postisiirtoa hoitaviin laitoksiin;

4) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: ”Eksport Kredit Fonden”, ”Eksport Kredit Fonden A/S”, ”Danmarks Skibskredit A/S” ja ”KommuneKredit”;

▼**M5**

5) Saksassa seuraaviin laitoksiin: ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, ”Landwirtschaftliche Rentenbank”, ”Bremer Aufbau-Bank GmbH”, ”Hamburgische Investitions- und Förderbank”, ”Investitionsbank Berlin”, ”Investitionsbank des Landes Brandenburg”, ”Investitionsbank Schleswig-Holstein”, ”Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, ”Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, ”Landeskreditbank Baden-Württemberg– Förderbank”, ”LfA Förderbank Bayern”, ”NRW.BANK”, ”Saarländische Investitionskreditbank AG”, ”Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, ”Thüringer Aufbaubank”, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” -lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;

6) Virossa seuraaviin laitoksiin: ”hoiu-laenuühistud”, joita pidetään ”hoiu-laenuühistu seadus” -lain nojalla osuustoiminnallisina yrityksinä;

7) Irlannissa seuraavaan laitokseen: ”the Strategic Banking Corporation of Ireland” sekä ”credit unions” – ja ”friendly societes” -luotto-osuuskuntiin;

8) Kreikassa seuraavaan laitokseen: ”Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9) Espanjassa seuraavaan laitokseen: ”Instituto de Crédito Oficial”;

10) Ranskassa seuraavaan laitokseen: ”Caisse des dépôts et consignations”;

11) Kroatiassa seuraaviin laitoksiin: ”kreditne unije” ja ”Hrvatska banka za obnovu i razvitak”;

12) Italiassa seuraavaan laitokseen: ”Cassa Depositi e Prestiti”;

13) Latviassa ”krājaizdevu sabiedrības” -laitoksiin, joita ”kriājaizdevu sabiedrību likums” -lain nojalla pidetään finanssipalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä;

14) Liettuassa ”kredito unijos” -laitoksiin, muihin kuin ”centrinės kredito unijos”;

15) Unkarissa seuraaviin laitoksiin: ”MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” ja ”Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;

16) Maltassa seuraavaan laitokseen: ”The Malta Development Bank”;

17) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, ”NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, ”Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV” ja ”kredietunies”;

18) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä ”Österreichische Kontrollbank AG” -pankkiin;

19) Puolassa seuraaviin laitoksiin: ”Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” ja ”Bank Gospodarstwa Krajowego”;

20) Portugalissa ”Caixas Económicas” -laitoksiin, jotka olivat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja lukuun ottamatta ”Caixa Económica Montepio Geral” -laitosta;

▼M5

21) Sloveniassa seuraavaan laitokseen: ”SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;

22) Suomessa seuraaviin laitoksiin: ”Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab” ja ”Finnvera Oyj / Finnvera Abp”;

23) Ruotsissa seuraavaan laitokseen: ”Svenska Skeppshypotekskassan”;

24) Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: ”National Savings and Investments (NS&I)”, ”CDC Group plc”, ”the Agricultural Mortgage Corporation Ltd”,”Crown Agents for Overseas Governments and Administrations”, ”credit unions” ja ”municipal banks”.

▼M6

6. Tämän artiklan 5 kohdan 3–24 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.

▼B

3 artikla

Määritelmät

1. Tämän direktiivin soveltamiseksi tarkoitetaan:

1) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;

2) 'sijoituspalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;

3) 'laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä laitosta;

▼M6

———————

▼B

5) 'vakuutusyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä vakuutusyritystä;

6) 'jälleenvakuutusyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä jälleenvakuutusyritystä;

7) 'ylimmällä hallintoelimellä' sellaista tai sellaisia laitoksen elintä tai elimiä, joka tai jotka on nimetty kansallisen oikeuden mukaisesti ja jolla tai joilla on toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka valvoo ja seuraa tai jotka valvovat ja seuraavat johdon päätöksentekoa ja johon tai joihin kuuluu laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä;

8) 'ylimmän hallintoelimen valvontatehtävällä' ylimmän hallintoelimen tehtävää sen valvoessa ja seuratessa johdon päätöksentekoa;

9) 'toimivalla johdolla' niitä luonnollisia henkilöitä, jotka vastaavat laitoksen päivittäisestä johtamisesta ja ovat siitä tili- ja vastuuvelvollisia ylimmälle hallintoelimelle;

▼B

10) 'järjestelmäriskillä' sellaisen häiriön vaaraa rahoitusjärjestelmässä, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen;

11) 'malliriskillä' mahdollista tappiota, joka laitokselle voi aiheutua sellaisten päätösten seurauksena, jotka voisivat periaatteessa perustua sisäisillä malleilla tuotettuihin tuloksiin, ja jonka syynä ovat tällaisten mallien kehittämisen, täytäntöönpanon tai käytön virheet.

12) 'alullepanijalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä alullepanijaa;

13) 'järjestäjällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyä järjestäjää;

14) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä emoyritystä;

15) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;

16) 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;

17) 'oheispalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä oheispalveluyritystä;

18) 'omaisuudenhoitoyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 19 alakohdassa määriteltyä omaisuudenhoitoyhtiötä;

19) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;

20) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

21) 'monialan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monialan holdingyhtiötä;

22) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;

23) 'finanssialan yhteisöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 27 alakohdassa määriteltyä finanssialan yhteisöä;

24) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta;

25) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta;

26) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;

▼B

27) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;

28) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 32 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

29) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

30) 'järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta, EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai laitosta, jonka konkurssi tai toimintahäiriö voisi aiheuttaa järjestelmäriskin;

31) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 34 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;

32) 'omistusyhteydellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 35 alakohdassa määriteltyä omistusyhteyttä;

33) 'huomattavalla omistusosuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä huomattavaa omistusosuutta;

34) 'määräysvallalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 37 alakohdassa määriteltyä määräysvaltaa;

35) 'läheisellä sidonnaisuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määriteltyä läheistä sidonnaisuutta;

36) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;

37) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;

38) 'toimiluvalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 42 alakohdassa määriteltyä toimilupaa;

39) 'kotijäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota;

40) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota;

41) 'EKPJ:n keskuspankeilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 45 alakohdassa määriteltyjä EKPJ:n keskuspankkeja;

42) 'keskuspankeilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 46 alakohdassa määriteltyjä keskuspankkeja;

▼B

43) 'konsolidoidulla asemalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määriteltyä konsolidoitua asemaa;

44) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 48 alakohdassa määriteltyä ilmausta 'konsolidoinnin perusteella';

45) ilmauksella 'alakonsolidointiryhmän tasolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 49 alakohdassa määriteltyä ilmausta 'alakonsolidointiryhmän tasolla';

46) 'rahoitusvälineellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;

47) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa tarkoitettuja omia varoja;

48) 'operatiivisella riskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määriteltyä operatiivista riskiä;

49) 'luottoriskin vähentämisellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa määriteltyä luottoriskin vähentämistä;

50) 'arvopaperistamisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;

51) 'arvopaperistamispositiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 62 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamispositiota;

52) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyhtiöllä (securitisation special purpose entity, SSPE)' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua erillisyhtiötä;

53) 'lisäeläke-etuuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 73 alakohdassa määriteltyjä lisäeläke-etuuksia;

54) 'kaupankäyntivarastolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 86 alakohdassa määriteltyä kaupankäyntivarastoa;

55) 'säännellyllä markkinalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 92 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;

56) 'velkaantuneisuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 93 alakohdassa määriteltyä velkaantuneisuutta;

57) 'ylivelkaantumisriskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohdassa määriteltyä ylivelkaantumisriskiä;

58) 'ulkoisella luottoluokituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 98 alakohdassa määriteltyä ulkoista luottoluokituslaitosta;

59) 'sisäisillä menetelmillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, 221 artiklassa tarkoitettua sisäisten mallien menetelmää, 225 artiklassa tarkoitettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kehittyneitä mittausmenetelmiä, 283 ja 363 artiklassa tarkoitettua sisäisen mallin menetelmää sekä 259 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sisäisen arvioinnin lähestymistapaa;

▼M5

60) ”kriisinratkaisuviranomaisella” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ([1]) 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

61) ”maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella” tai ”G-SII-laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;

62) ”EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella” tai ”EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

63) ”ryhmällä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 138 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

64) ”kolmannen maan ryhmällä” ryhmää, jonka emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan;

65) ”sukupuolineutraalilla palkitsemisjärjestelmällä” palkitsemisjärjestelmää, joka perustuu mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavaan samaan palkkaan.

▼B

2. Jos tässä direktiivissä viitataan ylimpään hallintoelimeen ja kansallisessa oikeudessa ylimmän hallintoelimen johto- tai valvontatehtävät on annettu eri elimille tai yhden elimen eri jäsenille, jäsenvaltion on yksilöitävä ylimmän hallintoelimen asiasta vastaavat elimet tai jäsenet kansallisen oikeutensa mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

▼M5

3. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaatimuksia tai valvontavaltuuksia sovelletaan konsolidoinnin tai alakonsolidoinnin perusteella tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisesti, käsitteisiin ”laitos”, ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos”, ”EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos” ja ”emoyritys” sisältyvät myös

a) rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joille on myönnetty hyväksyntä tämän direktiivin 21 a artiklan mukaisesti;

b) EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvonnassa olevat nimetyt laitokset, jos kyseiseen emoyritykseen ei sovelleta hyväksyntää tämän direktiivin 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti; ja

c) tämän direktiivin 21 a artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti nimetyt rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai laitokset.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼B

II OSASTO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

4 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja niiden valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka hoitavat tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä toimintoja ja tehtäviä. Niiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta toimintojen ja tehtävien jaosta komissiolle ja EPV:lle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat laitosten ja tarvittaessa rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaa sen arvioimiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, jotta toimivaltaiset viranomaiset saavat tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattavatko laitokset ja tarvittaessa rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja sen tutkimiseksi, onko kyseisiä vaatimuksia mahdollisesti rikottu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen vakavaraisuuden valvontaan, tutkintaan ja seuraamuksiin liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat, toimintavalmiudet, toimivaltuudet ja riippumattomuus.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset antavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattavatko laitokset tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti annettuja sääntöjä. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitosten sisäiset valvontamenetelmät sekä hallinnolliset ja kirjanpitomenettelyt mahdollistavat kaikkina aikoina sen tarkastamisen, että laitokset noudattavat näitä sääntöjä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset rekisteröivät kaikki liiketoimensa ja dokumentoivat järjestelmänsä ja prosessinsa, jotka kuuluvat tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan, siten, että toimivaltaiset viranomaiset voivat kaikkina aikoina tarkastaa tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamisen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaiset valvontatehtävät ja muut toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ovat erillisiä ja riippumattomia kriisinratkaisuun liittyviin tehtäviin nähden. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaosta komissiolle ja EPV:lle.

▼M5

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun muut viranomaiset kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat toimivaltaisia viranomaisia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta, ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa tällaista yhteistyötä ja kuulemista tässä direktiivissä, direktiivissä 2014/59/EU tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään.

▼M6

5 artikla

Koordinointi jäsenvaltioissa

Jäsenvaltioiden, joissa on enemmän kuin yksi luottolaitosten ja rahoituslaitosten vakavaraisuutta valvova toimivaltainen viranomainen, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestääkseen tällaisten viranomaisten välisen koordinoinnin.

▼B

6 artikla

Yhteistyö Euroopan finanssivalvojien järjestelmän puitteissa

Hoitaessaan tehtäviään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) toimivaltaiset viranomaiset tekevät Euroopan finanssivalvojien järjestelmän osapuolina luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä varmistaessaan, että ne toimittavat toisilleen ja muille Euroopan finanssivalvojien järjestelmän osapuolille tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti;

b) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat EPV:n ja tapauksen mukaan valvontakollegioiden toimintaan;

c) toimivaltaiset viranomaiset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia sekä EJRK:n asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan nojalla antamia varoituksia ja suosituksia;

d) toimivaltaiset viranomaiset toimivat läheisessä yhteistyössä EJRK:n kanssa;

e) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään EPV:n jäseninä, soveltuvissa tapauksissa EJRK:n jäseninä tai tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti.

▼B

7 artikla

Valvonnan unioniulottuvuus

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

III OSASTO

LUOTTOLAITOKSEN LIIKETOIMINNAN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. LUKU

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

8 artikla

Toimilupa

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimilupaa koskevista vaatimuksista ja ilmoitettava ne EPV:lle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10–14 artiklan soveltamista.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset seuraavien seikkojen määrittämiseksi:

▼M5

a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma, organisaatiorakenne ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät;

b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tai jos määräosuuksia ei ole, vaatimukset, jotka koskevat 20:tä suurinta osakkeenomistajaa tai jäsentä 14 artiklan mukaisesti; ja

▼B

c) seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti 14 artiklassa tarkoitettuja valvontatehtäviään.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

4. EPV toimittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

▼M5

5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ohjeet, joissa määritellään yhteinen arviointimenettely toimilupien myöntämiseksi tämän direktiivin mukaisesti.

▼M6

8 a artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja luottolaitoksia koskevan toimiluvan myöntämiseen liittyvät erityiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetut yritykset, jotka ovat jo saaneet toimiluvan direktiivin 2014/65/EU II osaston nojalla, esittävät toimilupahakemuksen 8 artiklan mukaisesti viimeistään päivänä, jona jompikumpi seuraavista tapahtuu:

a) kun kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta laskettu kuukausittaisten kokonaisvarojen keskiarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän; tai

b) kun kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta laskettu kuukausittaisten kokonaisvarojen keskiarvo on alle 30 miljardia euroa, ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten yritysten, joiden yksilöllinen kokonaisvarojen määrä kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta keskiarvona laskettuna on alle 30 miljardia euroa ja jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo kahdentoista peräkkäisen kuukauden jaksolta keskiarvona laskettuna on 30 miljardia euroa tai enemmän.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yritykset voivat jatkaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamista siihen asti, kun ne saavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimiluvan.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetut yritykset, jotka 24 päivänä joulukuuta 2019 harjoittavat toimintaa direktiivin 2014/65/EU nojalla toimiluvan saaneina sijoituspalveluyrityksinä, on haettava toimilupaa tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2020.

4. Jos toimivaltainen viranomainen, sen jälkeen kun se on saanut tiedot direktiivin 2014/65/EU 95 a artiklan mukaisesti, toteaa, että yritykselle on tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti annettava luottolaitoksen toimilupa, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellylle toimivaltaiselle viranomaiselle ja otettava lupamenettely hoitaakseen mainitun ilmoituksen päivämäärästä lähtien.

▼M6

5. Kun kyseessä on toimiluvan uusiminen, toimiluvan myöntämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että menettely on mahdollisimman yksinkertainen ja olemassa olevien toimilupien tiedot otetaan huomioon.

6. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritetään:

a) toimivaltaisille viranomaisille yrityksen toimilupahakemuksessa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma;

b) 1 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen laskentamenetelmä.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2020.

▼B

9 artikla

Muita henkilöitä tai yrityksiä kuin luottolaitoksia koskeva kielto vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole luottolaitoksia, harjoittamasta liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamiseen jäsenvaltiolta, jäsenvaltion alueellisilta tai paikallisilta viranomaisilta, julkisilta kansainvälisiltä elimiltä, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on jäsenenä, eikä kansallisessa tai unionin oikeudessa nimenomaisesti säänneltyihin tapauksiin edellyttäen, että kyseiseen toimintaan sovelletaan tallettajien ja sijoittajien suojaamiseksi tarkoitettuja säännöksiä ja valvontaa.

▼M5

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kansallisista laeista, joissa nimenomaisesti sallitaan, että muut yritykset kuin luottolaitokset voivat harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.

4. Jäsenvaltiot eivät saa tämän artiklan nojalla vapauttaa luottolaitoksia tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisesta.

10 artikla

Toimintasuunnitelma, organisaatiorakenne sekä ohjaus- ja hallintojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatiorakenne, mukaan lukien tiedot ryhmään kuuluvista emoyrityksistä, rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Jäsenvaltioiden on myös edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään kuvaus 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä, prosesseista ja menetelmistä.

▼M5

2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita siitä, että 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä, prosesseilla ja menetelmillä voidaan varmistaa kyseisen laitoksen hyvä ja tehokas riskienhallinta.

▼B

11 artikla

Taloudelliset tarpeet

Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

12 artikla

Perustamispääoma

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisten ehtojen soveltamista, toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseksi, jos luottolaitoksella ei ole erillisiä omia varoja tai sen perustamispääoma on pienempi kuin 5 miljoonaa euroa.

2. Perustamispääoma muodostuu ainoastaan yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetusta erästä.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset, jotka eivät täytä erillisiä omien varojen vaatimusta ja jotka olivat olemassa 15 päivänä joulukuuta 1979, voivat jatkaa liiketoimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset luottolaitokset 13 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvän vaatimuksen täyttämisestä.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää toimiluvan tietyille luottolaitosryhmille, joiden perustamispääoma on 1 kohdassa säädettyä pienempi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) perustamispääoma on vähintään 1 miljoona euroa;

b) asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja EPV:lle perusteensa tämän mahdollisuuden käyttämiselle.

13 artikla

Liiketoiminnan tosiasiallinen hoitaminen ja pääkonttorin sijaintipaikka

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen vain, jos toimilupaa hakevan luottolaitoksen toimintaa johtaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä tällainen toimilupa, jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät täytä 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

a) luottolaitoksella, joka on oikeushenkilö ja jolla on siihen sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesti sääntömääräinen kotipaikka, on pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka;

b) muulla kuin a alakohdassa tarkoitetulla luottolaitoksella on pääkonttori siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiassa harjoittaa liiketoimintaansa.

14 artikla

Osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jollei luottolaitos ole ilmoittanut sen sellaisten suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden nimiä, joilla on määräosuudet luottolaitoksesta, ja näiden osuuksien määriä, taikka jos määräosuuksia ei ole, 20 suurimman osakkeenomistajan tai jäsenen nimiä.

Määritettäessä, täyttyvätkö määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([1]) 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt äänioikeuksien yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita laitoksilla on sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, jos kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja jos ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

▼M5

2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito 23 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 24 artiklaa.

▼B

3. Jos luottolaitoksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheisiä sidonnaisuuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidonnaisuudet eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

([1]) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos luottolaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseisiä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät jatkuvasti.

15 artikla

Toimiluvan epääminen

Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla myöntämättä toimilupaa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, sen on ilmoitettava päätös ja sen perusteet hakijalle kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa päätöstä varten tarvittavien lisätietojen vastaanottamisesta.

Päätös toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

16 artikla

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ennen kuin se myöntää luottolaitokselle toimiluvan, jos kyseinen luottolaitos on

a) tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys;

b) tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys;

c) samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallan alainen kuin tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ennen kuin se myöntää luottolaitokselle toimiluvan, jos kyseinen luottolaitos on

a) unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys;

b) unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys;

c) samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallan alainen kuin unionissa toimiluvan saanut vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien ylimmän hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on vaihdettava keskenään kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä ylimmän hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä toimiluvan myöntämisen ja toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

17 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivuliikkeet

Vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa vaatia toimilupaa tai perustamispääomaa muussa jäsenvaltiossa toimiluvan jo saaneen luottolaitosten sivuliikkeiltä. Tällaisten sivuliikkeiden perustamiseen ja valvontaan sovelletaan 35 artiklaa, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 37 artiklaa, 40–46 artiklaa sekä 49, 74 ja 75 artiklaa.

18 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa luottolaitokselle myönnetyn toimiluvan vain, jos luottolaitos

a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;

▼M6

aa) käyttää toimilupaansa yksinomaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun toimintaan, ja sen kokonaisvarojen keskiarvo on viiden peräkkäisen vuoden ajan kyseisessä artiklassa vahvistettuja kynnysarvoja alhaisempi;

▼B

b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;

c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;

▼M5

d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta saman asetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan tallettajien sille uskomia omaisuuseriä;

▼B

e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa; tai

▼B

f) syyllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen.

19 artikla

Luottolaitoksen nimi

Harjoittaessaan toimintaansa luottolaitokset voivat nimitysten "pankki", "säästöpankki" tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista vastaanottavan jäsenvaltion säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla unionin alueella samaa toiminimeä, jota ne käyttävät siinä jäsenvaltiossa, jossa niiden pääkonttori on. Jos on olemassa sekaannuksen vaara, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat selvyyden vuoksi vaatia, että toiminimeen on liitettävä selittäviä osia.

20 artikla

Toimiluvan myöntämisen ja peruuttamisen ilmoittaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kaikki 8 artiklan nojalla myönnetyt toimiluvat EPV:lle.

▼M6

2. EPV julkistaa verkkosivustollaan luettelon kaikkien toimiluvan saaneiden luottolaitosten nimistä, ja ajantasaistaa sen vähintään vuosittain.

▼B

3. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle 14 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikki luottolaitosryhmää koskevat tiedot erityisesti ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, organisaatiorakenteesta ja hallinnosta.

▼M6

3 a. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on mainittava asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen yritysten nimet ja luokiteltava nämä luottolaitokset siinä tarkoitetuiksi luottolaitoksiksi. Luettelossa on esitettävä myös kaikki muutokset luettelon edelliseen versioon verrattuna.

▼B

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on mainittava sellaisten luottolaitosten nimet, joilla ei ole 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pääomaa, ja yksilöitävä nämä luottolaitokset sellaisiksi.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle jokaisesta toimiluvan peruuttamisesta ja ilmoitettava samalla peruuttamispäätöksen perusteet.

21 artikla

Keskuslaitokseen pysyvästi liittyneitä luottolaitoksia koskevat vapautukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitetun luottolaitoksen samassa kohdassa säädetyin edellytyksin tämän direktiivin 10 ja 12 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

▼B

Jäsenvaltiot voivat ylläpitää ja käyttää voimassa olevaa kansallista oikeutta tällaisen vapautuksen soveltamiseksi, edellyttäen että se ei ole ristiriidassa tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 kanssa.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta, 17, 33, 34 ja 35 artiklaa, 36 artiklan 1–3 kohtaa sekä 39–46 artiklaa, VII osaston 2 luvun II jaksoa ja VII osaston 4 lukua sovelletaan keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostamaan kokonaisuuteen.

▼M5

21 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntä

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa siinä tarkoitettujen rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

a) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, yksilöiden selkeästi sen tytäryritykset ja tarvittaessa emoyritykset, sekä kunkin ryhmään kuuluvan yhteisön sijainti ja toiminnan luonne;

b) tiedot, jotka koskevat vähintään kahden sellaisen henkilön nimeämistä, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, sekä 121 artiklassa asetettujen, johtajien pätevyyttä koskevien vaatimusten noudattamista;

c) tiedot 14 artiklassa säädettyjen arviointiperusteiden noudattamisesta määräosuuksia omistavien osakkeenomistajien ja jäsenten osalta, jos rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on luottolaitos tytäryrityksenään;

d) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako;

e) mahdolliset muut tiedot, jotka voivat olla tarpeen jäljempänä tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.

▼M5

Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 22 artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseisessä artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen koordinoi tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojan kanssa ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. ►C4 Siinä tapauksessa 22 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään 20 työpäivää ylittävän jakson ajaksi, kunnes tämän artiklan mukainen menettely on saatu päätökseen. ◄

3. Rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle voidaan myöntää tämän artiklan nojalla hyväksyntä vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako ovat asianmukaisia sen kannalta, että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettuja vaatimuksia noudatetaan konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla ja erityisesti että ne ovat tehokkaita

   i) rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden kaikkien tytäryhtiöiden koordinoimiseksi, mukaan lukien tarvittaessa jakamalla tehtävät asianmukaisesti tytäryritysten kesken;

   ii) ryhmän sisäisten konfliktien estämiseksi tai hallitsemiseksi; ja

   iii) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmää koskevien toimintaperiaatteiden noudattamisen valvomiseksi kaikkialla ryhmässä;

b) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei jarruta eikä muuten estä emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimivien laitosten tehokasta valvontaa niihin yksilöllisesti, konsolidoinnin perusteella ja tapauksen mukaan alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettavien velvoitteiden osalta. Tämän arviointiperusteen arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti

   i) rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;

   ii) osakkeenomistusrakenne; ja

   iii) ryhmään kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rooli;

c) 14 artiklassa vahvistetut arviointiperusteet ja 121 artiklassa säädetyt vaatimukset täytetään.

4. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntää tämän artiklan nojalla ei edellytetä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M5

a) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana laitosten tai rahoituslaitosten osalta on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä;

b) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei ole nimetty kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi missään ryhmän kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU perusteella määrittelemän kriisinratkaisustrategian mukaan;

c) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, ja sille annetaan kaikki tarpeelliset keinot ja oikeudelliset valtuudet hoitaa näitä velvoitteita tehokkaasti;

d) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei osallistu sellaisten hallinnollisten, operatiivisten tai rahoitusta koskevien päätösten tekemiseen, jotka vaikuttavat ryhmään tai sen tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia;

e) ryhmän tehokkaalle valvonnalle konsolidoinnin perusteella ei ole esteitä.

Rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jotka on vapautettu hyväksynnästä tämän kohdan mukaisesti, ei suljeta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn konsolidoinnin ulkopuolelle.

5. Konsolidointiryhmän valvoja seuraa jatkuvasti, että 3 kohdassa ja tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle tiedot, jotka hän tarvitsee seuratakseen jatkuvasti ryhmän organisaatiorakennetta ja 3 kohdassa tai tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä. Konsolidointiryhmän valvoja jakaa näitä tietoja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut.

6. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 3 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön kohdistetaan asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jotta varmistetaan tai mahdollisesti palautetaan konsolidoidun valvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella. Rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta valvontatoimissa on erityisesti otettava huomioon vaikutukset finanssiryhmittymään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut valvontatoimenpiteet voivat koostua seuraavista:

a) keskeytetään rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä toimivien laitosten osakkeisiin kuuluvien äänioikeuksien käyttäminen;

▼M5

b) asetetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle taikka ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille kieltoja tai seuraamuksia, jollei 65–72 artiklasta muuta johdu;

c) annetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteyksiä tytäryrityksinä toimivissa laitoksissaan;

d) nimetään väliaikaisesti jokin toinen rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai ryhmään kuuluva laitos vastaamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattamisen varmistamisesta konsolidoinnin perusteella;

e) rajoitetaan osakkeenomistajille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kielletään se;

f) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksista laitoksissa tai muissa finanssialan yhteisöissä tai vähentämään niitä;

g) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma vaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ilman viivästystä.

7. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 4 kohdassa asetetut edellytykset eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti.

8. Tehtäessä päätöksiä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetusta hyväksynnästä ja siitä vapautuksesta sekä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista valvontatoimenpiteistä, kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, kyseiset kaksi viranomaista toimivat yhteistyössä toisiaan kaikilta osin kuullen. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava tapauksen mukaan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista asioista arviointi ja toimitettava tämä arviointi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta.

Yhteinen päätös on dokumentoitava ja perusteltava asianmukaisesti. Konsolidointiryhmän valvoja ilmoittaa yhteisen päätöksen rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

Jos asiasta on erimielisyyttä, konsolidointiryhmän valvojan ja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on pidätyttävä tekemästä päätöstä ja toimitettava asia EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on toimitettu EPV:n käsiteltäväksi. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteinen päätös EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

▼M5

9. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta konsolidointiryhmän valvoja tai sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on muu kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti määritetty koordinaattori, on vaadittava koordinaattorin suostumus tapauksen mukaan tämän artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tai yhteisiä päätöksiä varten. Jos vaaditaan koordinaattorin suostumus, erimielisyydet on toimitettava asianmukaisten Euroopan valvontaviranomaisten, nimittäin EPV:n tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ([1]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, EVLEV), käsiteltäväksi, jotka tekevät päätöksen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on niille toimitettu. Tämän kohdan mukaisesti tehty päätös ei vaikuta direktiivien 2002/87/EY tai 2009/138/EY mukaisiin velvoitteisiin.

10. Jos rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tämän artiklan perusteella myönnettävä hyväksyntä evätään, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava hakijalle tästä päätöksestä ja sen perusteluista neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, tai jos hakemus on puutteellinen, neljän kuukauden kuluessa päätöstä varten edellytettävien täydellisten tietojen vastaanottamisesta.

Päätös hyväksynnän myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Epäämisen yhteydessä voidaan lisäksi tarvittaessa määrätä 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

21 b artikla

Väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys

1. Unionissa sijaitsevilla kahdella tai useammalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on oltava yksi yhteinen unioniin sijoittautunut väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että 1 kohdassa tarkoitetuilla laitoksilla on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä, jos kyseiset viranomaiset toteavat, että yhden yhteisen väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustaminen

a) olisi ristiriidassa sen kolmannen maan, jossa kolmannen maan ryhmän perimmäisellä emoyrityksellä on pääkonttorinsa, säännöissä määrätyn tai kyseisen maan valvontaviranomaisten määräämän pakollisen vaatimuksen kanssa, joka edellyttää toimintojen erottamista; tai

b) tekisi purkamismahdollisuudet tehottomammiksi kuin kahta väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä käytettäessä, väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen suorittaman arvioinnin mukaan.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼M5

3. Väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen on oltava luottolaitos, jolle on myönnetty toimilupa 8 artiklan mukaisesti, tai rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolle on myönnetty hyväksyntä 21 a artiklan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos yksikään tämän artiklan 1 kohdassa mainituista laitoksista ei ole luottolaitos tai jos on perustettava toinen väliyhtiönä sijoitustoiminnan yhteydessä toimiva EU-emoyritys tämän artiklan 2 kohdassa mainitun pakollisen vaatimuksen täyttämiseksi, väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai toinen väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys voi olla direktiivin 2014/65/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys, johon sovelletaan direktiiviä 2014/59/EU.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvo on alle 40 miljardia euroa.

▼M6

5. Tätä artiklaa sovellettaessa:

a) kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien kokonaisvarojen arvon on oltava seuraavien summa:

   i) kolmannen maan ryhmän kunkin unionissa toimivan laitoksen kokonaisvarojen arvo niiden konsolidoidun taseen mukaisesti tai niiden erillisten taseiden mukaisesti, mikäli laitoksen tase ei ole konsolidoitu; ja

   ii) kolmannen maan ryhmän kunkin sellaisen sivuliikkeen kokonaisvarojen arvo, jolle on myönnetty toimilupa unionissa tämän direktiivin, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ([1]) tai direktiivin 2014/65/EU mukaisesti.

b) käsitteellä 'laitos' tarkoitetaan myös sijoituspalveluyrityksiä.

▼M5

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat kutakin niiden lainkäyttöalueella toimivaa kolmannen maan ryhmää koskevat tiedot:

a) kolmannen maan ryhmään kuuluvien valvottujen laitosten nimet ja varojen kokonaisarvot;

b) kyseisessä jäsenvaltiossa tämän direktiivin, direktiivin 2014/65/EU tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden nimet ja varojen kokonaisarvot sekä ne toimintatyypit, joihin niillä on toimilupa;

c) jäsenvaltiossa perustetun väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen nimi ja 3 kohdassa tarkoitettu muoto sekä sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon se kuuluu.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

▼M5

7. EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista unionissa toimivista kolmannen maan ryhmistä ja niiden väliyhtiönä toimivasta EU-emoyrityksestä tai tilanteen mukaan väliyhtiönä toimivista EU-emoyrityksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kukin niiden lainkäyttöalueella toimiva laitos, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

a) sillä on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;

b) se on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;

c) se on kolmannen maan ryhmän ainoa laitos unionissa; tai

d) se kuuluu kolmannen maan ryhmään, jonka varojen kokonaisarvo unionissa on alle 40 miljardia euroa.

▼C4

8. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, useamman kuin yhden laitoksen kautta unionissa toimivilla kolmannen maan ryhmillä, joiden varojen kokonaisarvo unionissa on suurempi kuin 40 miljardia euroa 27 päivänä kesäkuuta 2019, on oltava väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai, jos sovelletaan 2 kohtaa, kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2023.

▼M5

9. Komissio tarkastaa EPV:tä kuultuaan viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2026 tässä artiklassa laitoksille asetetut vaatimukset ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

a) ovatko tässä artiklassa säädetyt vaatimukset toimivia, tarpeellisia ja oikeasuhteisia vai olisivatko muut toimenpiteet asianmukaisempia;

b) olisiko laitoksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tarkistettava parhaiden kansainvälisten käytäntöjen huomioon ottamiseksi.

10. EPV esittää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen kolmansissa maissa olevien sivuliikkeiden kohtelusta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

a) eroavatko kansallisen lainsäädännön mukaiset kolmansien maiden sivuliikkeiden valvontakäytännöt jäsenvaltioiden välillä ja missä määrin ne eroavat;

b) voiko kolmansien maiden sivuliikkeiden erilainen kohtelu kansallisessa lainsäädännössä johtaa toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöön;

c) onko kolmansien maiden sivuliikkeiden kohtelua koskevia kansallisia järjestelyjä tarpeellista ja asianmukaista yhdenmukaistaa edelleen etenkin kolmansien maiden merkittävien sivuliikkeiden osalta.

▼M5

Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen EPV:n esittämien suositusten pohjalta.

▼B

2. LUKU

Määräosuus luottolaitoksesta

22 artikla

Ehdotettujen hankintojen ilmoittaminen ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai tällaisten yhdessä toimivien henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden luottolaitoksesta tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan siten, että hankkijaehdokkaan osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että luottolaitoksesta tulee hankkijaehdokkaan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ilmoitettava hankinnasta etukäteen kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden ja antaen 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asiaa koskevat tiedot. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen mahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että ne ovat vastaanottaneet ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 23 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arviointijakson viidenkymmenen ensimmäisen työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytetään sinä päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet tietoja, siihen päivään saakka, jona hankkijaehdokkaan toimittamat lisätiedot on saatu. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

▼B

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokas on sijoittautunut tai sääntelyn kohteena kolmannessa maassa tai kyseessä on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, ►C2 johon ei sovelleta tämän direktiivin tai direktiivin 2009/65/EY, 2009/138/EY tai 2004/39/EY mukaista valvontaa. ◄

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa arvioinnin tekemisestä ja ylittämättä arviointijaksoa, perustellen päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hankkijaehdokkaan pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaisia tietoja ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaikaa.

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetyt, sen osalta, miten toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

9. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset yhteisten menettelyjen, lomakkeiden ja mallien laatimiseksi 24 artiklassa tarkoitettua asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

23 artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 22 artiklan 1 kohdassa edellytettyä ilmoitusta ja 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan luottolaitoksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus luottolaitokseen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) hankkijaehdokkaan maine;

▼M5

b) ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

▼B

c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa siihen, millaista liiketoimintaa ehdotetun hankinnan kohteena olevassa luottolaitoksessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;

d) se, pystyykö luottolaitos täyttämään jatkuvasti tähän direktiiviin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 sekä soveltuvin osin muuhun unionin oikeuteen, erityisesti direktiiveihin 2002/87/EY ja 2009/110/EY, perustuvat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien se, onko ryhmällä, jonka osa luottolaitoksesta tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;

e) se, onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ([1]) 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteellisia.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.

5. Sen estämättä, mitä 22 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hakijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, jos kyseinen viranomainen on saanut ilmoituksen kahdesta tai useammasta ehdotuksesta hankkia määräosuus tai lisätä määräosuutta samasta luottolaitoksesta.

([1]) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

24 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan kuultava toisiaan täysimääräisesti, jos hankkijaehdokas on

a) luottolaitos, vahinkovakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;

b) sellaisen luottolaitoksen, vahinkovakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;

c) luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, vahinkovakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle luottolaitokselle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

25 artikla

Luovutuksesta ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan luottolaitoksessa, on ilmoitettava luovutuksesta etukäteen kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava myös kyseisen osuuden suuruus. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille myös päätöksestään vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeuksista tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että luottolaitos lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

26 artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

1. Luottolaitoksen on heti asiasta tiedon saatuaan ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa ja 25 artiklassa tarkoitettua raja-arvoa suuremmaksi tai pienemmäksi.

▼B

Sellaisten säännellyllä markkinalla kaupankäynnin kohteeksi otettujen luottolaitosten on vähintään vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräosuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimet sekä näillä olevien omistusosuuksien suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan kaupankäynnin kohteeksi otettuja yhtiöitä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Niissä tapauksissa, joissa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voivat olla kieltoja, ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille 65–72 artiklaa noudattaen asetettavia seuraamuksia tai kyseisen luottolaitoksen osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Jollei 65–72 artiklasta muuta johdu, samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 22 artiklan 1 kohdassa määrättyä velvoitetta antaa ennakkotietoja.

Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta, ryhdytäänkö muihin mahdollisiin seuraamuksiin, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

27 artikla

Määräosuuksia koskevat arviointiperusteet

Määritettäessä, täyttääkö hankinta 22, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettua määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt niiden yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Määritettäessä, täyttyvätkö 26 artiklassa tarkoitetut määräosuutta koskevat arviointiperusteet, jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita laitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että niistä luovutaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

▼M6

———————

▼B

V OSASTO

SIJOITTAUTUMISVAPAUTEEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUTEEN LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

1. LUKU

Yleiset periaatteet

33 artikla

Luottolaitokset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisessa jäsenvaltiossa toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma luottolaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla suoraan palveluja edellyttäen, että toimilupa käsittää nämä toimet.

34 artikla

Rahoituslaitokset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisen jäsenvaltion rahoituslaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti, joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen tytäryrityksen tai kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisesti omistaman tytäryrityksen välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on hyväksytty ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) emoyritys tai -yritykset ovat saaneet luottolaitostoimilupansa siinä jäsenvaltiossa, jonka lakia sovelletaan rahoituslaitokseen;

b) kyseessä olevaa liiketoimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti saman jäsenvaltion alueella;

c) emoyrityksellä tai -yrityksillä on vähintään 90 prosenttia rahoituslaitoksen osuuksien tai osakkeiden tuottamasta äänioikeudesta;

d) emoyritys tai -yritykset pystyvät osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että rahoituslaitosta hoidetaan vakaasti, sekä esittämään asianomaisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ilmoituksen, että ne takaavat yhteisvastuullisesti rahoituslaitoksen velvoitteet;

e) rahoituslaitos kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyrityksen tai kunkin emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin tämän direktiivin VII osaston 3 luvun sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, erityisesti mainitun asetuksen 92 artiklassa säädettyjen pääomavaatimusten, kyseisen asetuksen neljännen osan mukaisen suurten riskikeskittymien valvonnan sekä kyseisen asetuksen 89 ja 90 artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

▼B

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset on täytetty, sekä annettava siitä rahoituslaitokselle todistus, joka on liitettävä 35 ja 39 artiklassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

2. Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos ei enää täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun rahoituslaitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa on sovellettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten tytäryrityksiin.

2. LUKU

Luottolaitosten sijoittautumisoikeus

35 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ilmoittamisvelvollisuus ja yhteistyö

1. Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitos, joka aikoo perustaa sivuliikkeen toiseen jäsenvaltioon, antaa kaikki seuraavat tiedot 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:

a) jäsenvaltio, jonka alueelle sivuliikkeen perustaminen on suunnitteilla;

b) toimintasuunnitelma, josta ilmenee muun muassa se, minkä tyyppisestä liiketoiminnasta on kyse, ja sivuliikkeen organisaatiorakenne;

c) osoite vastaanottavassa jäsenvaltiossa, josta asiakirjat ovat saatavissa;

d) niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivuliikkeen johtamisesta.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole perustetta epäillä luottolaitoksen hallinnollisten rakenteiden tai rahoitustilanteen riittävyyttä suunnitteilla olevaan toimintaan nähden, viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta välitettävä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava tästä kyseessä olevalle luottolaitokselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava luottolaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisen omien varojen vaatimuksen yhteismäärä.

▼B

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, 34 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketut kokonaisriskin määrät.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät välittämästä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on ilmoitettava kieltäytymisen perusteet kyseessä olevalle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot.

Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

36 artikla

Toiminnan aloittaminen

1. Ennen kuin luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 35 artiklassa tarkoitetut tiedot, järjestettävä luottolaitoksen valvonta 4 luvun mukaisesti ja tarvittaessa ilmoitettava ne yleiseen etuun liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Kun tieto on saatu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, tai jos mitään tietoa ei ole saatu viranomaiselta 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.

3. Siinä tapauksessa, että jokin 35 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla annetuista tiedoista muuttuu, luottolaitoksen on ilmoitettava kirjallisesti kyseinen muutos kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä 35 artiklan mukaisen ilmoituksen johdosta päätöksen hakemuksesta perustaa sivuliike toiseen jäsenvaltioon ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä päätöksen, jossa vahvistetaan muutoksen edellytykset tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

4. Sivuliikkeiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1993, katsotaan olleen sen menettelyn mukaisia, josta säädetään 35 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa. Niihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 tämän artiklan 3 kohtaa, 33 ja 52 artiklaa sekä 4 lukua.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

37 artikla

Kieltäytymisiä koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle niiden tapausten määrä ja luonne, joissa on tapahtunut 35 artiklan ja 36 artiklan 3 kohdan mukaisten tietojen ilmoittamisesta kieltäytyminen.

38 artikla

Sivuliikkeiden yhteenlaskeminen

Luottolaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia useita liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

3. LUKU

Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö

39 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Jokaisen luottolaitoksen, joka aikoo käyttää vapautta tarjota palveluja ryhtymällä ensimmäistä kertaa harjoittamaan toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ne liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät toimet, joita se aikoo harjoittaa.

▼B

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa sen tiedoksi saamisesta.

3. Tämä artikla ei koske palveluja tarjoavien luottolaitosten ennen 1 päivää tammikuuta 1993 saamia oikeuksia.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV toimittaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

4. LUKU

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

40 artikla

Raportointivaatimukset

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki sen alueella sivuliikkeitä pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella harjoittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Tällaisia kertomuksia on vaadittava ainoastaan tiedonsaanti- tai tilastointitarkoituksia, 51 artiklan 1 kohdan soveltamista tai tämän luvun mukaisesti valvontatarkoituksia varten. Niihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia luottolaitoksilta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidakseen arvioida, onko sivuliike 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkittävä.

▼B

41 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta 50 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella, että luottolaitos, jolla on sivuliike sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettavan toiminnan osalta, niiden on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, että:

a) luottolaitos ei noudata tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä tai asetusta (EU) N:o 575/2013;

b) on olemassa olennainen vaara, että luottolaitos ei noudata tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä tai asetusta (EU) N:o 575/2013.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos korjaa säännösten vastaisen tilanteen tai toteuttaa toimenpiteitä säännösten noudattamiseksi. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava näistä toimenpiteistä viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole täyttäneet tai eivät aio täyttää 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvollisuuksiaan, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan kyseisen artiklan mukaisesti EPV:n on tehtävä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

42 artikla

Perusteet ja niistä ilmoittaminen

Toimenpiteen, joka on toteutettu 41 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan tai 44 artiklan nojalla ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle luottolaitokselle.

43 artikla

Varotoimenpiteet

1. Ennen 41 artiklassa säädetyn menettelyn käyttämistä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kriisitilanteissa odotettaessa kotijäsenvaltion toimenpiteitä tai direktiivin 2001/24/EY 3 artiklassa tarkoitettuja tervehdyttämistoimenpiteitä toteuttaa kaikki tarpeelliset varotoimenpiteet suojautuakseen rahoitusmarkkinoiden epävakaudelta, joka voisi vakavasti uhata kotijäsenvaltion tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisiä etuja.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisten varotoimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa niiden tarkoitukseen, joka on suojautuminen rahoitusmarkkinoiden epävakaudelta, joka voisi vakavasti uhata tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisiä etuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällaisiin varotoimenpiteisiin voi kuulua maksujen keskeyttäminen. Ne eivät saa johtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien luottolaitoksen velkojien suosimiseen muissa jäsenvaltioissa olevien velkojien kustannuksella.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset varotoimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa, kun kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toteuttavat direktiivin 2001/24/EY 3 artiklan mukaisia tervehdyttämistoimenpiteitä.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lopetettava varotoimenpiteet, jos ne katsovat kyseisten toimenpiteiden käyneen tarpeettomiksi 41 artiklan mukaisesti, paitsi jos ne lakkaavat olemasta voimassa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukaisista varotoimenpiteistä on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä komissiolle, EPV:lle ja muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos kotijäsenvaltion tai muun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vastustavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan kyseisen artiklan mukaisesti EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä myös omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

44 artikla

Vastaanottavien jäsenvaltioiden valtuudet

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat 40 ja 41 artiklasta riippumatta käyttää tämän direktiivin mukaisia valtuuksiaan toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä ehkäistäkseen tämän direktiivin nojalla tai yleisen edun suojaamiseksi antamiinsa sääntöihin kohdistuvia rikkomuksia alueellaan tai rangaistakseen niistä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää sääntöjä rikkovaa luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin jäsenvaltion alueella.

45 artikla

Toimiluvan peruuttamisen jälkeiset toimenpiteet

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toimiluvan peruuttamisesta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viipymättä. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen kyseistä luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin alueellaan ja turvatakseen tallettajien edut.

▼B

46 artikla

Ilmoittelu

Tämän luvun säännökset eivät estä luottolaitoksia, joiden pääkonttorit ovat toisissa jäsenvaltioissa, ilmoittamasta palveluistaan kaikissa mahdollisissa viestintävälineissä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos ne noudattavat tällaisen ilmoittelun muodosta ja sisällöstä yleisen edun suojaamiseksi annettuja sääntöjä.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

47 artikla

Kolmansissa maissa olevista sivuliikkeistä ilmoittaminen ja sellaisten luottolaitosten toimintaedellytykset, joilla on tällaisia sivuliikkeitä

1. Jäsenvaltiot eivät saa liiketoimintaa aloitettaessa tai jatkettaessa liiketoiminnan harjoittamista soveltaa sellaisten luottolaitosten sivuliikkeisiin, joilla on pääkonttori kolmannessa maassa, säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joilla on pääkonttori unionissa.

▼M5

1 a. Jäsenvaltion on edellytettävä, että sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, toimittavat vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

a) kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sivuliikkeen toimintaan liittyvät kokonaisvarat;

b) sivuliikkeen likvidien varojen saatavuus, erityisesti niiden saatavuus jäsenvaltioiden valuutoissa;

c) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;

d) sivuliikkeen tallettajien saatavilla olevat talletussuojajärjestelmät;

e) riskinhallintajärjestelyt;

f) ohjaus- ja hallintojärjestelyt, mukaan lukien sivuliikkeen keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt;

g) sivuliikkeen kattavat maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat; ja

h) mahdolliset muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina sivuliikkeen toiminnan kattavan seurannan mahdollistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

a) kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetyt sivuliikkeiden toimiluvat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja toimilupien mahdolliset myöhemmät muutokset;

▼M5

b) sellaisten luottolaitosten toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden määräajoin raportoidut kokonaisvarat ja -velat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa;

c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut sivuliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmansien maiden sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia unionissa, ja ilmoittaa luettelossa sen jäsenvaltion nimen, jossa niillä on lupa toimia.

2 a. Sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä valvovat toimivaltaiset viranomaiset, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja sellaisten laitosten toimivaltaiset viranomaiset, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, tekevät tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikkea kyseisen unionissa toimivan kolmannen maan ryhmän toimintaa valvotaan kattavasti ja että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen kolmannen maan ryhmiin sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja mahdollinen haitallinen vaikutus unionin rahoitusvakauteen estetään.

EPV helpottaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa tarkistamalla, saavutetaanko 21 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo.

▼B

3. Unioni voi yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdyin sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla myönnetään sellaisten luottolaitosten sivuliikkeille, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, samanlainen kohtelu koko unionin alueella.

48 artikla

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa

1. Komissio voi tehdä neuvostolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ehdotuksia neuvotteluista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi seuraaviin:

a) laitoksiin, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa;

b) kolmansissa maissa sijaitseviin laitoksiin, joiden emoyrityksenä olevalla laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä on pääkonttori unionissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että:

▼B

a) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta unionissa sijaitsevasta laitoksesta, rahoitusalan holdingyhtiöstä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on kolmannessa maassa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai jolla on näihin omistusyhteys;

b) kolmansien maiden valvontaviranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot, jotta ne voivat valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai joilla on näihin omistusyhteyksiä; ja

c) EPV:llä on mahdollisuus saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmansien maiden kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

3. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

4. EPV avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa.

VII OSASTO

VAKAVARAISUUSVALVONTA

1. LUKU

Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet

I jakso

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta ja tehtävät

49 artikla

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivalta

1. Laitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä oleva 1 kohta ei estä konsolidoitua valvontaa.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että laitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

▼B

50 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

1. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa niiden laitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivuliikkeen kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten laitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten laitosten valvontaa, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletussuojan, laajojen vastuiden rajoittamisen, muiden laitoksen aiheuttamaan järjestelmäriskiin mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden, hallinto- ja kirjanpitomenettelyjen ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan ja tämän direktiivin VII osaston 3 luvun mukaista maksuvalmiuden valvontaa koskevat tiedot ja havainnot toimista, joita laitos suorittaa sivuliikkeidensä välityksellä, jos tällaiset tiedot ja havainnot ovat merkityksellisiä tallettajien tai sijoittajien suojaamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava välittömästi kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille maksuvalmiuskriisistä, kun sellainen syntyy tai sellaisen on kohtuullista odottaa syntyvän. Lisäksi näihin tietoihin on sisällyttävä tarkemmat tiedot elvytyssuunnitelman suunnittelusta ja toteutuksesta sekä kaikista tässä yhteydessä vakavaraisuuden valvomiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä ilmoitettava ja selitettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, miten jälkimmäisten toimittamat tiedot ja havainnot on otettu huomioon. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat tietojen ja havaintojen ilmoittamisen jälkeen, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle, toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen uudet säännöksiin kohdistuvat rikkomukset tallettajien, sijoittajien ja muiden tahojen, joille palveluja tarjotaan, etujen suojaamiseksi tai rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat eri mieltä toimenpiteistä, joita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrä toteuttaa, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan mainitun artiklan mukaisesti EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyyntö, erityisesti tietojenvaihtoa koskeva pyyntö, on hylätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa. Tällaisissa tilanteissa EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirrettyjen valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan mukaisesta tietojenvaihdosta omasta aloitteestaan mainitun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

▼B

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tässä artiklassa tarkoitetut tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritellään tiedonantovelvollisuuksia varten vakiomuotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt, jotka ovat omiaan helpottamaan laitosten valvontaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

8. EPV toimittaa 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

51 artikla

Merkittävät sivuliikkeet

▼M6

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 112 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että luottolaitoksen sivuliike katsotaan merkittäväksi.

▼B

Pyynnössä on esitettävä sivuliikkeen merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:

a) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

b) laitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus systeemiseen likviditeettiin, maksujärjestelmiin ja selvitysjärjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

c) sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä 112 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa konsolidointiryhmän valvojan on kaikin tavoin pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteiseen päätökseen ei ole päästy kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivuliike merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaumat.

▼B

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuista päätöksistä on laadittava asiakirja, joka sisältää kattavat perustelut, ja se on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivuliikkeen merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 117 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne, sen on viipymättä varoitettava 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin merkittävät sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, sellaisista laitoksista 97 artiklan ja tarvittaessa 113 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen riskinarviointien tulokset, joilla on tällaisia sivuliikkeitä. Lisäksi niiden on ilmoitettava 104 ja 105 artiklan mukaisista päätöksistä, jos kyseiset arvioinnit ja päätökset ovat kyseisten sivuliikkeiden kannalta merkityksellisiä.

Kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin merkittävät sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, 86 artiklan 11 kohdassa edellytetyistä operatiivisista toimista, jos tämä on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion valuutassa oleviin likvideihin varoihin liittyvien riskien kannalta.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kuulleet vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tai jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tällaisen kuulemisen jälkeen katsovat, että 86 artiklan 11 kohdassa vaaditut operatiiviset toimet eivät ole riittäviä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

3. Jos 116 artiklaa ei sovelleta, sellaista laitosta valvovien toimivaltaisten viranomaisten, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 50 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 7 artiklassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

▼B

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

4. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV toimittaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

52 artikla

Paikalla tehtävä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivuliikkeiden tarkastus ja todentaminen

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut laitos harjoittaa toimintaansa sivuliikkeen kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, suorittaa joko itse tai tätä varten nimittämiensä henkilöiden välityksellä paikalla tehtävän 50 artiklassa tarkoitettujen tietojen tarkastuksen ja sivuliikkeen todentamisen.

2. Sivuliikkeiden todentamista varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 118 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet suorittaa paikalla tapauskohtaisesti tarkastuksia ja todentamisia toimista, joita laitosten sivuliikkeet toteuttavat niiden alueella, sekä pyytää sivuliikkeeltä tietoja sen toimista ja tietoja valvontatarkoituksiin, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvistä syistä vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Ennen tarkastusten ja todentamisten suorittamista vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuultava kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia. Tällaisten tarkastusten ja todentamisten jälkeen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille saadut tiedot ja havainnot, jotka ovat merkityksellisiä laitoksen riskinarvioinnin tai vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava kyseiset tiedot ja havainnot asianmukaisesti huomioon määrittäessään 99 artiklassa tarkoitettua valvontatarkkailuohjelmaansa ja otettava huomioon myös rahoitusjärjestelmän vakaus vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

▼B

4. Sivuliikkeiden paikalla tehtävät tarkastukset ja todentamiset on suoritettava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tarkastus tai todentaminen tehdään

II jakso

Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus

53 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa ja tilintarkastajina tai asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Tällaiset henkilöt, tilintarkastajat tai asiantuntijat saavat ilmaista tehtävissään saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luottolaitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyä.

Kuitenkin, jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuin on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia osapuolia.

▼M6

2. Se, mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta tietoja toisilleen tai toimittamasta niitä EJRK:lle, EPV:lle tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([1]) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033 ([2]), asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31, 35 ja 36 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 ja 36 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034 ([3]) sekä muiden luottolaitoksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näihin tietoihin sovelletaan 1 kohtaa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314 5.12.2019, s.).

▼B

3. Edellä oleva 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia julkistamasta tämän direktiivin 100 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1093/2010 32 artiklan mukaisesti tehtyjen stressitestien tuloksia eikä toimittamasta niitä EPV:lle, jotta tämä voisi julkistaa unionin laajuisten stressitestien tulokset.

54 artikla

Luottamuksellisten tietojen käyttö

Toimivaltaisten viranomaisten, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 53 artiklan mukaisesti, on käytettävä tietoja ainoastaan virkatehtäviensä hoitamisessa ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

a) tutkiakseen, että luottolaitosten toiminnan harjoittamista koskevat edellytykset täyttyvät, ja helpottaakseen tällaisen toiminnan harjoittamisen valvontaa joko yrityskohtaisesti tai konsolidoidun tilanteen tasolla, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, suurten riskikeskittymien ja hallinto- ja kirjanpitomenettelyjen sekä sisäisen tarkastuksen järjestelmien osalta;

b) määrätäkseen seuraamuksia;

c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, 72 artiklan mukainen tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;

d) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille luottolaitoksia koskevien unionin oikeuden erityissäännösten nojalla.

▼M1

54 a artikla

Tämän direktiivin 53 ja 54 artikla eivät rajoita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklalla Euroopan parlamentille annettua tutkintavaltaa.

▼B

55 artikla

Yhteistyösopimukset

Jäsenvaltiot ja EPV, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti, voivat tehdä kolmansien maiden valvontaviranomaisten tai kolmansien maiden tämän direktiivin 56 artiklassa ja 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojenvaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos on varmistettu, että noudatetaan luovutettujen tietojen salassapitoa koskevia vaatimuksia, jotka ovat vähintään tämän direktiivin 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat. Tietojenvaihdon on tapahduttava näiden viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

▼B

Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot luovuttaneiden viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

56 artikla

Tietojenvaihto viranomaisten kesken

Mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, ei estä tietojenvaihtoa jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kesken, eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken tai toimivaltaisten viranomaisten ja seuraavien tahojen kesken niiden hoitaessa valvontatehtäviään:

a) muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset;

b) viranomaiset tai elimet, joiden vastuulla on ylläpitää rahoitusjärjestelmän vakautta jäsenvaltioissa makrotason vakavaraisuussääntöjen kautta;

c) uudelleenjärjestelyelimet tai -viranomaiset, jotka pyrkivät säilyttämään rahoitusjärjestelmän vakauden;

d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut sopimusperusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;

e) laitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn ja muihin vastaaviin menettelyihin osallisina olevat elimet;

f) laitosten, vakuutusyritysten ja rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt;

▼M5

g) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä, sekä rahanpesun selvittelykeskukset;

h) toimivaltaiset viranomaiset tai elimet, jotka vastaavat pankkiryhmien rakenteellisen erottelun sääntöjen soveltamisesta.

▼B

Mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, ei saa estää tietojen ilmaisemista talletussuojajärjestelmiä hoitaville elimille ja sijoittajien korvausjärjestelmille, kun tiedot ovat niiden tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

▼B

Näin saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

57 artikla

Tietojenvaihto valvontaelinten kanssa

▼M5

1. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietoja voidaan vaihtaa toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa seuraavien valvonnasta:

▼B

a) laitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevat elimet;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut sopimusperusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;

c) laitosten, vakuutusyritysten ja rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavat henkilöt.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, että ainakin seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tietoja vaihdetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;

b) saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia;

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseiset viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden lujittamiseksi sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisissa tapauksissa, että ainakin seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tietoja vaihdetaan yhtiöoikeuden noudattamisen seurantaan ja rikkomusten tutkimisen;

b) saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia;

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseiset viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

▼B

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut viranomaiset tai elimet turvautuvat seuranta- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, jäsenvaltio voi ulottaa mahdollisuuden vaihtaa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tietoja näihin henkilöihin 3 kohdan toisessa alakohdassa täsmennetyin edellytyksin.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle niiden viranomaisten tai elinten nimet, jotka voivat vastaanottaa tietoja tämän artiklan nojalla.

6. Edellä olevan 4 kohdan soveltamista varten 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

58 artikla

Rahapoliittisia sekä talletussuoja-, järjestelmä- ja maksunäkökohtia koskevien tietojen toimittaminen

1. Mikään tässä luvussa ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:

a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään (EKPJ) kuuluvat keskuspankit ja rahapoliittisina viranomaisina samankaltaisesta tehtävästä vastaavat muut elimet, kun tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut sopimusperusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;

c) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat viranomaiset;

d) EJRK, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ([1]) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen)(EVLEV) ja EAMV, kun tiedot ovat merkityksellisiä niille asetusten (EU) N:o 1092/2010, (EU) N:o 1094/2010 tai (EU) N:o 1095/2010 mukaan kuuluvien tehtävien hoitamisessa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sellaisten esteiden poistamiseksi jotka estävät toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta tietoja ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

2. Tämä luku ei estä 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita nämä saattavat tarvita 54 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼B

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kriisitilanteessa toimivaltaiset viranomaiset toimittavat viipymättä tietoja EKPJ:hin kuuluville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa.

▼M5

58 a artikla

Tietojen toimittaminen kansainvälisille elimille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyin edellytyksin toimittaa tiettyjä tietoja seuraaville elimille tai jakaa tiettyjä tietoja niiden kanssa:

a) Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki rahoitussektorin arviointiohjelman arviointia varten;

b) Kansainvälinen järjestelypankki kvantitatiivisia vaikutustutkimuksia varten;

c) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä sen valvontatehtävää varten.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa luottamuksellisia tietoja vain asiaankuuluvan elimen nimenomaisesta pyynnöstä, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) pyyntö on asianmukaisesti perusteltu ottaen huomioon pyynnön esittävän elimen suorittamat erityistehtävät sen lakisääteisen toimeksiannon mukaisesti;

b) pyyntö on riittävän täsmällinen pyydettyjen tietojen luonteen, laajuuden ja muodon sekä niiden levittämisen tai välittämisen osalta;

c) pyydetyt tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä niitä pyytävän elimen erityistehtävien suorittamista varten eivätkä mene pyytävälle elimelle osoitettuja lakisääteisiä tehtäviä pidemmälle;

d) tiedot välitetään tai levitetään yksinomaan henkilöille, jotka osallistuvat suoraan erityistehtävän suorittamiseen;

e) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskevat salassapitovaatimukset, jotka vastaavat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

▼M5

3. Jos pyynnön esittää jokin 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö, toimivaltaiset viranomaiset voivat välittää vain koottuja tai anonyymejä tietoja ja jakaa muita tietoja vain toimivaltaisen viranomaisen tiloissa.

4. Jos tietojen julkistaminen edellyttää henkilötietojen käsittelyä, pyynnön esittävän elimen suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ([1]) säädettyjä vaatimuksia.

▼B

59 artikla

Tietojen toimittaminen muille toimijoille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen säännösten nojalla oikeuden ilmaista tietyt tiedot keskushallinnon muille viranomaisille, jotka ovat vastuussa laitosten, rahoituslaitosten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten puolesta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen vakavaraisuuden valvomiseksi ja vaikeuksissa olevien laitosten tukemiseksi ennaltaehkäisevin ja korjaavin toimenpitein. Henkilöiden, joilla on pääsy tietoihin, on noudatettava salassapitovaatimuksia, jotka ovat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

Jäljempänä 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja laitoksille niiden tarvitsemat tiedot kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä laitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia tietoja ilmoitetaan parlamentaarisille tutkintavaliokunnille asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimille asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat laitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;

b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitetun toimeksiannon suorittamiseksi;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼B

c) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskee kansallisen lainsäädännön mukaiset salassapitovaatimukset, jotka ovat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat;

d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos vakavaraisuusvalvontaa koskevien tietojen ilmaisemiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä, ensimmäisessä alakohdassa mainittujen tahojen suorittamassa tietojen käsittelyssä on noudatettava sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä, jolla direktiivi 95/46/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

60 artikla

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja todentamisissa saatujen tietojen ilmaiseminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 52 artiklan 3 kohdan, 53 artiklan 2 kohdan ja 56 artiklan nojalla saatavia tietoja sekä tietoja, jotka saadaan 52 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa tai todentamisissa, ei ilmaista 59 artiklan mukaisesti, ellei niiden ilmaisemiseen saada nimenomaista suostumusta toimivaltaisilta viranomaisilta, jotka ovat luovuttaneet kyseiset tiedot, tai sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa kyseinen paikan päällä tehtävä tarkastus tai todentaminen on suoritettu.

61 artikla

Selvityspalveluja koskevien tietojen ilmaiseminen

1. Tämä luku ei estä jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä virallisesti hyväksytylle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle elimelle, jonka tarkoituksena on tarjota määritys- tai toimituspalveluja kansallisille markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä elimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinaosapuolten rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 53 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei ilmaista 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

62 artikla

Henkilötietojen käsittely

Tässä direktiivissä tarkoitettu henkilötietojen käsittely toteutetaan direktiivin 95/46/EY ja tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

▼B

III jakso

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

63 artikla

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jokainen henkilö, joka on tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ([1]) mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa laitoksessa yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY ([2]) 51 artiklassa, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY ([3]) 37 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen ainakin viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä laitosta koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtäväänsä suorittaessaan ja jotka saattavat

a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat laitosten toiminnan harjoittamista;

b) vaikuttaa laitoksen jatkuvaan toimintaan;

c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien esittämiseen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu henkilö on myös velvollinen ilmoittamaan seikoista tai päätöksistä, jotka tämä henkilö saa tietoonsa suorittaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuva läheinen sidonnaisuus siihen laitokseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

▼M5

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön korvaamista, jos tämä henkilö toimii ensimmäisen alakohdan mukaisten velvoitteidensa vastaisesti.

▼B

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/EY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle vastuuvelvollisuutta. Tällaiset tiedot on ilmaistava samanaikaisesti laitoksen ylimmälle hallintoelimelle, jollei ilmaisematta jättämiseen ole pakottavia syitä.

([1]) EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.
([2]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.
([3]) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

▼B

IV jakso

Valvontavaltuudet, valtuudet määrätä seuraamuksia ja muutoksenhakuoikeus

64 artikla

Valvontavaltuudet ja valtuudet määrätä seuraamuksia

▼M5

1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki ne valvontavaltuudet puuttua laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaan, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien erityisesti oikeus peruuttaa toimilupa 18 artiklan mukaisesti, 18, 102, 104 ja 105 artiklassa tarkoitetut valtuudet sekä valtuudet toteuttaa 21 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valvontavaltuuksiaan ja valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

a) suoraan;

b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;

c) niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;

d) esittämällä hakemus toimivaltaisille oikeusviranomaisille.

▼M5

3. Päätöksissä, joita toimivaltaiset viranomaiset tekevät käyttäessään valvontavaltuuksiaan ja valtuuksiaan määrätä seuraamuksia, on esitettävä niiden perusteena olevat syyt.

▼B

65 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Tämän vaikuttamatta toimivaltaisten viranomaisten 64 artiklassa tarkoitettuun valvontavaltaan ja jäsenvaltioiden oikeuteen säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jäsenvaltioiden on säädettävä niitä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevista säännöistä, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuviin rikkomuksiin, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevista säännöistä niiden rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden koskiessa laitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, seuraamuksia voidaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuvassa rikkomustapauksessa soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomuksesta, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset.

▼B

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkokoamis- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Sanotun rajoittamatta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista, näihin kuuluvat seuraavat valtuudet:

a) valtuudet vaatia seuraavia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa:

   i) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset;

   ii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;

   iii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

   iv) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;

   v) edellä i–iv alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;

   vi) kolmannet osapuolet, joille i–iv alakohdassa tarkoitetut yhteisöt ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai tehtäviä;

b) valtuudet suorittaa kaikki tarpeelliset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettuja, asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien:

   i) oikeus vaatia asiakirjojen toimittamista;

   ii) tutkia a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;

   iii) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai näiden edustajilta tai henkilöstöltä; ja

   iv) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;

c) valtuudet suorittaa unionin oikeudessa säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen kaikki tarpeelliset tarkastukset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa toimivaltainen viranomainen on konsolidointiryhmän valvoja edellyttäen, että asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennalta. Jos paikalla tehtävä tarkastus edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

▼B

66 artikla

Toimilupavaatimusten ja määräosuuksien hankkimista koskevien vaatimusten rikkomisesta koituvat hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä määrätään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) liiketoiminnan harjoittaja vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja olematta luottolaitos, rikkoen 9 artiklaa;

▼M6

aa) vähintään yhden asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun toiminnon harjoittaminen ja kyseisessä artiklassa mainitun kynnysarvon täyttyminen ilman luottolaitoksen toimilupaa;

▼B

b) toiminnan aloittaminen luottolaitoksena ilman toimilupaa 9 artiklan vastaisesti;

c) arviointiajanjakson aikana tai toimivaltaisten viranomaisten kielteisestä kannasta huolimatta 22 artiklan 1 kohdan vastaisesti tapahtuva suora tai välillinen määräosuuden hankkiminen luottolaitoksesta tai suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden lisääminen siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai pääomasta saavuttaisi 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut raja-arvot tai ylittäisi ne, tai siten, että luottolaitoksesta tulisi hankkijan tytäryritys, kun tästä ei ilmoiteta kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle, josta hankkija pyrkii hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä;

d) suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden luovuttaminen tai vähentäminen siten, että kyseisen henkilön osuus äänistä tai pääomasta alittaisi 25 artiklassa tarkoitetut raja-arvot tai siten, että luottolaitos lakkaisi olemasta kyseisen henkilön tytäryritys, jos tästä ei ilmoiteta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille;

▼M5

e) hyväksynnän hakematta jättäminen 21 a artiklan vastaisesti tai muu kyseisessä artiklassa säädettyjen vaatimusten rikkominen.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

a) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomuksesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;

b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

▼B

c) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen koko edellisen liiketoimintavuoden kokonaisnettoliikevaihdosta, joka sisältää bruttotulot, jotka koostuvat korkotuotoista ja vastaavista tuloista, tuotot osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuottoisista arvopapereista ja saaduista palkkioista asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisesti;

d) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;

e) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu taloudellinen hyöty, jos se voidaan määrittää;

f) edellä 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista vastuussa oleviksi katsottujen osakkaan tai osakkaiden äänioikeuksien käytön keskeyttäminen.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu yritys on emoyrityksen tytäryritys, asianomaiseksi bruttotuloksi katsotaan perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen bruttotulo edellisenä tilikautena.

67 artikla

Muut säännökset

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainakin seuraavissa tilanteissa:

a) laitos on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;

b) laitos ei heti asiasta tiedon saatuaan ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa tai 25 artiklassa tarkoitettuja raja-arvoja suuremmaksi tai pienemmäksi, rikkoen siten 26 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa;

c) laitos on listattu EAMV:n direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainituilla säännellyillä markkinoilla, ja se ei ilmoita vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille määräosuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimiä sekä näillä olevien omistusosuuksien suuruuksia ja rikkoo siten tämän direktiivin 26 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa;

d) laitoksella ei ole käytössä toimivaltaisten viranomaisten edellyttämiä toimivia hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 74 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä;

e) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sitä, miten se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa vahvistetut omien varojen vaatimukset, taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten mainitun asetuksen 99 artiklan 1 kohtaa;

▼B

f) laitos ei asetuksen (EU) N:o 575/2013 101 artiklassa tarkoitettujen tietojen yhteydessä ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja;

g) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja suuresta riskikeskittymästä taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 394 artiklan 1 kohtaa;

h) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja maksuvalmiudesta taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 1 ja 2 kohtaa;

i) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja velkaantuneisuusasteesta taikka antaa siitä epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 1 kohtaa;

j) laitoksella ei toistuvasti tai pysyvästi ole likvidejä varoja asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan vastaisesti;

k) laitokselle syntyy vastuu, joka ylittää asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklassa vahvistetut rajat;

l) laitokseen kohdistuu arvopaperistamispositioon liittyvä luottoriski, ja se ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 405 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä;

m) laitos ei ilmoita tietoja taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja rikkoen asetuksen (EU) N:o 575/2013 431 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa tai 451 artiklan 1 kohtaa;

n) laitos suorittaa maksun laitoksen omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille tämän direktiivin 141 artiklan vastaisesti ►C2 tai tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 28, 52 tai 63 artiklassa kielletään tällaiset maksut omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille; ◄

o) laitoksen todetaan rikkoneen vakavalla tavalla direktiivin 2005/60/EY nojalla annettuja kansallisia säännöksiä;

p) laitos sallii sen, että yksi tai useampi henkilö ei noudata 91 artiklan säännöksiä ylimmän hallintoelimen jäseneksi tulemisesta tai jäsenenä pysymisestä.;

▼M5

q) emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei toteuta toimia, joita voidaan edellyttää sen varmistamiseksi, että noudatetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, kuudennessa tai seitsemännessä osassa tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 105 artiklassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

▼B

a) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;

b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

c) kun on kyse laitoksesta, 18 artiklan mukainen laitoksen toimiluvan peruuttaminen;

d) ellei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, väliaikainen kielto, jolla kielletään laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään;

e) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen koko edellisen liiketoimintavuoden kokonaisnettoliikevaihdosta, joka sisältää bruttotulot, jotka koostuvat korkotuotoista ja vastaavista tuloista, tuotot osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuottoisista arvopapereista ja saaduista palkkioista asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisesti;

f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;

g) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu taloudellinen hyöty tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää.

Jos ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu yritys on emoyrityksen tytäryritys, bruttotuloksi katsotaan perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen bruttotulo edellisenä tilikautena.

68 artikla

Hallinnollisten seuraamusten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan ainakin ne hallinnolliset seuraamukset tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 rikkomisesta, joihin ei saa hakea muutosta, mukaan lukien tiedot rikkomuksen tyypistä ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus on määrätty, ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen kun henkilölle, jolle seuraamus on määrätty, on ilmoitettu kyseisistä seuraamuksista.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin saa hakea muutosta, toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisesti seuraavissa olosuhteissa:

▼B

a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella kohtuuttomaksi;

b) jos julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;

c) jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaisille laitoksille tai luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se voidaan määrittää.

Mikäli vaihtoehtoisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut olosuhteet lakkaavat todennäköisesti olemasta voimassa kohtuullisen ajan kuluessa, 1 kohdan mukaisten tietojen julkistamista voidaan lykätä tällaisella ajanjaksolla.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että 1 tai 2 kohdan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viisi vuotta. Henkilötietoja pidetään toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

4. Viimeistään 18 päivästä heinäkuuta 2015 EPV:n on toimitettava komissiolle kertomus 2 kohdassa säädetystä jäsenvaltioiden määräämien seuraamusten julkistamisesta ilman nimeä, erityisesti jos jäsenvaltioiden välillä on ollut merkittäviä eroja tässä suhteessa. Lisäksi EPV:n on toimitettava komissiolle kertomus merkittävistä eroista kansallisen lainsäädännön mukaisessa seuraamusten julkistamisen kestossa.

69 artikla

Seuraamuksia koskevien tietojen vaihto ja EPV:n keskustietokannan ylläpito

1. Toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia noudattaen EPV:lle kaikista hallinnollisista seuraamuksista ja pysyvistä kielloista, jotka on määrätty 65, 66 ja 67 artiklan nojalla, sekä niitä koskevasta mahdollisesta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta. EPV:n on ylläpidettävä sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista keskustietokantaa pelkästään toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella.

2. Kun toimivaltainen viranomainen arvioi hyvämaineisuutta 13 artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 3 kohdan, 91 artiklan 1 kohdan ja 121 artiklan soveltamiseksi, sen on tarkasteltava EPV:n tietokantaa hallinnollisista seuraamuksista. Jos tilanteessa tapahtuu muutos tai muutoksenhaku hyväksytään, EPV:n on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä poistettava asiaankuuluvat tiedot tietokannasta tai saatettava ne ajan tasalle.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, onko kyseisen henkilön rikosrekisterissä merkityksellistä tuomiota. Näitä tarkoituksia varten tietoja on vaihdettava päätöksen 2009/316/YOS ja puitepäätöksen 2009/315/YOS, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, mukaisesti.

▼B

4. EPV:n on ylläpidettävä verkkosivustoa, jossa on linkit verkkosivustoille, joilla kukin toimivaltainen viranomainen julkistaa hallinnolliset seuraamukset 68 artiklan mukaisesti, ja pidettävä nähtävillä se, kuinka pitkäksi ajaksi kukin jäsenvaltio julkistaa hallinnolliset seuraamukset.

70 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten valtuudet määrätä seuraamuksia

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina tarpeen mukaan seuraavat:

a) rikkomuksen vakavuus ja kesto;

b) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;

c) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai luonnollisen henkilön vuosiansiot;

d) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;

e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;

f) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;

g) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;

h) rikkomuksen mahdolliset systeemiset seuraukset.

71 artikla

Rikkomuksista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan raportoimaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin säännöksiin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin kohdistuvista mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomuksista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

a) erityismenettelyt rikkomuksia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;

b) laitoksessa tehdyistä rikkomuksista ilmoittavien työntekijöiden asianmukainen suojelu ainakin kostotoimilta, syrjinnältä tai muun tyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;

▼B

c) rikkomuksista ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomuksesta, direktiivin 95/46/EY mukaisesti;

d) selkeät säännöt, joilla varmistetaan, että luottamuksellisuus suhteessa laitoksessa tehdyistä rikkomuksista ilmoittajaan taataan kaikissa tapauksissa, jollei ilmaisemista edellytetä kansallisessa lainsäädännössä myöhempien tutkimusten tai oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomuksista sisäisesti erityisen riippumattoman kanavan kautta.

Tällainen kanava voidaan toteuttaa myös työmarkkinaosapuolten hoitamien järjestelyjen avulla. Tällöin sovelletaan samaa suojelua kuin 2 kohdan b, c ja d alakohdassa.

72 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla hyväksyttyihin päätöksiin ja toimenpiteisiin voidaan hakea muutosta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tapauksiin, joissa on laiminlyöty päätöksen tekeminen toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki niiden säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, voidaan hakea muutosta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

2. LUKU

Tarkasteluprosessit

I jakso

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettely

73 artikla

Sisäinen pääoma

Laitoksilla on oltava hyvin perustellut, tehokkaat ja kattavat strategiat ja menettelyt, joiden avulla ne arvioivat ja jatkuvasti ylläpitävät tarvittavan sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista tasolla, joka riittää kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joita laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua.

Näiden strategioiden ja menettelyjen on oltava säännöllisen sisäisen tarkastelun kohteena sen varmistamiseksi, että ne pysyvät kattavina ja oikeasuhteisina kyseessä olevan laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

▼B

II jakso

Laitosten järjestelmät, menettelyt ja menetelmät

1 alajakso

Yleiset periaatteet

▼M5

74 artikla

Sisäinen hallinta ja elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Laitoksilla on oltava toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, jotka muodostuvat selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja johdonmukaisesti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita niihin kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja niistä raportoimiseksi, riittävistä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkitsemisjärjestelmistä ja -käytännöistä, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen palkitsemisjärjestelmien ja -käytäntöjen on oltava sukupuolineutraaleja.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja liiketoimintamalliin ja laitoksen toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Jäljempänä 76–95 artiklassa vahvistetut tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät, prosessit ja menetelmät, ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti laitoksille ohjeet sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä.

Kahden vuoden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden julkaisemisesta EPV esittää toimivaltaisten viranomaisten keräämien tietojen perusteella kertomuksen laitosten soveltamista sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä.

▼B

75 artikla

Palkitsemisjärjestelmän valvonta

▼M5

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja sekä laitosten toimittamia tietoja sukupuolten palkkaeroista ja käytettävä kyseisiä tietoja palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot EPV:lle.

▼B

2. EPV antaa ohjeet 92–95 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesta hyvästä palkitsemisjärjestelmästä. Näissä ohjeissa on otettava huomioon rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa 2009/384/EY ([1]) esitetyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet.

EAMV toimii läheisessä yhteistyössä EPV:n kanssa palkitsemiskäytäntöjä koskevien ohjeiden laatimiseksi sellaisia henkilöstöryhmiä varten, jotka osallistuvat direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuun sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

EPV vertailee toimivaltaisten viranomaisten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella palkitsemiskehitystä ja -käytäntöjä unionin tasolla.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä kustakin laitoksesta tiedot niiden luonnollisten henkilöiden määrästä, joiden palkkiot ovat miljoona euroa tai enemmän tilikautta kohden, mukaan lukien näiden henkilöiden tehtävien kuvaus, liiketoiminta-alasta sekä palkan, tulospalkkioiden, pitkän aikavälin palkkioiden ja eläkemaksujen keskeisistä perusteista. Nämä tiedot on toimitettava EPV:lle, joka julkaisee ne kotijäsenvaltioiden osalta koostetusti käyttäen yhteistä raportointikaavaa. EPV voi laatia ohjeita helpottamaan tämän kohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden.

2 alajakso

Riskien luokittelua ja käsittelyä koskevat tekniset vaatimukset

76 artikla

Riskien käsittely

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin hyväksyy ja arvioi säännöllisesti strategiat ja periaatteet, joita sovelletaan laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien ottamiseen, hallintaan, valvontaan ja vähentämiseen, mukaan lukien laitoksen makrotaloudellisen toimintaympäristön aiheuttamat riskit suhteessa suhdannevaiheeseen.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin käyttää riittävästi aikaa riskeihin liittyvien asioiden käsittelyyn. Ylimmän hallintoelimen on aktiivisesti osallistuttava kaikkien tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettujen olennaisten riskien hallintaan sekä omaisuuserien arvonmääritykseen ja kyseisiin riskeihin liittyvien ulkoisten luottoluokitusten ja sisäisten mallien käyttöön ja varmistettava, että niihin osoitetaan riittävät resurssit. Laitoksen on luotava ylimpään hallintoelimeen raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat sekä niiden muutokset.

([1]) EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kokonsa, sisäisen organisaationsa ja luonteensa, toimintansa laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittävät laitokset perustavat riskikomitean, joka muodostuu ylimmän hallintoelimen jäsenistä, jotka eivät vastaa asianomaisen laitoksen päivittäisestä johtamisesta. Riskikomitean jäsenillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja asiantuntemus, jotta he voivat täysimääräisesti ymmärtää laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun sekä valvoa niitä.

Riskikomitean on annettava ylimmälle hallintoelimelle neuvoja laitoksen sen hetkisestä ja tulevasta kokonaisriskinottohalusta ja -strategiasta ja avustettava ylintä hallintoelintä sen valvoessa, että toimiva johto panee tämän strategian täytäntöön. Kokonaisvastuu riskeistä säilyy ylimmällä hallintoelimellä.

Riskikomitean on tarkasteltava sitä, otetaanko asiakkaille tarjottujen vastuiden ja omaisuuserien hinnoissa täysin huomioon laitoksen liiketoimintamalli ja riskistrategia. Jos hinnoissa ei oteta huomioon riskejä asianmukaisella tavalla liiketoimintamallin ja riskistrategian mukaisesti, riskikomitean on esitettävä ylimmälle hallintoelimelle muutossuunnitelma.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos, jota ei pidetä merkittävänä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, perustaa yhdistetyn riski- ja tarkastuskomitean direktiivin 2006/43/EY 41 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Yhdistettyjen komiteoiden jäsenillä on oltava riskikomitealta ja tarkastuskomitealta vaaditut tiedot, taidot ja asiantuntemus.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin ja riskikomitea, jos sellainen on perustettu, saavat asianmukaisella tavalla tietoa laitoksen riskitilanteesta ja tarvittaessa, ja jos se on asianmukaista, riskienvalvontatoiminnosta ja voivat käyttää ulkopuolista asiantuntija-apua.

Valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen ja riskikomitean, jos sellainen on perustettu, on määriteltävä sellaisten riskiä koskevien tietojen luonne, määrä, muoto ja säännöllisyys, jotka niiden tulee saada. Riskikomitean on moitteettomien palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen edistämiseksi tarkasteltava, otetaanko palkitsemisjärjestelmän tarjoamissa kannustimissa huomioon riski, pääoma, likviditeetti sekä voittojen todennäköisyys ja ajoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta palkitsemiskomitean tehtäviä.

5. Jäsenvaltioiden on komission direktiivin 2006/73/EY ([1]) 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn suhteellisuusvaatimuksen mukaisesti huolehdittava siitä, että laitosten riskienvalvontatoiminto on riippumaton operatiivisista toiminnoista ja että sillä on riittävä toimivalta, painoarvo, resurssit ja yhteys ylimpään hallintoelimeen.

([1]) Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).

▼B

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riskienvalvontatoiminto huolehtii siitä, että kaikki merkittävät riskit tunnistetaan, mitataan ja että niistä raportoidaan asianmukaisesti. Niiden on varmistettava, että riskienvalvontatoiminto osallistuu aktiivisesti laitoksen riskistrategian ja kaikkien keskeisten riskienhallintapäätösten valmisteluun ja että se pystyy välittämään kokonaiskäsityksen laitoksen kaikista riskeistä.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että riskienvalvontatoiminto pystyy raportoimaan suoraan valvontatehtäväänsä hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle riippumattomana toimivasta johdosta ja tuomaan esille ongelmia sekä tarvittaessa varoittamaan kyseistä elintä, jos erityinen riskikehitys vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa laitokseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ylimmän hallintoelimen vastuuta sen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisissa valvonta- ja/tai johtotehtävissä.

Riskienvalvontatoiminnon päällikön on oltava riippumaton toimivaan johtoon kuuluva henkilö, jonka nimenomaisena vastuualueena on riskienvalvontatoiminto. Jos laitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi ei ole perusteltua nimetä erillistä henkilöä, joku muu laitoksen toimivaan johtoon kuuluva henkilö voi vastata tehtävästä, edellyttäen ettei eturistiriitoja esiinny.

Riskienvalvontatoiminnon päällikköä ei saa erottaa tehtävästään ilman valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen etukäteen antamaa suostumusta, ja hänellä on tarvittaessa oltava mahdollisuus suoraan yhteyteen valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen kanssa.

▼M6

_____

▼B

77 artikla

Sisäiset menettelyt omien varojen vaatimusten laskemiseksi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kannustettava kokonsa, sisäisen organisaationsa ja toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden puolesta merkittäviä laitoksia kehittämään sisäistä luottoriskien arviointikykyään ja lisäämään sisäiseen luokitukseen perustuvan menetelmän käyttöä luottoriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten laskemisessa, kun kyseisten laitosten vastuut ovat absoluuttisesti mitattuina olennaisia ja niillä on samanaikaisesti suuri määrä olennaisia vastapuolia. Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan I osaston 3 luvun 1 jaksossa vahvistettujen perusteiden täyttymiseen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen seurattava, etteivät ne käytä luottoluokituksia yksinomaan tai mekaanisesti arvioidessaan yhteisön tai rahoitusvälineen luottokelpoisuutta.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten koko, sisäinen organisaatio sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen kannustettava niitä kehittämään sisäistä erityisriskien arviointikykyään ja käyttämään enemmän sisäisiä malleja kaupankäyntivarastossa oleviin vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten laskemiseksi yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskille ja luottoluokan siirtymisriskille, kun kyseisten laitosten vastuut, joihin liittyy erityisriski, ovat absoluuttisesti mitattuna olennaisia ja niillä on suuri määrä olennaisia positioita eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun 1–5 jaksossa vahvistettujen perusteiden täyttämiseen.

4. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään tarkemmin 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käsite "absoluuttisesti mitattuna olennaiset vastuut, joihin liittyy erityisriski" ja raja-arvot suurelle määrälle olennaisia vastapuolia tai olennaisia positioita eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

78 artikla

Omien varojen vaatimusten laskemista koskevien sisäisten menettelyjen vertailu valvontatarkoituksiin

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset, jotka saavat käyttää sisäisiä menettelyjä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten laskemiseen, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, raportoivat sisäisten menettelyjensä laskelmien tulokset normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta. Laitosten on toimitettava laskutoimitustensa tulokset sekä selvitys niiden saamiseksi käytetyistä menetelmistä toimivaltaisille viranomaisille asianmukaisin aikavälein, mutta vähintään vuosittain.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset toimittavat 1 kohdassa tarkoitetut laskutoimitusten tulokset EPV:n 8 kohdan mukaisesti laatiman mallin mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät kehittää erityisiä salkkuja, niiden on kuultava siitä EPV:tä ja varmistettava, että laitokset raportoivat laskutoimitusten tulokset erillään EPV:n salkkujen laskutoimitusten tuloksista.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella seurattava tapauksen mukaan niiden riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten kirjoa, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, jotka koskevat normisalkussa olevia vastuita tai positioita ja jotka saadaan kyseisten laitosten sisäisiä menettelyjä käyttäen. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain arvioitava kyseisten menettelyjen laatua kiinnittäen erityistä huomiota

▼B

a) menettelyihin, jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla,

b) menettelyihin, joiden osalta on erityisen suuria tai pieniä eroja ja myös joiden osalta omien varojen vaatimukset on merkittävällä ja järjestelmällisellä tavalla arvioitu liian pieniksi.

EPV laatii raportin toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi sisäisten menettelyjen laadun arvioinnissa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

4. Jos tietyt laitokset poikkeavat merkittävästi valtaosasta samanlaisia laitoksia tai jos menettelyjen erot johtavat monenlaisiin tuloksiin, toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava syyt tähän ja toteutettava vaadittavat korjaustoimet, jos voidaan selvästi osoittaa, että laitoksen menettely johtaa omien varojen vaatimusten arvioimiseen liian pieniksi, mitä ei voida selittää vastuisiin tai positioihin liittyvien riskien eroilla.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden päätöksissä 4 kohdassa tarkoitettujen korjaustoimien asianmukaisuudesta noudatetaan periaatetta, että tällaisissa toimissa on säilytettävä sisäisen menettelyn tavoitteet ja etteivät ne näin ollen

a) johda standardointiin tai parhaina pidettyihin menetelmiin;

b) luo vääriä kannustimia; tai

c) aiheuta yhdenmukaista käyttäytymistä.

6. EPV voi antaa suuntaviivoja ja suosituksia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jos se katsoo ne tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja arviointien perusteella tarpeellisiksi, jotta voidaan parantaa valvontakäytäntöjä tai laitosten käytäntöjä sisäisten menettelyjen osalta.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen

a) menettelyt 3 kohdan mukaisesti tehtyjen arviointien jakamiseksi toimivaltaisten viranomaisten välillä ja EPV:n kanssa;

b) standardit 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten tekemiä arviointeja varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään

a) malli, määritelmät ja tietotekniikkaratkaisut, joita sovelletaan unionissa 2 kohdassa tarkoitetussa raportoinnissa;

▼B

b) edellä 1 kohdassa tarkoitetut normisalkut.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

9. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2015 ja kuultuaan EPV:tä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sisäisten mallien vertaisarvioinnin toiminnasta, mukaan lukien mallin soveltamisala. Kertomuksen jälkeen esitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

79 artikla

Luotto- ja vastapuoliriski

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että:

a) luottojen myöntäminen perustuu vakuuttavasti perusteltuihin ja hyvin määriteltyihin kriteereihin ja että luottojen myöntämisessä, luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa sovellettavat menettelyt ovat selkeästi laadittuja;

b) laitoksilla on sisäiset menetelmät, joiden avulla ne voivat arvioida yksittäisistä vastapuolista, arvopapereista tai arvopaperistamispositioista aiheutuvan luottoriskin ja luottoriskin salkkutasolla. Erityisesti sisäisissä menetelmissä ei saa tukeutua yksinomaan tai mekaanisesti ulkoisiin luottoluokituksiin. Jos omien varojen vaatimukset perustuvat ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen tai siihen, että vastuulle ei ole annettu luokitusta, tämä ei vapauta laitoksia siitä, että niiden on otettava lisäksi huomioon muut merkitykselliset tiedot arvioidessaan sisäisen pääomansa jakautumista;

c) laitosten luotonannon ja luottoriskillisten vastuiden jatkuva hallinnointi ja valvonta, mukaan luettuina ongelmaluottojen havaitseminen ja hallinta sekä asianmukaisten arvonoikaisujen ja varausten tekeminen, toteutetaan tehokkailla järjestelmillä;

d) luotonanto on hajautettu asianmukaisesti ottaen huomioon laitoksen kohdemarkkinat ja yleiset luotonantoperiaatteet.

80 artikla

Jäännösriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskiä siitä, että laitosten käyttämät virallisesti hyväksytyt luottoriskin vähentämismenetelmät osoittautuvat odotettua tehottomammiksi, hallitaan ja valvotaan, myös kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

▼B

81 artikla

Keskittymäriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että jokaiseen yksittäiseen vastapuoleen, mukaan luettuina keskusvastapuolet, toisiinsa yhteydessä olevat vastapuolten ryhmät ja saman talouden alan ja maantieteellisen alueen vastapuolet, kohdistuvista vastuista aiheutuvaa keskittymäriskiä taikka samasta toiminnasta tai hyödykkeestä tai luottoriskien vähentämismenetelmien soveltamisesta, mukaan lukien erityisesti suuriin välillisiin luottovastuisiin, kuten yksittäisen vakuuden antajaan, liittyvät riskit, aiheutuvaa keskittymäriskiä hallitaan ja valvotaan myös kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

82 artikla

Arvopaperistamiseen liittyvä riski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskejä, jotka aiheutuvat arvopaperistamistransaktioista, joissa luottolaitokset ovat sijoittajia, alullepanijoita tai järjestäjiä, mukaan luettuina maineeseen liittyvä riskit, kuten monimutkaisiin rakenteisiin ja tuotteisiin sisältyvät riskit, arvioidaan ja käsitellään asianmukaisia toimintapolitiikkoja ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan varmistaa se, että liiketoimen taloudellinen painoarvo otetaan täysimääräisesti huomioon riskin arvioinnissa ja liikkeenjohdollisissa päätöksissä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla, jotka ovat ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja sisältävien uusiutuvien arvopaperistamistransaktioiden alullepanijoita, on maksuvalmiussuunnitelmat, joilla varaudutaan sekä aikataulun mukaisiin että ennenaikaisiin kuoletuksiin.

83 artikla

Markkinariski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että otetaan käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt markkinariskien kaikkien merkittävien aiheuttajien sekä niiden vaikutusten havaitsemiseksi, mittaamiseksi ja hallitsemiseksi.

2. Jos lyhyt positio erääntyy ennen pitkää positiota, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös toteuttavat toimenpiteitä maksuvalmiusriskin torjumiseksi.

3. Sisäisen pääoman on oltava riittävä kattamaan olennaiset markkinariskit, joihin ei sovelleta omien varojen vaatimusta.

Laitoksilla, jotka laskiessaan positioriskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti ovat nettouttaneet yhden tai useamman osakeindeksiin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuurin tai muun osakeindeksituotteen position kanssa, on oltava riittävä sisäinen pääoma sellaisesta tilanteesta aiheutuvan perusriskin kattamiseksi, jossa futuurin tai muun tuotteen arvonmuutokset eivät täysin noudata sen kohdeosakkeiden arvonmuutoksia; laitoksilla on myös oltava tällainen riittävä sisäinen pääoma, jos niillä on hallussaan sellaisten osakeindeksifutuurien vastakkaismerkkisiä positioita, joiden maturiteetit ja/tai koostumukset eivät täysin vastaa toisiaan.

▼B

Jos sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 345 artiklassa säädettyä kohtelua, laitosten on huolehdittava siitä, että niillä on riittävä sisäinen pääoma sellaisen tappioriskin kattamiseksi, joka on olemassa merkintäsitoumuksen antamisajankohdan ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana.

▼M5

84 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuva korkoriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön sisäiset järjestelmät ja käyttävät joko vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua vakiomenetelmää havaitakseen riskit ja arvioidakseen, hallitakseen ja vähentääkseen riskejä, jotka johtuvat korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon ja että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

3. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia laitosta käyttämään 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää, jos kyseisen laitoksen kyseisessä kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi käyttöön ottamat sisäiset järjestelmät ovat epätyydyttäviä.

4. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyä pientä ja rakenteeltaan yksinkertaista laitosta käyttämään vakiomenetelmää, jos sen mielestä yksinkertaistettu vakiomenetelmä ei riitä määrittämään korkoriskiä, joka johtuu laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan soveltamiseksi standardimenetelmä, jota laitokset voivat käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyille pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille tarkoitettu yksinkertaistettu vakiomenetelmä, joka tuottaa vähintään yhtä varovaisen lopputuloksen kuin vakiomenetelmä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV antaa ohjeita, joissa tarkennetaan perusteet, joilla

▼M5

a) 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä arvioidaan laitosten sisäisessä järjestelmässä;

b) laitokset havaitsevat, hallitsevat ja vähentävät 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä;

c) laitokset arvioivat ja seuraavat 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä;

d) määritetään, mitkä laitosten 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön ottamista sisäisistä järjestelmistä ovat 3 kohdassa tarkoitettuja epätyydyttäviä järjestelmiä.

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

▼B

85 artikla

Operatiivinen riski

▼M5

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski ja ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että luottolaitoksella on käytössä varautumissuunnitelmat ja liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat suunnitelmat, joilla varmistetaan sen toiminnan jatkuvuus ja rajoitetaan tappioita liiketoiminnan vakavien häiriöiden varalta.

86 artikla

Likviditeettiriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten käytössä on tehokkaat strategiat, toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisten ajanjaksojen ajan, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että laitokset säilyttävät riittäväntasoiset likviditeettipuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät on laadittava kulloistenkin liiketoiminta-alueiden, valuuttojen, sivuliikkeiden ja oikeushenkilöiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät likviditeettikustannusten, -etujen ja -riskien kohdentamismenetelmät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, menettelyjen ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitosten monimuotoisuuteen, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä ylimmän hallintoelimen vahvistamaan riskien sietorajaan, ja niissä on otettava huomioon laitoksen merkityksellisyys järjestelmän kannalta jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa. Laitosten on tiedotettava riskien sietorajasta kaikille merkityksellisille liiketoiminta-alueille.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitoksilla, ottaen huomioon niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus, on likviditeettiriskiprofiilit, jotka ovat toimivalta ja selkeältä järjestelmältä edellytetyn likviditeettiriskiprofiilin mukaiset eivätkä mene sitä pidemmälle.

Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava kehitystä likviditeettiriskiprofiilien osalta, esimerkiksi tuotteiden suunnittelussa ja volyymeissa, riskienhallinnassa, rahoitusperiaatteissa ja rahoituskeskittymissä.

Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tehokkaita toimia, jos toisessa alakohdassa tarkoitettu kehitys saattaa johtaa yksittäisen laitoksen tai järjestelmän epävakauteen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kolmannen alakohdan nojalla toteutetuista toimista.

EPV:n on annettava suosituksia soveltuvissa tapauksissa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset kehittävät menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Näihin menetelmiin on kuuluttava omaisuuserien kulloisetkin olennaiset sisäiset ja niistä tulevaisuudessa syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset erottelevat toisistaan pantatun ja kiinnittämättömän omaisuuden, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös huolehdittava siitä, että laitokset ottavat huomioon sen, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja maan, jossa omaisuuserät on lainmukaisesti kirjattu joko rekisteriin tai tilille, sekä niiden hyväksyttävyyden, ja niiden on valvottava, miten omaisuuserät voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös ottavat huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskevat likvidien varojen ja kiinnittämättömän omaisuuden mahdollisia siirtoja yksikköjen välillä sekä Euroopan talousalueella että sen ulkopuolella.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset harkitsevat erilaisia maksuvalmiusriskin vähentämiskeinoja, myös raja-arvojärjestelmää ja maksuvalmiuspuskureita, selvitäkseen erilaisista stressitilanteista, sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenne riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelmiä on tarkasteltava säännöllisesti.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset harkitsevat maksuvalmiusasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita ja tarkastelevat oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, vähintään vuosittain. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyhtiöiden osalta, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen laitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista maksuvalmiustukea.

▼B

9. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat huomioon laitos- ja markkinakohtaisten sekä yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaaliset vaikutukset. Huomioon on otettava erilaiset ajanjaksot ja stressitilanteiden erilainen aste.

10. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset mukauttavat strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja likviditeettiriskin rajoja sekä laativat tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 8 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.

▼M6

11. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla on käytössä maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat, joissa esitetään – myös toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivuliikkeiden osalta – riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset testaavat näitä suunnitelmia vähintään vuosittain, että ne saatetaan ajan tasalle 8 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulosten perusteella ja esitetään toimivalle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä toimintapolitiikkoja ja prosesseja voidaan mukauttaa vastaavasti. Laitosten on toteutettava tarvittavat operatiiviset toimet ennakolta sen varmistamiseksi, että maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat voidaan panna täytäntöön välittömästi. Tällaisiin operatiivisiin toimiin on sisällyttävä keskuspankkirahoitusta varten tarvittavien vakuuksien välittömästä käytettävyydestä huolehtiminen. Tämä tarkoittaa, että vakuus pidetään toisen jäsenvaltion valuuttana tarvittaessa, tai sen kolmannen maan valuuttana, jossa laitoksella on vastuita, ja jos se on operatiivisesti välttämätöntä, sen vastaanottavan jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, jonka valuutan määräisestä vastuusta on kyse.

▼B

87 artikla

Ylivelkaantumisriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksissa on käytössä toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla havaitaan, hallitaan ja valvotaan ylivelkaantumisriskiä. Ylivelkaantumisriskin indikaattoreina on käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan mukaisesti määritettävää velkaantuneisuusastetta sekä omaisuuden ja velvoitteiden välisiä eroja.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset hallitsevat ylivelkaantumisriskiä huolehtien riittävästä varovaisuudesta ja ottaen asianmukaisesti huomioon ylivelkaantumisriskin mahdollisen kasvun, joka johtuu laitoksen ennakoitujen tai toteutuneiden tappioiden aiheuttamasta omien varojen vähenemisestä sovellettavista kirjanpitosäännöistä riippuen. Tämän vuoksi laitosten on kyettävä selviämään ylivelkaantumisriskiin liittyvistä erilaisista stressitilanteista.

▼B

3 alajakso

Ohjaus ja hallinto

88 artikla

Ohjaus- ja hallintojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin määrittelee sellaiset ohjaus- ja hallintojärjestelmät, joilla varmistetaan laitoksen tehokas ja vakaa hoito, ja valvoo niiden täytäntöönpanoa ja vastaa niistä; tämä edellyttää myös tehtävien eriyttämistä organisaatiossa ja eturistiriitatilanteiden ennaltaehkäisemistä.

Järjestelmien on oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:

a) ylimmän hallintoelimen on kannettava laitoksesta kokonaisvastuu ja hyväksyttävä laitoksen strategiset tavoitteet, riskistrategia ja sisäisen hallinnon täytäntöönpano ja valvottava sitä;

b) ylimmän hallintoelimen on varmistettava kirjanpito- ja tilinpäätösraportointijärjestelmän eheys, mukaan luettuina varainhoidon ja toiminnan valvonta sekä lainsäädännön ja asiaankuuluvien standardien noudattaminen;

c) ylimmän hallintoelimen on valvottava tietojen julkistamista ja tiedottamista koskevaa prosessia;

d) ylimmän hallintoelimen on vastattava toimivan johdon tehokkaasta valvonnasta;

e) laitoksen valvontatehtävästä vastaavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja ei saa hoitaa samanaikaisesti saman laitoksen pääjohtajan tehtävää, ellei laitos ole pitänyt sitä perusteltuna ja toimivaltaiset viranomaiset antaneet siihen lupaa.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin valvoo ja määräajoin arvioi laitoksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien tehokkuutta ja toteuttaa asianmukaiset toimet mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

▼M5

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenille ja heidän lähipiirilleen myönnettyjä lainoja koskevat tiedot dokumentoidaan asianmukaisesti ja annetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville niiden pyynnöstä.

Tässä artiklassa käsitteellä ’lähipiiri’ tarkoitetaan

a) ylimmän hallintoelimen jäsenen puolisoa, kansallisen lainsäädännön mukaisesti rekisteröityä kumppania, lapsia tai vanhempia;

b) kaupallista yhteisöä, jonka pääomasta tai äänioikeuksista hallintoelimen jäsenellä tai hänen a alakohdassa tarkoitetulla lähiomaisellaan on vähintään kymmenen prosentin määräosuus tai jossa nämä henkilöt voivat käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa tai jonka toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen jäseniä nämä henkilöt ovat.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittävät laitokset perustavat nimityskomitean, joka muodostuu ylimmän hallintoelimen jäsenistä, jotka eivät vastaa asianomaisen laitoksen päivittäisestä johtamisesta.

Nimityskomitean on:

a) haettava ja suositeltava ylimmälle hallintoelimelle tai yhtiökokoukselle hyväksyttäväksi ehdokkaita ylimmässä hallintoelimessä avoinna olevia paikkoja täytettäessä, arvioitava ylimmän hallintoelimen tietämyksen, taitojen, monimuotoisuuden ja kokemuksen kokonaisuutta ja laadittava kuvaus tiettyä nimitystä koskevista tehtävistä ja sen edellyttämistä valmiuksista ja arvioitava, kuinka paljon tehtävän hoito vie aikaa.

   Lisäksi nimityskomitean on päätettävä ylimmässä hallintoelimessä aliedustetun sukupuolen edustusta koskevasta tavoitteesta ja laadittava toimintasuunnitelma ylimmässä hallintoelimessä aliedustetun sukupuolen osuuden nostamiseksi tämän tavoitteen tasolle. Tavoite, toimintasuunnitelma ja sen täytäntöönpano on julkistettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;

b) arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen rakennetta, kokoa, kokoonpanoa ja tehtävien hoitoa ja annettava ylimmälle hallintoelimelle suosituksia mahdollisista muutoksista;

c) arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen yksittäisten jäsenten ja koko ylimmän hallintoelimen tietämystä, taitoja ja kokemusta ja raportoitava tästä ylimmälle hallintoelimelle;

d) tarkasteltava säännöllisesti ylimmän hallintoelimen toimivan johdon valinnassa ja nimittämisessä noudattamaa toimintatapaa ja annettava suosituksia ylimmälle hallintoelimelle.

Tehtäviään suorittaessaan nimityskomitean on siinä määrin kuin mahdollista ja jatkuvasti otettava huomioon tarve varmistaa, että ylimmän hallintoelimen päätöksentekoa ei hallitse yksi henkilö tai pieni ryhmä henkilöitä tavalla, joka on vahingollinen koko laitoksen etujen kannalta.

Nimityskomitean on voitava käyttää kaikkia aiheellisiksi katsomiaan resursseja, myös ulkopuolisia neuvonantajia, ja sen on saatava asianmukainen rahoitus tätä varten.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos ylin hallintoelin ei kansallisen lain mukaan ole toimivaltainen jäsentensä valinta- ja nimitysmenettelyssä.

▼B

89 artikla

Maakohtainen raportointi

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen, että kukin laitos julkistaa vuosittain jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa sillä on toimipaikka, konsolidoinnin perusteella seuraavat tilikautta koskevat tiedot:

a) nimi/nimet, toiminnan luonne ja maantieteellinen sijainti;

b) liikevaihto;

c) palkatun henkilöstön lukumäärä kokopäivätyötä vastaavana;

d) tulos ennen veroja;

e) verot tuloksesta;

f) saatu valtiontuki.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia julkistamaan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa mainitut tiedot ensimmäisen kerran 1 päivästä heinäkuuta 2014.

3. Kaikkien unionissa toimiluvan saaneiden laitosten, jotka on kansainvälisesti määritelty maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, on toimitettava komissiolle luottamuksellisesti 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 2014. Komissio suorittaa kuultuaan EPV:tä, EVLEV:iä ja EAMV:ta, asian laadun mukaisesti, yleisen arvioinnin tällaisten tietojen julkistamisen mahdollisista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, mukaan lukien vaikutukset kilpailukykyyn, investointeihin ja luotonsaantiin sekä rahoitusjärjestelmän vakauteen. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksensa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Jos komission kertomuksessa todetaan huomattavia kielteisiä vaikutuksia, komissio harkitsee asianmukaisen säädösehdotuksen antamista 1 kohdassa asetettujen julkistamisvelvoitteiden muuttamiseksi ja se voi 145 artiklan h alakohdan mukaisesti päättää lykätä näitä velvoitteita. Komissio tarkastelee vuosittain uudelleen, onko tätä lykkäämistä aiheellista jatkaa.

4. Edellä 1 kohdassa mainitut tiedot tarkastetaan direktiivin 2006/43/EY mukaisesti ja julkaistaan mikäli mahdollista kyseisen laitoksen vuositilinpäätösten tai, mikäli saatavilla, konsolidoitujen tilinpäätösten liitteenä.

5. Mikäli tulevien unionin säädöksien sisältämät julkistamisvelvoitteet ovat tässä artiklassa asetettuja laajempia, tämän artiklan soveltaminen päättyy ja se kumotaan.

▼M5

6. Komissio arvioi EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021, ovatko 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut tiedot edelleen riittäviä, ja se ottaa huomioon aiemmat vaikutustenarvioinnit, kansainväliset sopimukset ja lainsäädännön kehityksen unionissa sekä sen, voidaanko 1 kohtaan lisätä muita asiaankuuluvia tietovaatimuksia.

Komissio esittää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021 EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä kohdassa tarkoitetusta arvioinnista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.

▼B

90 artikla

Kokonaispääoman tuoton julkistaminen

Laitosten on julkistettava vuosikertomuksessaan osana pääindikaattoreita niiden kokonaispääoman tuotto, joka lasketaan niiden nettovoittona jaettuna niiden taseen loppusummalla.

91 artikla

Ylin hallintoelin

▼M5

1. Laitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ovat ensisijaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia ja että heillä on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti 2–8 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät täytä tässä kohdassa vahvistettuja vaatimuksia, toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet erottaa tällaiset jäsenet ylimmästä hallintoelimestä. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti todennettava, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut vaatimukset edelleen, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että syyllistytään tai pyritään tai että on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski.

▼B

2. Ylimmän hallintoelimen kaikkien jäsenten on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen laitoksessa.

3. Ylimmän hallintoelimen jäsenellä olevien samanaikaisten johtajatehtävien sallittavassa lukumäärässä on otettava huomioon yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jos laitos on kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella merkittävä, sen muut kuin jäsenvaltiota edustavat hallintoelimen jäsenet eivät saa hoitaa 1 päivästä heinäkuuta 2014 alkaen samanaikaisesti enempää kuin yhtä seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

▼B

a) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;

b) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa seuraavat lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi:

a) saman konsernin sisällä hoidettavat liikkeenjohtoon osallistuvan tai osallistumattoman johtajan tehtävät,

b) liikkeenjohtoon osallistuvien tai osallistumattomien johtajien tehtävät, jotka hoidetaan

i) laitoksissa, jotka ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tai

ii) yrityksissä (mukaan lukien muut kuin finanssialan yhteisöt), joissa laitoksella on huomattava omistusosuus.

5. Johtotehtäviä organisaatioissa, joiden tavoitteet eivät ole pääasiallisesti kaupallisia, ja johtotehtäviä jäsenvaltion edustajana ei oteta lukuun 3 kohtaa sovellettaessa.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan hoitaa lisäksi yhtä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle säännöllisesti tällaisista luvista.

▼M5

7. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää laitoksen toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.

8. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa. Sidossuhteessa olevien yhtiöiden tai sidossuhteessa olevien yhteisöjen jäsenyys ei itsessään ole este riippumattomalle toiminnalle.

▼B

9. Laitosten on osoitettava riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen.

10. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia ja niiden nimityskomiteoita ottamaan huomioon laaja-alaiset ominaisuudet ja taidot ylimmän hallintoelimen jäseniä rekrytoitaessa ja ottamaan tätä varten käyttöön toimintapolitiikan, jolla edistetään monimuotoisuutta ylimmässä hallintoelimessä.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot ja käytettävä niitä monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertaisarviointiin. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle. EPV käyttää näitä tietoja monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailuun unionin tasolla.

▼B

12. EPV antaa ohjeita seuraavista:

a) se, mikä on riittävä aika, jonka ylimmän hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen;

b) se, mitä ovat 7 kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;

c) se, mitä ovat 8 kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen jäsenen rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;

d) se, mitä ovat 9 kohdassa tarkoitetut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;

e) se, mitä tarkoittaa monimuotoisuus, joka on otettava huomioon valittaessa ylimmän hallintoelimen jäseniä 10 kohdan mukaisesti;

▼M5

f) 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien johdonmukainen soveltaminen.

▼B

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

13. Tämän artiklan säännösten soveltaminen ei rajoita työntekijöiden edustusta ylimmässä hallintoelimessä koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista.

92 artikla

Palkitsemisjärjestelmät

▼M5

_____

▼B

2. ►M5 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, laitokset noudattavat seuraavia vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen: ◄

a) palkitsemisjärjestelmä on sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä rohkaise liialliseen riskinottoon, joka ylittäisi laitoksen hyväksymän riskitason;

▼M5

a a) palkitsemisjärjestelmä on sukupuolineutraali palkitsemisjärjestelmä;

▼B

b) palkitsemisjärjestelmä noudattaa laitoksen liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja, ja se sisältää eturistiriitojen välttämiseen tähtääviä toimenpiteitä;

▼B

c) laitoksen valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin hyväksyy ja säännöllisesti arvioi palkitsemisjärjestelmän yleiset periaatteet ja vastaa sen täytäntöönpanon valvonnasta;

d) vähintään vuosittain tarkastetaan keskitetysti, riippumattomasti ja sisäisesti, että palkitsemisjärjestelmän täytäntöönpanossa on noudatettu valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen hyväksymää palkitsemisjärjestelmää ja -menettelyjä;

e) valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ovat riippumattomia valvonnassaan olevista liiketoimintayksiköistä, heillä on asianmukainen toimivalta ja heidän palkitsemisensa perustuu heidän tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen riippumatta siitä, millainen on heidän valvonnassaan olevien liiketoiminta-alueiden tulos;

f) jäljempänä 95 artiklassa tarkoitettu palkitsemiskomitea tai, jos tällaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin valvoo suoraan riskienhallinnasta ja valvontatoiminnoista vastaavien ylimpien toimihenkilöiden palkitsemista;

g) palkitsemisjärjestelmässä erotetaan, ottaen huomioon kansalliset palkan määräytymisperusteet, selvästi toisistaan määräytymisperusteet

i) palkitsemisen kiinteälle perusmäärälle (kiinteä palkkio), jossa olisi ensisijaisesti otettava huomioon merkityksellinen työkokemus ja organisaatiovastuu sellaisina kuin ne vahvistetaan työntekijän toimenkuvassa osana työsuhteen ehtoja, ja

ii) palkitsemisen muuttuvalle osalle (muuttuva palkkio), jossa olisi otettava huomioon kestävä ja riskien kannalta tarkoituksenmukainen suorituskyky sekä työntekijän toimenkuvassa osana työsuhteen ehtoja vaadittujen tavoitteiden ylittyminen.

▼M5

3. Sovellettaessa 2 kohtaa siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, on käsitettävä ainakin seuraavat:

a) kaikki ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenet;

b) laitoksen valvontatoimintojen tai olennaisten liiketoimintayksiköiden johtotehtävistä vastaavan henkilöstön jäsenet;

c) henkilöstön jäsenet, jotka ovat saaneet huomattavaa palkitsemista edellisenä tilikautena, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) henkilöstön jäsenen palkitsemisen määrä on vähintään 500 000 euroa ja vähintään a alakohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten palkitsemisen keskitasolla;

ii) henkilöstön jäsen harjoittaa ammatillista toimintaa olennaisessa liiketoimintayksikössä ja toiminnalla on merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin.

▼B

93 artikla

Valtion väliintulotoimista hyötyvät laitokset

Valtion poikkeuksellisista väliintulotoimista hyötyviin laitoksiin on sovellettava 92 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

a) muuttuva palkkio on ehdottomasti rajattu tiettyyn prosenttiosuuteen nettotuotoista, jos sen määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen ja oikea-aikaisen valtiontuesta luopumisen kanssa;

b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia järjestelemään palkitsemisen uudelleen siten, että se sovitetaan yhteen hyvän riskienhallinnan ja pitkän aikavälin kasvun kanssa, ja asetettava tarvittaessa rajat laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenten palkitsemiselle;

c) laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille ei makseta muuttuvia palkkioita, ellei se ole perusteltua.

94 artikla

Palkitsemisen muuttuvat osat

1. Palkitsemisen muuttuviin osiin on sovellettava 92 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi ja samoin edellytyksin seuraavia periaatteita:

a) jos kyseessä on suoritusperusteinen palkitseminen, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja laitoksen kokonaistuloksesta, ja kun arvioidaan yksittäistä suoritusta, otetaan huomioon taloudelliset ja muut perusteet;

b) suoritusta arvioidaan monivuotisessa yhteydessä sen varmistamiseksi, että arviointi perustuu pidemmän aikavälin tulokseen ja että palkitsemisjärjestelmän suoritusperusteisten osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen kattaa sellaisen ajanjakson, jossa otetaan huomioon luottolaitoksen liiketoiminnan perussykli ja sen liiketoimintariskit;

c) muuttuvien palkkioiden kokonaismäärä ei rajoita laitoksen kykyä vahvistaa pääomapohjaa;

d) taatut muuttuvat palkkiot eivät ole moitteettoman riskienhallinnan tai suoritusperusteisen palkitsemisen periaatteen mukaisia, eivätkä ne saa olla osa tulevaa palkitsemista koskevia suunnitelmia;

e) taattu muuttuva palkkio on poikkeus, ja sitä maksetaan vain palkattaessa uutta henkilöstöä ja kun laitoksella on terve ja vahva pääomapohja, ja sitä maksetaan ainoastaan työsuhteen ensimmäisenä vuonna;

f) palkitsemisen kokonaismäärässä kiinteät ja muuttuvat osat ovat asianmukaisessa tasapainossa ja riittävän suuri osuus palkitsemisen kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvan palkitsemisen politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio voidaan myös jättää maksamatta;

▼B

g) laitos määrittelee palkitsemisen kokonaismäärän kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaiset suhteet soveltaen seuraavia periaatteita:

i) Muuttuva osa saa olla enintään 100 prosenttia kunkin yksittäisen henkilön palkitsemisen kokonaismäärän kiinteästä osasta. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.

ii) Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että laitoksen osakkeenomistajat, omistajat tai jäsenet hyväksyvät korkeamman enimmäistason palkitsemisen kiinteän ja muuttuvan osan suhteelle edellyttäen, että muuttuvan osan kokonaistaso saa olla enintään 200 prosenttia kunkin henkilön palkitsemisen kokonaismäärän kiinteästä osasta. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.

Mikäli suhteelle hyväksytään korkeampi taso tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tämä tapahtuu seuraavan menettelyn mukaisesti:

— laitoksen osakkeenomistajat tai omistajat tai jäsenet toimivat noudattaen laitoksen yksityiskohtaista suositusta, jossa esitetään pyydetyn hyväksymisen syyt ja laajuus mukaan lukien sen henkilöstön määrä, jota se koskee, ja sen tehtävät sekä odotettu vaikutus vaatimukseen terveen pääomapohjan säilyttämisestä;

— laitoksen osakkeenomistajat tai omistajat tai jäsenet toimivat vähintään 66 prosentin enemmistöllä edellyttäen, että vähintään 50 prosenttia osakkeista tai vastaavasta omistusoikeudesta on edustettuna, tai jos tämä edellytys ei täyty, he toimivat 75 prosentin enemmistöllä edustetusta omistusoikeudesta;

— laitoksen on ilmoitettava kaikille laitoksen osakkeenomistajille tai omistajille tai jäsenille kohtuullisella ennakkovaroitusajalla, että tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan nojalla pyydetään hyväksyntää;

— laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle osakkeenomistajilleen tai omistajilleen tai jäsenilleen annetusta suosituksesta ja ehdotetusta suhteen korkeammasta enimmäistasosta sekä perustelut sille, ja sen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että ehdotettu korkeampi taso ei ole ristiriidassa laitoksen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten velvoitteiden kanssa, ottaen erityisesti huomioon laitoksen omia varoja koskevat velvoitteet;

— laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle osakkeenomistajien, omistajien tai jäsenten tekemistä päätöksistä, mukaan lukien tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan nojalla hyväksytty suhteen korkeampi enimmäistaso, ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä saatuja tietoja laitosten tätä koskevien käytäntöjen vertailuun. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle, ja EPV julkaisee ne kotijäsenvaltioittain koottuina vakiomuotoisina raportteina. EPV voi laatia ohjeita helpottamaan tämän luetelmakohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden;

▼B

— henkilöstö, jota tässä alakohdassa mainittu palkitsemisen muuttuvan osan korkeampi enimmäistaso koskee, ei saa käyttää suoraan tai välillisesti äänestysoikeutta, joka heillä saattaa olla laitoksen osakkeenomistajina tai omistajina tai jäseninä.

iii) Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että laitokset soveltavat tämän alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua diskonttokorkoa korkeintaan 25 prosenttiin muuttuvan palkkion kokonaismäärästä edellyttäen, että se maksetaan välineinä, joiden maksamista lykätään vähintään viidellä vuodella. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.

EPV laatii ja julkaisee viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014 ohjeet sovellettavista laskennallisista diskonttokoroista ottaen huomioon kaikki asianmukaiset tekijät, mukaan lukien inflaatioaste ja -riski, joka käsittää lykkäyksen pituuden. EPV:n ohjeissa diskonttokoroista on erityisesti otettava huomioon se, miten kannustetaan käyttämään välineitä, joiden maksua lykätään vähintään viidellä vuodella;

h) työsopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pitkän aikavälin tulokseen eikä niillä palkita epäonnistumista tai väärinkäytöstä;

i) palkitsemispakettien, jotka liittyvät korvauksiin tai ulosostoihin aiemmista työsopimuksista, on oltava laitoksen pitkän aikavälin etujen mukaisia, mukaan lukien yrityksessä säilytettävää voittoa, maksamisen lykkäämistä, työsuoritusta ja takaisinperintää koskevat järjestelyt;

j) muuttuvien palkkioiden tai niiden poolien laskemiseksi suoritusarviointiin sisältyy korjaus, jossa otetaan huomioon kaikentyyppiset nykyiset ja tulevat riskit ja pääomakustannukset sekä vaadittu maksuvalmius;

k) muuttuvien palkkioiden jakautumisessa laitoksen sisällä otetaan myös huomioon kaikentyyppiset nykyiset ja tulevat riskit;

l) huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – muuttuvan palkkion määrästä koostuu tasapainoisessa suhteessa seuraavista:

▼M5

i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan; taikka osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan;

▼B

ii) mahdollisuuksien mukaan muut asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklassa tai 63 artiklassa tarkoitetut välineet tai muut välineet, jotka voidaan muuttaa täysin ydinpääomaksi (CET1) tai joiden pääoman määrän kirjanpitoarvoa voidaan alentaa, ja joissa kummassakin tapauksessa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen laitoksen luottokelpoisuus ja jotka sopivat käytettäväksi muuttuviin palkkioihin.

▼B

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiössä säilytettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan laitoksen pitkän aikavälin etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa näiden välineiden tyyppiä ja rakennetta koskevia rajoituksia tai kieltää tietyt välineet. Tätä alakohtaa sovelletaan sekä muuttuvaan palkkioon, jonka maksamista on lykätty m alakohdan mukaisesti, että muuttuvaan palkkioon, jonka maksamista ei ole lykätty;

▼M5

m) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 40 prosenttia muuttuvasta palkkiosta, maksamista lykätään vähintään 4–5 vuoden ajalle, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtäviin. Sellaisten laitosten, jotka ovat kokonsa, sisäisen organisaationsa ja toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittäviä, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten osalta lykkäysajan olisi oltava vähintään viisi vuotta.

Lykkäämisjärjestelyssä oikeus muuttuvaan palkkioon kertyy portaittain aikaisintaan lykkäysajan kulumisen suhteessa. Jos muuttuva palkkio on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä maksettavaksi myöhemmin. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtävien mukaisesti;

▼B

n) muuttuva palkkio, mukaan luettuna lykätty osuus, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävää ottaen huomioon laitoksen taloudellinen kokonaistilanne ja perusteltua laitoksen, liiketoimintayksikön ja kyseisen henkilön suorituksen perusteella.

Laitoksen heikko tai tappiollinen taloudellinen tulos supistaa yleensä huomattavasti muuttuvien palkkioiden kokonaismäärää, ottaen huomioon sekä kyseisen vuoden palkitseminen että jo aiemmin ansaittujen palkkioiden vähennykset, mukaan lukien palkkioiden riskiperusteisten ehtojen tai takaisinperintäehtojen perusteella tehdyt vähennykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden soveltamista.

Palkkiota riskiperusteisesti alentavia tai takaisinperintäehtoja sovelletaan 100 prosentin osuuteen asti muuttuvien palkkioiden kokonaismäärästä. Laitosten on vahvistettava erityiset kriteerit palkkion riskiperusteisten alennusten ja takaisinperinnän soveltamiselle. Näiden kriteerien on katettava erityisesti tilanteet, joissa henkilöstön jäsen

i) on osallistunut tai on ollut vastuussa menettelystä, josta on koitunut merkittäviä tappioita laitokselle;

ii) ei ole vastannut asianmukaisia soveltuvuus- ja kelpoisuusvaatimuksia;

o) eläkepolitiikka on sopusoinnussa laitoksen liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

▼B

Jos työntekijä lähtee laitoksen palveluksesta ennen eläkkeelle siirtymistä, laitoksen on pidätettävä lisäeläke-etuudet viiden vuoden ajan l alakohdassa tarkoitettuina välineinä. Jos työntekijä saavuttaa eläkeiän, lisäeläke-etuudet on maksettava työtekijälle l alakohdassa tarkoitettuina välineinä siten, että etuuksia säilytetään laitoksessa viiden vuoden ajan;

p) henkilöstöä vaaditaan sitoutumaan siihen, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkitsemiseen ja vahinkovastuuseen liittyvää vakuuttamista palkitsemisjärjestelyihin sisältyvien riskinsopeuttamisvaikutusten vähentämiseksi;

q) muuttuvaa palkkiota ei makseta erityisjärjestelyin tai menetelmin, jotka helpottavat tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamatta jättämistä.

▼M5

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään rahoitusvälineluokat, jotka täyttävät 1 kohdan l alakohdan ii alakohdassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

▼M7

Henkilöstön, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta sijoituspalveluyritysten henkilöstöä, yksilöimiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan perusteet seuraavien seikkojen määrittelemiseksi:

a) johtotehtävät ja valvontatoiminnot;

b) olennainen liiketoimintayksikkö ja merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin; ja

c) muut henkilöstöryhmät, joita ei nimenomaisesti mainita 92 artiklan 3 kohdassa ja joiden ammatillinen toiminta vaikuttaa laitoksen riskiprofiiliin yhtä olennaisesti kuin siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Sijoituspalveluyrityksiin sovellettavien teknisten sääntelystandardien osalta tämän direktiivin 94 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/843 ([1]), säädettyä valtuutusta sovelletaan 26 päivään kesäkuuta 2021.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43).

▼M5

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisen kohdan l ja m alakohdassa sekä o alakohdan toisessa alakohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta

a) laitokseen, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään viisi miljardia euroa kuluvaa tilikautta välittömästi edeltävällä neljän vuoden jaksolla;

b) henkilöstön jäseneen, jonka vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on enintään 50 000 euroa ja vastaa enintään kolmasosaa kyseisen henkilöstön jäsenen palkitsemisen vuotuisesta kokonaismäärästä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi alentaa tai nostaa siinä tarkoitettua kynnysarvoa edellyttäen, että

a) laitos, jonka tapauksessa jäsenvaltio käyttää tätä säännöstä, ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja, jos kynnysarvoa nostetaan,

   i) laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetut edellytykset; ja

   ii) kynnysarvo on enintään 15 miljardia euroa;

b) kynnysarvoa on asianmukaista mukauttaa tämän kohdan mukaisesti ottamalla huomioon laitoksen luonne, sen toiminnan laajuus ja monimuotoisuus, sen sisäinen organisaatio tai tapauksen mukaan sen ryhmän ominaisuudet, johon laitos kuuluu.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että henkilöstön jäseniin, joilla on oikeus vuotuiseen palkitsemisen muuttuvaan osaan, joka on alle kyseisessä kohdassa tarkoitetun kynnysarvon ja osuuden, ei sovelleta siinä vahvistettua poikkeusta kansallisten markkinoiden palkitsemiskäytäntöjen erityispiirteiden tai kyseisten henkilöstön jäsenten työtehtävien ja toimenkuvan luonteen vuoksi.

6. Komissio tarkastelee uudelleen tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa 3–5 kohdan soveltamista ja antaa siitä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023.

7. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla helpotetaan 3, 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan niiden yhtenäinen soveltaminen.

▼B

95 artikla

Palkitsemiskomitea

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset, jotka ovat merkittäviä kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella, perustavat palkitsemiskomitean. Palkitsemiskomitea on muodostettava siten, että se voi pätevästi ja itsenäisesti arvioida palkitsemisjärjestelmää ja sitä koskevia käytäntöjä sekä riskienhallintaa ja pääomien ja maksuvalmiuden hoitoa varten luotuja kannustimia.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että palkitsemiskomitea vastaa palkitsemista koskevien päätösten valmistelusta, mukaan luettuina ne ylimmän hallintoelimen tekemät päätökset, joilla on vaikutuksia kyseisen laitoksen riskeihin ja niiden hallintaan. Palkitsemiskomitean puheenjohtajan sekä jäsenten on oltava sellaisia ylimmän hallintoelimen jäseniä, jotka eivät vastaa laitoksen päivittäisestä johtamisesta. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään työntekijöiden edustuksesta ylimmässä hallintoelimessä, palkitsemiskomiteaan on kuuluttava yksi tai useampia työtekijöiden edustajia. Kyseisiä päätöksiä valmistellessaan palkitsemiskomitean on otettava huomioon laitoksen osakkeenomistajien, sijoittajien ja muiden sidosryhmien pitkän aikavälin edut sekä yleinen etu.

96 artikla

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä sekä palkitsemista koskevan verkkosivuston ylläpitäminen

Laitosten on ylläpidettävä verkkosivustoa, jolla selvitetään, miten ne täyttävät 88–95 artiklan vaatimukset.

III jakso

Vakavaraisuuden arviointiprosessi

97 artikla

Vakavaraisuuden arviointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on 98 artiklassa luetellut tekniset vaatimukset huomioon ottaen tarkastettava laitosten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamiseksi käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit ja arvioitava:

a) laitoksiin kohdistuvat tai mahdollisesti kohdistuvat riskit;

▼M5

_____

▼B

c) stressitestien paljastamat riskit, ottaen huomioon laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuden arvioinnin soveltamisalana ovat kaikki tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyt vaatimukset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, varmistavatko laitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävätkö niiden omat varat ja maksuvalmius riskien kattamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 1 kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuden arvioinnin toteuttamistiheys ja perusteellisuus ja sovellettava siinä suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon kyseessä olevan laitoksen toiminnan suuruus ja merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Vakavaraisuuden arviointi on tehtävä vähintään vuosittain niiden laitosten osalta, jotka kuuluvat 99 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valvontatarkkailuohjelman soveltamisalaan.

▼M5

Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointia suorittaessaan toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava suhteellisuusperiaatetta 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla julkistettujen kriteerien mukaisesti.

4 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat muokata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakavaraisuuden arvioinnin soveltamismenetelmiä, jotta niissä huomioidaan laitokset, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymisen maantieteellinen sijainti. Tällaiset muokatut menetelmät voivat sisältää riskeihin kohdistuvia vertailuarvoja ja määrällisiä indikaattoreita, niissä tulee olla mahdollisuus huomioida asianmukaisesti kuhunkin laitokseen kohdistuvat erityisriskit, eivätkä ne saa vaikuttaa 104 artiklan mukaisesti määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuuteen.

Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät muokattuja menetelmiä tämän kohdan mukaan, niiden on ilmoitettava siitä EPV:lle. EPV seuraa valvontakäytäntöjä ja antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään, miten määritellä samankaltaisten riskiprofiilien arviointitavat tämän kohdan soveltamiseksi ja varmistaa samankaltaisille laitoksille muokattujen menetelmien johdonmukainen ja oikeasuhteinen soveltaminen kaikkialla unionissa.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos arviointi osoittaa, että laitos voi aiheuttaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 23 artiklan mukaisen järjestelmäriskin, toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle viipymättä arvioinnin tuloksista.

▼M5

6. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on erityisesti laitoksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien, liiketoimintamallin tai toiminnan arvioinnin johdosta perusteltua syytä epäillä, että kyseisen laitoksen tapauksessa syyllistytään tai pyritään taikka on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava asiasta EPV:lle ja viranomaiselle tai elimelle, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen. Jos laitokseen mahdollisesti kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen ja sen viranomaisen tai elimen, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen, on oltava yhteydessä toisiinsa ja ilmoitettava yhteisestä arviostaan välittömästi EPV:lle. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toteutettava tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä.

▼B

98 artikla

Vakavaraisuuden arviointia koskevat tekniset vaatimukset

1. Luotto-, markkina- ja operatiivisten riskien lisäksi toimivaltaisten viranomaisten 97 artiklan mukaisesti tekemään vakavaraisuuden arviointiin on sisällyttävä vähintään:

a) sisäisten luottoluokitusten menetelmää (internal rating based, IRB, IRBA) soveltavien laitosten asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan mukaisesti suorittamien stressitestien tulokset;

▼B

b) tieto siitä, kohdistuuko laitokseen keskittymäriski ja kuinka keskittymäriskiä hallitaan, mukaan luettuna se, kuinka laitos noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännessä osassa ja tämän direktiivin 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

c) hyväksyttyjen riskienvähentämismenetelmien soveltamiseen liittyvän jäännösriskin hallinnassa käytettyjen periaatteiden ja menettelytapojen perusteellisuus, tarkoituksenmukaisuus ja soveltamistapa;

d) laitoksen arvopaperistamispositioiden katteena olevien omien varojen riittävyys ottaen huomioon liiketoimen taloudellinen sisältö ja toteutettu riskien siirto;

e) laitokseen kohdistuva likviditeettiriski, sen mittaaminen ja hallinta, mukaan luettuina vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti maksuvalmiuspuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;

f) hajautusvaikutukset ja niiden huomioon ottaminen riskien mittaamisjärjestelmässä;

g) laitoksen toteuttamien stressitestien tulokset, kun laitos käyttää sisäistä mallia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti markkinariskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimusten laskemiseen;

h) laitoksen vastuiden maantieteellinen sijaintipaikka;

i) laitoksen liiketoimintamalli.

▼M5

_____

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti tehtävä kattava arviointi siitä, kuinka laitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskiään, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon laitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, tarjoaako laitos ylimääräistä tukea arvopaperistamiselle. Jos laitoksen todetaan tarjonneen ylimääräistä tukea useammin kuin kerran, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen huomioon ottamiseksi, että laitoksen arvopaperistamiselle jatkossa tarjoaman tuen todennäköisyys on kasvanut eikä riskin siirtymistä huomattavassa määrin näin ollen tapahdu.

4. Tämän direktiivin 97 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määrittämisen suorittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, antavatko kaupankäyntivarastoon sisältyviin positioihin tai salkkuihin tehdyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 105 artiklassa tarkoitetut arvonoikaisut laitokselle mahdollisuuden myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman olennaisia tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa.

▼M5

5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä.

Valvontavaltuuksia on käytettävä ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oman pääoman taloudellinen arvo alenee yli 15 prosenttia sen ensisijaisesta pääomasta (T1) korkojen sellaisen yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jossakin korkoihin sovellettavista kuudesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta;

b) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa nettokorkotuloissa ilmenee jyrkkä lasku korkotason yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jommassakummassa korkoihin sovellettavassa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa.

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset eivät ole velvollisia käyttämään valvontavaltuuksia, jos ne katsovat tässä kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuden arvioinnin perusteella, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

Sovellettaessa tätä kohtaa käsitteellä ”valvontavaltuudet” tarkoitetaan 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia tai valtuuksia täsmentää muita kuin EPV:n tämän artiklan 5 a kohdan b alakohdan nojalla laatimia mallinnuksen ja parametrien perusoletuksia, jotka laitokset ottavat huomioon oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 5 kohdan soveltamiseksi seuraavat:

a) 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut kuusi valvonnallista häiriöskenaariota ja 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut kaksi valvonnallista häiriöskenaariota, joita sovelletaan kaikkien valuuttojen korkokantoihin;

b) kansainvälisesti sovittujen vakavaraisuusstandardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:

   i) laitoksen oman pääoman käsittely;

   ii) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen, koostumus ja diskonttaaminen, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;

   iii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;

▼M5

c) kansainvälisesti sovittujen standardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun nettokorkotulon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:

i) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen ja koostumus, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;

ii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;

iii) ajanjakso, jolta tuleva nettokorkotulo mitataan;

d) 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun jyrkän laskun määrittely.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

6. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava laitoksiin kohdistuvaa ylivelkaantumisriskiä, joka määritetään kyseistä riskiä koskevien indikaattorien avulla, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan mukaisesti määritetty velkaantuneisuusaste. Määrittäessään laitosten velkaantuneisuusasteen asianmukaisuutta sekä laitosten ylivelkaantumisriskin hallitsemiseksi täytäntöön panemien järjestelyjen, strategioiden, menettelyjen ja mekanismien asianmukaisuutta, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseisten laitosten liiketoimintamalli.

7. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä arvioinnissa on käsiteltävä laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, yrityskulttuuria ja arvoja sekä ylimmän hallintoelimen jäsenten kykyä hoitaa tehtäviään. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä arviointia tehdessään ainakin saatava tutustua ylimmän hallintoelimen ja sen komiteoiden kokousten esityslistoihin ja liiteasiakirjoihin sekä ylimmän hallintoelimen toiminnan sisäisen ja ulkoisen arvioinnin tuloksiin.

▼M5

8. EPV arvioi, sisällytetäänkö toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiin ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa EPV:n arviointi käsittää ainakin seuraavat seikat:

a) ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien, myös fyysisten riskien ja muutosriskien, yhteisen määritelmän laatiminen; muutosriskeihin kuuluvat riskit, jotka liittyvät omaisuuserien arvon alenemiseen sääntelymuutosten vuoksi;

▼M5

b) asianmukaisten laadullisten ja määrällisten perusteiden kehittäminen, jotta voidaan arvioida ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia laitosten rahoitusvakauteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; tällaisiin perusteisiin kuuluvat stressitestiprosessit ja skenaarioanalyysit, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia eri vakavuusasteiden skenaarioissa;

c) järjestelmät, prosessit, menetelmät ja strategiat, joiden avulla laitokset tunnistavat, arvioivat ja hallitsevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä;

d) analyysimenetelmät ja -välineet, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten lainananto- ja rahoituksen välitystoimintaan.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

EPV voi kertomuksensa tulosten perusteella tarvittaessa antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiprosessiin.

▼B

99 artikla

Valvontatarkkailuohjelma

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain vahvistettava valvontatarkkailuohjelma valvomilleen laitoksille. Ohjelmassa on huomioitava 97 artiklan mukainen vakavaraisuuden arviointiprosessi. Ohjelmaan on sisällyttävä seuraavaa:

a) tieto siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset aikovat hoitaa tehtävänsä ja jakaa resurssinsa;

b) tieto siitä, mitkä laitokset aiotaan ottaa laajennettuun valvontaan, ja tällaista valvontaa varten 3 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet;

c) suunnitelma laitoksen, mukaan luettuina sen muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, käyttämissä tiloissa toteutettavista 52, 119 ja 122 artiklan mukaisista todentamisista.

2. Valvontatarkkailuohjelmaan on sisällytettävä seuraavat laitokset:

a) laitokset, joiden osalta ilmenee 98 artiklan 1 kohdan a ja g alakohdassa ja 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulosten tai 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arviointiprosessin tulosten perusteella niiden jatkuvaan taloudelliseen vakauteen kohdistuvia merkittäviä riskejä tai joiden osalta ilmenee tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuvia rikkomuksia;

▼M5

———————

▼B

c) muut laitokset, joihin toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi soveltaa valvontatarkkailuohjelmaa.

▼B

3. Jos se on aiheellista 97 artiklan mukaisesti, on tarvittaessa toteutettava erityisesti seuraavat toimenpiteet:

a) lisätään laitoksen tiloissa toteutettavien todentamisten lukumäärää tai suoritustiheyttä;

b) huolehditaan toimivaltaisen viranomaisen pysyvästä läsnäolosta laitoksessa;

c) vaaditaan laitosta antamaan lisäselvityksiä tai raportoimaan useammin;

d) toteutetaan laitoksen operatiivisiin, strategisiin tai liiketoimintaa koskeviin suunnitelmiin kohdistuvia ylimääräisiä tai useammin tapahtuvia arviointeja;

e) toteutetaan temaattisia tarkasteluja, joilla valvotaan todennäköisesti toteutuvia erityisriskejä.

4. Se, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa valvontatarkkailuohjelman, ei estä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta tapauskohtaisesti niiden alueella olevien laitosten sivuliikkeiden toimien tarkastuksia ja todentamisia 52 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

100 artikla

Valvonnalliset stressitestit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarpeen mukaan, mutta vähintään vuosittain, valvonnallisia stressitestejä valvomissaan laitoksissa 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arviointiprosessin helpottamiseksi.

2. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset käyttävät yhteisiä menetelmiä vuotuisia valvonnallisia stressitestejä toteuttaessaan.

101 artikla

Sisäisten menettelyjen käyttöä koskevan luvan jatkuva tarkastelu

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti, ja vähintään kolmen vuoden välein, sitä, kuinka laitokset noudattavat niille menetelmille asetettuja vaatimuksia, joihin on saatava toimivaltaisten viranomaisten lupa ennen kuin tällaisia menetelmiä käytetään omien varojen vaatimusten laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti kiinnitettävä huomiota laitoksen liiketoiminnassa tapahtuneisiin muutoksiin ja kyseisten menetelmien soveltamiseen uusiin tuotteisiin. Jos havaitaan olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisellä menetelmällään, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että puutteet korjataan, tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet niiden seurausten lievittämiseksi esimerkiksi korottamalla kertoimia tai asettamalla lisäpääomavaatimuksia tai toteuttamalla muita asianmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään.

3. Jos markkinariskin sisäisen mallin tapauksessa useat asetuksen (EU) N:o 575/2013 366 artiklassa tarkoitetut ylitykset osoittavat, ettei malli ole tai ole enää riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava lupa sisäisen mallin käyttöön tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan viipymättä.

▼B

4. Jos laitos on saanut luvan soveltaa menetelmää, joka edellyttää toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää ennen kuin tällaista menetelmää käytetään omien varojen vaatimusten laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti, mutta ei enää täytä tämän menetelmän soveltamista koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitokselta, että se joko osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti, tai esittää suunnitelman vaatimustenmukaisuuden pikaisesta palauttamisesta ja asettaa määräajan suunnitelman täytäntöönpanemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava parannuksia tähän suunnitelmaan, jos on epätodennäköistä, että tuloksena on täydellinen vaatimustenmukaisuus tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos on todennäköistä, ettei laitos pysty palauttamaan vaatimustenmukaisuutta asianmukaisen määräajan kuluessa eikä ole – tapauskohtaisesti – tyydyttävällä tavalla osoittanut, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen, lupa menettelyn käyttöön on peruutettava tai rajoitettava koskemaan aloja, joilla vaatimukset täyttyvät, tai aloja, joilla vaatimustenmukaisuus voidaan saavuttaa asianmukaisen määräajan kuluessa.

5. Jotta sisäiset menettelyt olisivat unionissa johdonmukaisesti vakaita, EPV analysoi eri laitosten noudattamia sisäisiä menettelyjä, mukaan lukien se, kuinka johdonmukaisesti maksukyvyttömyyden määritelmä pannaan täytäntöön ja kuinka laitokset käsittelevät samanlaisia riskejä tai vastuita.

EPV laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joihin sisältyvät kyseisen analyysin perusteella määritetyt viitearvot.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseinen analyysi ja kyseiset viitearvot tarkastellessaan laitoksille myöntämiään lupia käyttää sisäisiä menetelmiä.

IV jakso

Valvontatoimenpiteet ja -valtuudet

102 artikla

Valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet varhaisessa vaiheessa merkityksellisiin ongelmiin puuttumiseksi seuraavissa tilanteissa:

a) laitos ei täytä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia;

b) toimivaltaisilla viranomaisilla on näyttöä siitä, että laitos ei todennäköisesti tule täyttämään tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden aikana.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten valtuudet sisältävät 104 artiklassa tarkoitetut valtuudet.

▼M5

—————

▼B

104 artikla

Valvontavaltuudet

▼M5

1. Sovellettaessa tämän direktiivin 97 artiklaa, 98 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

a) vaatia laitoksia pitämään täydentäviä omia varoja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;

c) vaatia laitoksia toimittamaan suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;

d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;

f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös ulkoistettuihin toimintoihin, sisältyvää riskiä;

g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;

h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;

i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;

j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna omia varoja, maksuvalmiutta ja velkaantuneisuutta koskeva raportointi;

k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan luettuina rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettieroille;

l) vaatia antamaan lisätietoja.

▼M5

2. Sovellettaessa 1 kohdan j alakohtaa toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia laitoksille vain, jos kyseinen vaatimus on asianmukainen ja oikeassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon tietoja tarvitaan ja jos pyydetyt tiedot eivät ole päällekkäisiä muiden tietojen kanssa.

Sovellettaessa 97–102 artiklaa laitoksilta mahdollisesti edellytettyjen lisätietojen katsotaan olevan päällekkäisiä, jos samat tai olennaisilta osin samat tiedot on jo muulla tavoin välitetty toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltainen viranomainen voi tuottaa ne.

Toimivaltainen viranomainen ei edellytä laitosta ilmoittamaan lisätietoja, jos se on saanut ne aiemmin muussa muodossa tai eri tarkkuustasolla ja eri muoto tai tarkkuustaso ei estä toimivaltaista viranomaista tuottamasta tietoja, jotka ovat yhtä laadukkaita ja luotettavia kuin muutoin välitettävien lisätietojen perusteella tuottettavat tiedot.

_____

104 a artikla

Omien varojen lisävaatimus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, kun ne toteavat 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastelujen perusteella yksittäisen laitoksen osalta jonkin seuraavista tilanteista:

a) laitokseen kohdistuu riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole tämän artiklan 2 kohdassa täsmennetyllä tavalla lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 ([1]) 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla;

b) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, eikä ole todennäköistä, että muut valvontatoimenpiteet olisivat riittäviä sen varmistamiseksi, että nämä vaatimukset täyttyvät kohtuullisen ajan kuluessa;

c) 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvonoikaisujen ei katsota olevan niin riittäviä, että rahoituslaitoksella olisi mahdollisuus myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa;

d) 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetussa arvioinnissa ilmenee, että sallitun menetelmän soveltamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaa todennäköisesti riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼M5

e) laitos ei toistuvasti kykene saavuttamaan tai ylläpitämään täydentävien omien varojen riittävää tasoa pitääkseen tilanteensa 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen ohjeiden mukaisena;

f) muut laitoskohtaiset tilanteet, joiden toimivaltainen viranomainen katsoo aiheuttavan olennaisia valvontaan liittyviä ongelmia.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat asettaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia ainoastaan kattamaan riskit, joita yksittäiset laitokset aiheuttavat toiminnallaan, mukaan lukien toiminta, jonka taustalla on tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutus yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa katsotaan, ettei riskejä tai riskitekijöitä ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla vain, jos sellaisen pääoman määrät, tyypit ja jakautuminen, joita toimivaltainen viranomainen pitää riittävinä ottaen huomioon vakavaraisuuden arvioinnin laitosten tämän direktiivin 73 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaman arvioinnin perusteella, ovat suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt omien varojen vaatimukset.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kunkin yksittäisen laitoksen riskiprofiilin huomioon ottaen riskejä, joita laitokseen kohdistuu, mukaan lukien

a) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten ulkopuolelle tai joita ei nimenomaisesti käsitellä niissä;

b) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Jos riskeihin tai riskitekijöihin sovelletaan tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäkauden järjestelyjä tai siirtymäsäännöksiä, niitä ei pidetä riskeinä tai riskitekijöinä, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa pääoma on katsottava riittäväksi, kun se kattaa kaikki tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyssä arvioinnissa olennaisina pidetyt riskit tai riskitekijät, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla.

▼M5

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista johtuvaa korkoriskiä voidaan pitää olennaisena ainakin 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset totea arviointia suorittaessaan, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

3. Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään sellaisia muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, joita ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja neljännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

▼C4

4. Laitoksen on täytettävä toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi asettama omien varojen lisävaatimus seuraavat edellytykset täyttävillä omilla varoilla:

a) vähintään kolme neljäsosaa omien varojen lisävaatimuksesta on täytettävä ensisijaisella pääomalla (T1);

b) vähintään kolmen neljäsosan a alakohdassa tarkoitetusta ensisijaisesta pääomasta (T1) on muodostuttava ydinpääomasta (CET1).

Laitoksen on täytettävä toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi asettama omien varojen lisävaatimus ensisijaisella pääomalla (T1).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laitos täyttää omien varojen lisävaatimuksensa suuremmalla ensisijaisen pääoman (T1) tai tarvittaessa ydinpääoman (CET1) osuudella ja ottaen huomioon laitoksen erityisolosuhteet.

▼M5

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

▼M5

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

b) yhteenlaskettua puskurivaatimusta;

c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, ei saa käyttää täyttämään

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta;

c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava kullekin laitokselle asianmukaisesti ja kirjallisesti päätös asettaa omien varojen lisävaatimus 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ainakin antamalla selkeä selvitys tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevasta täysimääräisestä arvioinnista. Näihin perusteluihin on sisällyttävä tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa erityinen selvitys syistä, joiden vuoksi täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden ei enää katsota riittävän.

104 b artikla

Täydentäviä omia varoja koskevat ohjeet

1. Laitosten on asetettava 73 artiklassa tarkoitettujen strategioiden ja menettelyjen mukaisesti sisäinen pääomansa sellaiselle omien varojen riittävälle tasolle, että katetaan kaikki laitokseen kohdistuvat riskit ja että varmistetaan, että laitoksen omilla varoilla voidaan kattaa stressiskenaarioista johtuvat potentiaaliset tappiot, mukaan lukien ne, jotka on todettu 100 artiklassa tarkoitetussa valvonnallisessa stressitestissä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen kunkin laitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti asettaman sisäisen pääoman tasoa osana 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettuja tarkasteluja ja arviointeja, mukaan luettuina 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset.

Toimivaltaiset viranomaiset määrittävät tämän tarkastelun perusteella kunkin laitoksen omien varojen kokonaistason, jota ne pitävät asianmukaisena.

▼M5

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitoksille täydentäviä omia varoja koskevat ohjeensa.

Ohjeet täydentäville omille varoille käsittävät omat varat, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa, asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 128 artiklan 6 kohdassa tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa vaaditun omien varojen asiaankuuluvan määrän, joka tarvitaan toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti asianmukaisena pitämän omien varojen kokonaistason saavuttamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 3 kohdan nojalla antamien täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden on oltava laitoskohtaista. Ohjeet voivat koskea riskejä, joita käsitellään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetuilla omien varojen lisävaatimuksilla, vain siinä määrin, että se kattaa niitä riskejä koskevat näkökohdat, joita ei jo kateta tuon vaatimuksen nojalla.

5. Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

b) tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyä vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta, tämän direktiivin 104 a artiklan vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa määriteltyä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta.

6. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita ei noudateta tapauksessa, jossa laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt asiaankuuluvat omien varojen vaatimukset, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, tämän direktiivin 141 tai 141 b artiklassa säädettyjä rajoituksia ei aleta soveltaa.

▼M5

104 c artikla

Yhteistyö kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille laitoksille 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetusta omien varojen lisävaatimuksesta ja laitoksille 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetusta täydentäviä omia varoja koskevasta ohjeista.

▼B

105 artikla

Erityiset likviditeettivaatimukset

Määritettäessä likviditeettivaatimusten asianmukaista tasoa III jakson mukaisesti toteutetun vakavaraisuuden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämätöntä asettaa erityinen likviditeettivaatimus laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien likviditeettiriskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavaa:

a) laitoksen liiketoimintamalli;

b) II jaksossa ja erityisesti 86 artiklassa tarkoitetut laitoksen järjestelyt, menettelyt ja mekanismit;

c) 97 artiklan mukaisesti suoritetun arvioinnin tulos.

▼M5

_____

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti harkittava tarvetta soveltaa hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, mukaan lukien vakavaraisuusmaksut, joiden tason olisi yleisesti ottaen oltava yhteydessä laitoksen tosiasiallisen likviditeettiaseman ja kansallisella tai unionin tasolla vahvistettujen maksuvalmiutta ja pysyvää varainhankintaa koskevien vaatimusten väliseen eroon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 67 artiklan soveltamista.

106 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia laitoksia

a) julkistamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa tarkoitetut tiedot useammin kuin kerran vuodessa ja asettamaan julkistamiselle määräajat;

b) käyttämään julkistamiseen tiettyjä muita viestintäkanavia ja paikkoja kuin tilinpäätösasiakirjoja.

2. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia emoyrityksiä julkistamaan vuosittain kuvaus laitosryhmän oikeudellisesta rakenteesta, hallintorakenteesta ja organisaatiosta 14 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko kokonaisuudessaan tai esittämällä viittaukset vastaaviin tietoihin.

▼B

107 artikla

Vakavaraisuuden arviointien ja valvontatoimenpiteiden johdonmukaisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle

a) 92 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin toiminnasta;

b) menetelmä, jota käytetään 98, 100, 101, 102, 104 ja 105 artiklassa tarkoitettujen päätösten tekemiseksi a alakohdassa tarkoitetun prosessin pohjalta.

EPV arvioi toimivaltaisten viranomaisten toimittamia tietoja vakavaraisuuden arviointiprosessin johdonmukaistamiseksi. Se voi pyytää toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja saattaakseen arviointinsa päätökseen suhteellisuusperiaatetta noudattaen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

2. EPV raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle, missä määrin jäsenvaltiot ovat lähentyneet toisiaan tämän luvun soveltamisessa.

Tällaisen lähentymisen lisäämiseksi EPV tekee vertaisarviointeja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 30 artiklan mukaisesti.

3. EPV antaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa laitosten koko, rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen määritellään tarkemmin yhteiset menettelyt ja menetelmät, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa ja 97 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja 76–87 artiklassa tarkoitettujen riskien luokittelun ja käsittelyn arviointia, erityisesti keskittymäriskin osalta 81 artiklan mukaisesti.

V jakso

Soveltamistaso

108 artikla

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokainen laitos, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä ole myöskään emoyritys, ja että jokainen laitos, jota ei ole sisällytetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 19 artiklan mukaiseen konsolidointiin, noudattaa tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää soveltamatta tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä vaatimuksia luottolaitokseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti.

Kun toimivaltaiset viranomaiset eivät sovella asetuksen (EU) N:o 575/2013 15 artiklassa säädettyjä omia varoja koskevia konsolidoituja vaatimuksia, tämän direktiivin 73 artiklan vaatimuksia sovelletaan yrityskohtaisesti.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jäsenvaltiossa toimivat emoyritykset noudattavat tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä velvoitteita konsolidoitujen vaatimusten pohjalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 2 ja 3 jaksossa kuvatulla tavalla ja laajuudessa.

▼M5

_____

▼B

4. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksina toimivat tytäryritykset soveltavat 73 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on laitos, rahoituslaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

109 artikla

Laitosten järjestelyt, prosessit ja mekanismit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita yrityskohtaisesti, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset sovella asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklassa säädettyä poikkeusta.

▼M5

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön kyseiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, mukaan luettuina offshore-rahoituskeskuksiin sijoittautuneet tytäryritykset. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin yhteensovitettuja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tytäryritysten on sovellettava alakohtaisia vaatimuksiaan yksilöllisesti.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.

4. Edellä 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei sovelleta konsolidoinnin perusteella mihinkään seuraavista:

a) unioniin sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskevat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti;

▼M5

b) kolmanteen maahan sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskisivat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, ja 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettujen sääntöjen kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 92, 94 ja 95 artiklassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan niiden tytäryritysten henkilöstön jäseniin, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä yksilöllisesti, jos

a) tytäryritys on joko omaisuudenhoitoyhtiö tai yritys, joka tarjoaa sijoituspalveluja ja -toimintoja, jotka on lueteltu direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdassa; ja

b) kyseisten henkilöstön jäsenten tehtävänä on sellaisen ammatillisen toiminnan harjoittaminen, jolla on suora ja olennainen vaikutus ryhmään kuuluvien laitosten riskiprofiiliin tai liiketoimintaan.

6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 92, 94 ja 95 artiklaa konsolidoinnin perusteella laajempaan joukkoon tytäryrityksiä ja niiden henkilöstöä.

▼B

110 artikla

Vakavaraisuuden arviointi sekä valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tämän luvun III jaksossa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja tämän luvun IV jaksossa tarkoitettuja valvontatoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osastossa vahvistetulla vaatimusten soveltamistasolla.

▼M6

_____

▼B

3. LUKU

Konsolidoitu valvonta

I jakso

Konsolidoidun valvonnan toteuttamisperiaatteet

▼M6

111 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä luottolaitosta jäsenvaltiossa tai kyseistä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta yksilöllisesti.

▼M6

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä emoyritystä tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa sijoituspalveluyritystä yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja ainakin yksi sen tytäryrityksistä on luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, tai jos luottolaitoksia on useita, sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun luottolaitoksen emoyritys tai sijoituspalveluyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä yksilöllisesti.

3. Kun kahdella tai useammalla luottolaitoksella tai sijoituspalveluyrityksellä, joille on myönnetty toimilupa unionissa, on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella

a) luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jos ryhmään kuuluu vain yksi luottolaitos;

b) sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään kuuluu useita luottolaitoksia; tai

c) sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta.

4. Kun valvontaa edellytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 3 tai 6 kohdan mukaisesti, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, tai sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, jos näiden valvottavien luottolaitosten yhteenlasketun taseen loppusumma on suurempi kuin niiden luottolaitosten, joita valvoo yksilöllisesti jokin muu toimivaltainen viranomainen.

▼M6

Poiketen siitä, mitä 3 kohdan c alakohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, joiden yhteenlasketun taseen loppusumma on suurin.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan valvontaa konsolidoinnin perusteella, jos kyseisten perusteiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon kyseessä olevat luottolaitokset tai sijoituspalveluyritykset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys asianomaisissa jäsenvaltioissa tai tarve varmistaa saman toimivaltaisen viranomaisen konsolidoinnin perusteella suorittaman valvonnan jatkuvuus. Tällaisissa tapauksissa EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai tapauksen mukaan luottolaitoksella tai sijoituspalveluyrityksellä, jonka taseen loppusumma on suurin, on oltava oikeus tulla kuulluksi ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja EPV:lle kaikki 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset.

▼B

112 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan tekemä valvontatoiminnan yhteensovittaminen

1. Tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 575/2013 johtuvien velvoitteiden lisäksi konsolidointiryhmän valvoja hoitaa seuraavia tehtäviä:

a) tarvittavien tietojen kokoamisen ja levittämisen yhteensovittaminen toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa;

b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa, myös VII osaston 3 luvussa tarkoitetussa toiminnassa;

c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan EKPJ:hin kuuluvien keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset laitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla, käyttäen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia kriisinhallintaa helpottavia viestintäkanavia.

2. Jos konsolidointiryhmän valvoja ei kykene hoitamaan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee yhteistyötä konsolidointiryhmän valvojan kanssa siinä laajuudessa kuin 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitaminen edellyttää, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

▼B

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoiminnan yhteensovittamisesta on erimielisyyttä, mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 117 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 117 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetut poikkeukselliset toimenpiteet, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.

▼M5

113 artikla

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi

a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvaan yhteisöön konsolidoinnin perusteella;

b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot 105 artiklan mukaisesti;

c) 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täydentäviä omia varoja koskevista ohjeista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset on saatava aikaan

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 104 a artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen;

c) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 104 b artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen.

▼M5

Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73, 97, 104 a ja 104 b artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointeja.

Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset on ilmoitettava asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee konsolidoinnin perusteella päätöksen tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa ilmaisemat näkemykset ja varaumat. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

▼M5

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset ja yhteisen päätöksen puuttuessa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

114 artikla

Tietovaatimukset kriisitilanteissa

▼M6

1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklassa kuvattu tilanne tai tilanne, jossa markkinoiden muutokset ovat epäsuotuisia, joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai joihin 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä on sijoittautunut, konsolidointiryhmän valvojan, jollei tämän direktiivin VII osaston 1 luvun 2 jaksosta ja soveltuvin osin direktiivin (EU) 2019/2034 IV osaston 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian EPV:tä ja 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaiset tiedot. Kyseisiä velvoitteita sovelletaan kaikkiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

▼B

Jos EKPJ:hin kuuluvan keskuspankin tietoon tulee ensimmäisessä alakohdassa kuvattu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 112 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja EPV:tä.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 58 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia viestintäkanavia.

2. Jos konsolidointiryhmän valvoja tarvitsee tietoja, jotka toinen toimivaltainen viranomainen on jo saanut, sen on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ottamaan yhteyttä asianomaiseen viranomaiseen, jotta voidaan estää päällekkäiset ilmoitukset eri valvontaviranomaisille.

115 artikla

Yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt

1. Tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

Näiden järjestelyjen perusteella konsolidointiryhmän valvojalle voidaan osoittaa lisätehtäviä ja päätöksenteko- ja yhteistyömenettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan täsmentää.

2. Laitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset hoitavat vastuunsa tytäryrityksen valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. EPV:lle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. EPV ilmoittaa tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.

▼M5

3. Kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista koordinointi- ja yhteistyöjärjestelyistä on sovittava myös sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut.

▼B

116 artikla

Valvontakollegiot

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita, jotta voidaan helpottaa 112 ja 113 artiklassa ja 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista tämän artiklan 2 kohdan luottamuksellisuusvaatimusten ja unionin lainsäädännön mukaisesti sekä tarvittaessa varmistaa asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa.

▼B

EPV edistää ja seuraa osaltaan tässä artiklassa tarkoitettujen valvontakollegioiden toiminnan tehokkuutta, vaikuttavuutta ja yhdenmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten EPV osallistuu toimintaan sopivalla tavalla, ja sitä pidetään toimivaltaisena viranomaisena tässä tarkoituksessa.

Valvontakollegiot muodostavat puitteet, joiden avulla konsolidointiryhmän valvoja, EPV ja asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat seuraavista tehtävistä:

a) vaihtavat tietoja keskenään ja EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti;

b) sopivat tarvittaessa vapaaehtoisesta tehtävien antamisesta ja velvollisuuksien siirrosta;

c) määrittävät 99 artiklassa tarkoitetut valvontatarkkailuohjelmat ryhmittymän riskinarvioinnin perusteella 97 artiklan mukaisesti;

d) tehostavat valvontaa poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, mukaan lukien suhteessa 114 artiklassa ja 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;

e) soveltavat johdonmukaisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia kaikkiin laitosryhmän yrityksiin rajoittamatta unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa;

f) soveltavat 112 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ottaen huomioon kyseisellä alalla mahdollisesti perustettavien muiden foorumien työn.

▼M5

1 a. Tämän direktiivin 112 artiklan 1 kohdassa, 114 artiklan 1 kohdassa ja 115 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoidon helpottamiseksi konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita myös, jos kaikkien EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rajat ylittävien tytäryritysten päätoimipaikka on kolmansissa maissa edellyttäen, että kolmansien maiden valvontaviranomaisiin sovelletaan luottamuksellisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin 1 luvun II jaksossa ja tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU 76 ja 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

▼M6

2. Valvontakollegioihin osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ja EPV tekevät tiivistä yhteistyötä. Tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin (EU) 2019/2034 IV osaston 1 luvun 2 jakson mukaiset luottamuksellisuusvaatimukset eivät estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ja toiminta eivät saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

▼B

3. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava 115 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

▼B

4. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M6

6. Valvontakollegioihin voivat osallistua EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittunut 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä, EKPJ:hin kuuluvat keskuspankit tapauksen mukaan sekä kolmansien maiden valvontaviranomaiset tapauksen mukaan ja jos luottamuksellisuusvaatimuksista, jotka kaikkien toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vastaavat tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin (EU) 2019/2034 IV osaston 1 luvun 2 jakson mukaisia vaatimuksia, ei muuta johdu.

▼M5

Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, voi osallistua asiaan kuuluvaan valvontakollegioon.

▼B

7. Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunnitelluista toimista. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joista kyseisissä kokouksissa on päätetty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

8. Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunnitellun tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille, erityisesti 7 artiklassa tarkoitetut mahdolliset vaikutukset asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmän vakauteen ja 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velvoitteet.

▼M6

9. Jollei tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin (EU) 2019/2034 IV osaston 1 luvun 2 jakson mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava EPV:lle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava sille kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.

▼B

Jos toimivaltaisten viranomaisten välillä on erimielisyyttä valvontakollegioiden toiminnasta, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontakollegioiden toiminnasta on erimielisyyttä, mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

117 artikla

Yhteistyövelvoitteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen tiedot, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä muiden viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontatehtävien hoitamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 sovellettaessa tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja on pidettävä olennaisen tärkeinä, jos ne voivat merkittävästi vaikuttaa laitoksen tai rahoituslaitoksen rahoitusaseman vakauden arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

Erityisesti EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien laitosten konsolidointiryhmän valvojien on toimitettava kaikki merkitykselliset tiedot niille muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisten emoyritysten tytäryrityksiä. Kun merkityksellisten tietojen laajuutta määritetään, kyseisten tytäryritysten merkitys kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle on otettava huomioon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja olennaisen tärkeitä tietoja ovat erityisesti seuraavat seikat:

▼B

a) selvitys ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, ohjaus- ja hallintorakenteesta sekä organisaatiorakenteesta; selvityksen on katettava kaikki säännellyt yritykset, sääntelemättömät yritykset, sääntelemättömät tytäryritykset ja samaan ryhmään kuuluvat merkittävät sivuliikkeet sekä 14 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaiset emoyritykset ja ryhmän säänneltyjen yritysten toimivaltaiset viranomaiset;

b) menettelyt tietojen keräämiseksi ryhmän laitoksilta ja näiden tietojen tarkastus;

c) sellaiset kielteiset muutokset laitoksissa tai ryhmän muissa yksiköissä, jotka voivat vaikuttaa vakavasti laitoksen toimintaan;

d) merkittävimmät seuraamukset ja poikkeustoimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin mukaisesti, mukaan lukien 104 artiklan mukaisen erityisen omia varojen vaatimuksen asettaminen ja rajoitukset kehittyneen mittausmenetelmän käyttämisessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 312 artiklan 2 kohdan mukaisten omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

a) toimivaltainen viranomainen ei ole toimittanut olennaisia tietoja;

b) yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirretyn toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia yhdenmukaisten yhteistyömenettelyjen kehittämisessä omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen määräysvallassa olevien laitosten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ottamaan yhteyttä konsolidointiryhmän valvojaan, kun ne tarvitsevat sellaisia tietoja tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettujen menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanosta, jotka voivat jo olla konsolidointiryhmän valvojan saatavilla.

▼C2

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen kuin seuraavista asioista päätetään, jos tällainen päätös on merkittävä toisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta:

▼B

a) sellaiset muutokset ryhmään kuuluvien luottolaitosten osakkeenomistaja-, organisaatio- tai johtorakenteessa, jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää; ja

b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät merkittävät seuraamukset tai poikkeustoimenpiteet, mukaan lukien 104 artiklan mukaisen erityisen omien varojen vaatimuksen asettaminen ja rajoitukset kehittyneiden mittaamismenetelmien käyttämisessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 312 artiklan 2 kohdan mukaisten omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

▼B

Tämän kohdan b alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kuulematta muita toimivaltaisia viranomaisia kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen voisi vaarantaa sen päätöksen tehokkuuden. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on päätöksen tehtyään viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

▼M5

5. Toimivaltaisten viranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja viranomaisten, jotka valvovat julkisesti, noudattavatko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset yksiköt kyseistä direktiiviä, on tehtävä tiivistä keskinäistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja annettava toisilleen tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, edellyttäen, ettei tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto haittaa sen jäsenvaltion, jossa toimivaltainen viranomainen, rahanpesun selvittelykeskus tai direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa lueteltujen ilmoitusvelvollisten yksiköiden julkisesta valvonnasta vastuussa oleva viranomainen sijaitsee, rikos- tai hallintolain mukaista meneillään olevaa selvitystä, tutkintaa tai menettelyä.

EPV voi avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoiminnan yhteensovittamisesta on erimielisyyttä, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

6. EPV julkaisee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon tavat erityisesti rajat ylittävien ryhmien osalta ja rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen vakavien rikkomisten tunnistamiseksi.

▼B

118 artikla

Muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yrityksiä koskevien tietojen tarkastus

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 soveltaessaan määrätyissä tapauksissa tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa laitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, rahoituslaitosta, oheispalveluja tarjoavaa yritystä, monialan holdingyhtiötä, 125 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä tai 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä tarkastus. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa joko suoritettava tarkastus itse tai sallittava viranomaisten, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä tarkastus taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita sitä itse.

▼B

II jakso

Rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja monialan holdingyhtiöt

119 artikla

Holdingyhtiöiden sisällyttäminen konsolidoituun valvontaan

▼M5

1. Jollei 21 a artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan.

▼B

2. Jos jossakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 19 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa konsolidoituun valvontaan ei sisällytetä laitosta, joka on tytäryritys, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa tytäryritys sijaitsee, voivat pyytää emoyritykseltä tietoja, jotka helpottavat tämän tytäryrityksen valvontaa.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta laitoksen taikka rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiltä, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, 122 artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tässä tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirto- ja tarkastusmenettelyjä.

120 artikla

Rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta

1. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2002/87/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi tytäryritysten valvonnasta vastaavia muita toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan soveltaa ainoastaan direktiiviä 2002/87/EY kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön.

▼M5

2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain direktiivin niitä säännöksiä, jotka koskevat direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria.

▼B

3. Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava EPV:lle ja EVLEV:lle 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun sekakomitean välityksellä ohjeet, joiden tarkoituksena on lähentää valvontakäytäntöjä, ja kolmen vuoden kuluessa ohjeiden hyväksymisestä ne laativat teknisten sääntelystandardien luonnokset.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

121 artikla

Johdon pätevyys

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittävän hyvämaineisia ja että heillä on riittävä asiantuntemus, taidot ja kokemus suorittaakseen nämä tehtävät, ottaen huomioon rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön erityistehtävän.

122 artikla

Tietopyynnöt ja todentamiset

1. Kunnes konsolidointimenetelmät sovitetaan myöhemmin yhteen, jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyrityksenä on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten toimiluvasta ja valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava monialan holdingyhtiötä ja sen tytäryrityksiä joko toimittamaan niille suoraan tai tytäryritysten, jotka ovat laitoksia, välityksellä kaikkien tytäryritysten valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä todentamisia tai antaa ulkopuolisille tarkastajille tehtäväksi tehdä todentamisia paikan päällä, monialan holdingyhtiöiltä tai niiden tytäryrityksiltä saatujen tietojen tarkastamiseksi. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä on vakuutusyritys, voidaan noudattaa myös 125 artiklassa säädettyä menettelyä. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä laitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, tietojen tarkastamisessa paikan päällä noudatetaan 118 artiklassa säädettyä menettelyä.

123 artikla

Valvonta

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännen osan soveltamista, jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat laitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisten liiketoimien yleisvalvontaa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksilla on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset valvontamenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta ilmoittamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 394 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

▼B

124 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei yksikään oikeudellinen seikka estä konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvia yrityksiä eikä monialan holdingyhtiöitä ja niiden tytäryrityksiä taikka 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä vaihtamasta 110 artiklan ja 3 luvun mukaisen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavia tietoja.

2. Kun emoyritys ja laitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä, sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tai sen helpottamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa emoyritys sijaitsee, eivät itse toteuta konsolidoitua valvontaa 111 artiklan nojalla, tämän valvonnan toteuttamisesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa niitä pyytämään emoyritykseltä konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja toimittamaan ne näille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava toimivaltaisten viranomaistensa kesken 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen kuitenkin edellyttäen, että rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, rahoituslaitosten tai oheispalveluja tarjoavien yritysten osalta tietojen kerääminen tai hallussapito ei tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava näiden laitosten tai yritysten valvonta yksilöllisesti.

Samoin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään 122 artiklassa tarkoitettuja tietoja kuitenkin edellyttäen, ettei tietojen kerääminen tai hallussapito tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava sellaisten monialan holdingyhtiöiden ja niiden tytäryritysten valvontaa, jotka eivät ole luottolaitoksia tai jotka ovat 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä.

125 artikla

Yhteistyö

1. Kun laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai monialan holdingyhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai muita sijoituspalveluja tarjoavia luvanvaraisia yrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja viranomaisten, joiden tehtävänä on vakuutusyritysten ja muiden kyseisten sijoituspalveluja tarjoavien yritysten julkinen valvonta, on toimittava kiinteässä yhteistyössä. Niiden on annettava toisillensa kaikki mahdolliset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista ja mahdollistamaan kaikkien niiden valvomien yritysten toiminnan ja taloudellisen aseman tarkkailun, rajoittamatta kuitenkaan näiden viranomaisten toimivaltaa.

▼M5

Jos tämän direktiivin 111 artiklan perusteella ryhmän, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidointiryhmän valvoja on eri kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti nimetty koordinaattori, konsolidointiryhmän valvojan ja koordinaattorin on tehtävä yhteistyötä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi konsolidoidusti. Tehokkaan yhteistyön edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja koordinaattorilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

▼M6

2. Konsolidoidun valvonnan yhteydessä saatuja tietoja ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyä toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä tietojen luovuttamista koskee luottolaitosten osalta vähintään tämän direktiivin 53 artiklan 1 kohdassa ja sijoituspalveluyritysten osalta direktiivin (EU) 2019/2034 15 artiklassa säädettyjä salassapitovaatimuksia vastaavat vaatimukset.

▼B

3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava luettelot asetuksen (EU) N:o 575/2013 11 artiklassa tarkoitetuista rahoitusalan holdingyhtiöistä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Nämä luettelot on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

126 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on tämän osaston 1 luvun IV jakson mukaisesti varmistettava, että sellaisille rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja monialan holdingyhtiöille tai niiden tosiasiallisille johtajille, jotka rikkovat tämän luvun saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, voidaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomukset tai niiden syyt.

127 artikla

Kolmansien maiden konsolidoidun valvonnan vastaavuuden arvioiminen

1. Jos laitos, jonka emoyritys on laitos taikka rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa, ei kuulu 111 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, soveltaako kolmannen maan valvontaviranomainen laitokseen konsolidoitua valvontaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun vaatimuksia.

Arvioinnin suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos 3 kohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Komissio voi pyytää Euroopan pankkikomitealta yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden valvontaviranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa säädetyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden laitosten osalta, joiden emoyrityksen pääkonttori on kolmannessa maassa. Euroopan pankkikomitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeitaan ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevissa järjestelmissä tapahtuvat muutokset. EPV avustaa komissiota ja Euroopan pankkikomiteaa näiden tehtävien suorittamisessa, myös sen arvioimisessa, onko kyseiset ohjeet saatettava ajan tasalle.

▼B

Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn arvioinnin suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ennen tällaisen päätöksen tekemistä.

3. Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava laitokseen soveltuvin osin tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 tai sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontatekniikoita, joilla saavutetaan laitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet.

Konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on sovittava näistä valvontatekniikoista kuultuaan muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jolla on pääkonttori unionissa, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoituun asemaan tai kyseisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön laitosten konsolidoituun asemaan.

Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saavutetaan tässä luvussa säädetyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

4. LUKU

Pääomapuskurit

I jakso

puskurit

128 artikla

Määritelmät

Tätä lukua sovellettaessa tarkoitetaan:

1) 'yleisellä pääomapuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä 129 artiklan mukaisesti;

2) 'yrityskohtaisella vastasyklisellä pääomapuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä 130 artiklan mukaisesti;

3) 'G-SII-puskurilla' omia varoja, joita on ylläpidettävä 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

4) 'O-SII-puskurilla' omia varoja, joita voidaan edellyttää ylläpidettäväksi 131 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

5) 'järjestelmäriskipuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä tai joita sen voidaan edellyttää ylläpitävän 133 artiklan mukaisesti

▼B

6) 'yhteenlasketulla puskurivaatimuksella' kaikkea ydinpääomaa (CET1), joka vaaditaan yleistä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseksi, täydennettynä tapauksesta riippuen seuraavilla:

a) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri;

b) G-SII-puskuri;

c) O-SII-puskuri;

d) järjestelmäriskipuskuri;

7) 'vastasyklisellä puskurikannalla' prosenttilukua, jota laitosten on sovellettava laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa ja joka vahvistetaan 136 tai 137 artiklan mukaisesti tai jonka asettaa kolmannen maan asianomainen viranomainen, tapauksen mukaan;

8) 'kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneella laitoksella' laitosta, joka on saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, jonka osalta tietty nimetty viranomainen vastaa vastasyklisen puskurikannan asettamisesta;

9) 'puskuriohjeella' 135 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua viitepuskurikantaa.

▼M5

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja tämän direktiivin 104 a artiklan nojalla säädettyjä omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä siihen, että noudatetaan tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi yhteenlasketun puskurivaatimuksen tietyn osan täyttämiseen, täyttämään muita yhteenlasketun puskurivaatimuksen sovellettavia osia.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten riskiperusteisia osatekijöitä.

▼M6

_____

▼M5

129 artikla

Yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettujen omien varojen vaatimusten täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät ydinpääoman (CET1) yleistä pääomapuskuria, joka vastaa 2,5:tä prosenttia niiden mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä yksilöllisesti ja konsolidoidusti mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

▼M6

_____

▼M5

5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

130 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettua laitosten kokonaisriskin määrää kerrottuna vastasyklisten puskurikantojen painotetulla keskiarvolla ja joka lasketaan tämän direktiivin 140 artiklan mukaisesti yksilöllisesti ja konsolidoidusti, soveltaen mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston säännöksiä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

▼M6

_____

▼M5

5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

▼B

131 artikla

Maailmanlaajuiset ja muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset

▼M5

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti G-SII:t ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (O-SII), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen.

▼M5

G-SII-laitoksen on oltava jokin seuraavista:

a) ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö; tai

b) laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

O-SII voi olla laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö.

▼B

2. G-SII:ten määritysmenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

a) ryhmän koko;

b) ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään;

c) ryhmän tarjoamien palvelujen tai rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;

d) ryhmän monimuotoisuus;

e) ryhmän rajatylittävä toiminta, mukaan lukien rajatylittävä toiminta jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisistä indikaattoreista.

Menetelmän perusteella kullekin 1 kohdassa tarkoitetulle yksikölle annetaan kokonaispisteytys, joka mahdollistaa G-SII:n määrittämisen alaluokkaan 9 kohdassa kuvatulla tavalla.

▼M5

2 a. G-SII-laitosten määrittämisen lisämenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

a) tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut luokat;

b) ryhmän rajat ylittävä toiminta lukuun ottamatta ryhmän toimintaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ([1]) 4 artiklassa tarkoitetuissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

▼M5

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisesti esitettävissä olevista indikaattoreista. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja luokkia varten indikaattorit ovat samat kuin 2 kohdan nojalla määritellyt vastaavat indikaattorit.

Määrittämisen lisämenetelmällä annetaan kullekin 1 kohdassa tarkoitetulle yksikölle lisäkokonaispisteytys, jonka perusteella toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset voivat toteuttaa jonkin 10 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen.

▼B

3. O-SII:t määritetään 1 kohdan mukaisesti. Merkitys järjestelmän kannalta on arvioitava käyttäen perusteena ainakin jotakin seuraavista:

a) koko;

b) merkitys unionin talouden tai asianomaisen jäsenvaltion kannalta;

c) rajatylittävän toiminnan merkitys;

d) laitoksen tai ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään.

▼M5

EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kriteereistä, joiden perusteella määritetään tämän kohdan soveltamisen edellytykset O-SII:den arvioinnin osalta. Näissä ohjeissa on otettava huomioon kotimaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevat kansainväliset puitteet sekä unionin ja kansalliset erityispiirteet.

EJRK:ta kuultuaan EPV esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 komissiolle kertomuksen asianmukaisesta O-SII-puskurikantojen suunnittelu- ja kalibrointimenetelmästä.

▼B

4. Kunkin G-SII:n on ylläpidettävä G-SII-puskuria, joka vastaa sitä alaluokkaa, johon G-SII on määritetty. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1) ja täydentää sitä.

▼M5

5. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on enintään 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ottaen huomioon O-SII:n määrittämisperusteet. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

5 a. Jollei tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta komission valtuutuksesta muuta johdu, toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on suurempi kuin 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

▼M5

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen saamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n asiaa koskevat arviot huomioon ottaen toteaa, ettei O-SII-puskuri aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun EJRK on toimittanut komissiolle 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

▼B

6. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää muun O-SII-puskurin ylläpitämistä, viranomaisen on noudatettava seuraavia:

a) O-SII-puskuri ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;

b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava O-SII-puskuria uudelleen vähintään vuosittain.

▼M5

7. Ennen O-SII-puskurin vahvistamista tai vahvistamista uudelleen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 5 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista ja ilmoitettava EJRK:lle kolme kuukautta ennen 5 a kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen päätöksen julkaisemista. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Tällaisissa ilmoituksissa on esitettävä yksityiskohtaisesti

▼B

a) perustelut sille, miksi O-SII-puskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

b) arvio O-SII-puskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;

c) O-SII-puskurikanta, jonka jäsenvaltio haluaa asettaa.

▼M5

8. Jos O-SII on joko sellaisen G-SII:n tai sellaisen O-SII:n tytäryritys, joka on joko laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja jonka osalta sovelletaan O-SII-puskuria konsolidoidusti, O-SII:n osalta yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettava puskuri ei saa ylittää alempaa seuraavista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 133 artiklan ja tämän artiklan 5 kohdan soveltamista:

▼M5

a) ryhmään konsolidoidusti sovellettavan G-SII- tai O-SII-puskurikannan summa riippuen siitä, kumpi on suurempi, ja 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

b) 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tai ryhmään konsolidoidusti sovellettava kanta, jonka soveltamiseen komissio on tämän artiklan 5 a kohdan mukaisesti antanut valtuudet.

9. G-SII-laitosten alaluokkia on oltava vähintään viisi. Alin raja-arvo ja kunkin alaluokan väliset raja-arvot määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määritysmenetelmän mukaisten pisteytysten perusteella. Rinnakkaisten alaluokkien väliset pisteytyksen raja-arvot on määriteltävä selvästi, ja niissä on noudatettava periaatetta, jonka mukaan merkityksessä järjestelmän kannalta on jatkuva lineaarinen lisääntyminen kunkin alaluokan välillä, mistä seuraa täydentävän ydinpääoman (CET1) vaatimuksen lineaarinen lisääntyminen, lukuun ottamatta viidettä alaluokkaa ja muita mahdollisesti lisättyjä korkeampia alaluokkia. Tätä kohtaa sovellettaessa merkitys järjestelmän kannalta tarkoittaa G-SII:n ongelmien aiheuttamaa odotettua vaikutusta maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Alimmalle alaluokalle määritetään G-SII-puskuri, joka on 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja kullekin alaluokalle määritettyä puskuria lisätään gradienteilla, jotka ovat vähintään 0,5 prosenttia kyseisen asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

10. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi asianmukaista valvontavaltaa käyttäessään toteuttaa seuraavia toimia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 9 kohdan soveltamista, käyttäen 9 kohdassa tarkoitettuja alaluokkia ja pisteytyksen raja-arvoja:

a) määrittää G-SII:n uudelleen alemmasta alaluokasta ylempään alaluokkaan;

b) määrittää 1 kohdassa tarkoitetun yksikön, jonka 2 kohdassa tarkoitettu kokonaispisteytys on alempi kuin alimman alaluokan pisteytyksen raja-arvo, tähän alaluokkaan tai ylempään alaluokkaan, nimeten sen siten G-SII:ksi;

c) määrittää G-SII:n uudelleen ylemmästä alaluokasta alempaan alaluokkaan ottaen huomioon yhteisen kriisinratkaisumekanismin, 2 a kohdassa tarkoitetun lisäkokonaispisteytyksen perusteella.

_____

12. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten nimet sekä kunkin G-SII:n alaluokan. Ilmoituksessa on esitettävä kattavat perustelut valvontavallan käyttämiselle tai käyttämättä jättämiselle 10 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset komissiolle ja EPV:lle viipymättä ja julkistaa laitosten nimet. Toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset julkistavat kunkin G-SII:n alaluokan.

▼M5

Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tarkastelee vuosittain G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten määritystä ja G-SII-laitosten määrittämistä alaluokkiin ja ilmoittaa tuloksen kyseessä olevalle järjestelmän kannalta merkittävälle laitokselle sekä EJRK:lle, joka toimittaa tulokset komissiolle ja EPV:lle viipymättä. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen julkistaa ajan tasalle saatetun luettelon määritetyistä järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista ja kunkin määritetyn G-SII:n alaluokan.

_____

14. Jos ryhmän osalta sovelletaan konsolidoidusti G-SII-puskuria ja O-SII-puskuria, sovelletaan niistä korkeampaa.

15. Jos laitokseen sovelletaan 133 artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, tämä puskuri on kumulatiivinen tämän artiklan mukaisesti sovellettavan O-SII-puskurin tai G-SII-puskurin kanssa.

Jos 133 artiklan 10, 11 tai 12 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavan O-SII-puskurikannan tai G-SII-puskurikannan summa on korkeampi kuin 5 prosenttia, sovelletaan tässä artiklassa 5 a kohdassa säädettyä menettelyä.

_____

18. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa tämän artiklan soveltamiseksi täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen määrittää G-SII:ksi laitoksen tai ryhmän, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sekä täsmennetään menetelmä alaluokkien määrittelemiseksi ja G-SII:den määrittämiseksi alaluokkiin perustuen niiden merkitykseen järjestelmän kannalta, ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

_____

133 artikla

Vaatimus pitää yllä järjestelmäriskipuskuria

1. Kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusalalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 130 ja 131 artikla eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen.

▼M5

2. Laitosten on laskettava järjestelmäriskipuskuri seuraavasti:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

jossa:

B_{SR} = järjestelmäriskipuskuri;

r_T = laitoksen kokonaisriskin määrään sovellettava puskurikanta;

E_T = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä;

i = 5 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osa-alueita tarkoittava indeksi;

r_i = vastuiden osa-alueiden i riskin määrään sovellettava puskurikanta; ja

E_i = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen vastuiden osa-alueiden i riskin määrä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka on vastuussa järjestelmäriskipuskurin asettamisesta ja laitosten sellaisten vastuiden ja osa-alueiden määrittämisestä, joihin sitä sovelletaan. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi edellyttää, että laitokset ylläpitävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettua ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuria yksilöllisesti, konsolidoidusti tai alakonsolidoinnin tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

5. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa

a) kaikkiin puskurin asettavassa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin;

b) seuraaviin alakohtaisiin vastuisiin, jotka sijaitsevat puskurin asettavassa jäsenvaltiossa:

   i) kaikki luonnollisten henkilöiden vähittäisvastuut, joiden vakuutena on asuinkiinteistö;

   ii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut, joiden vakuutena on liikekiinteistö;

   iii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut edellä ii alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

   iv) kaikki luonnollisten henkilöiden vastuut edellä i alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

c) kaikkiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin vastuisiin, jollei 12 ja 15 kohdasta muuta johdu;

▼M5

d) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin alakohtaisiin vastuisiin ainoastaan toisen jäsenvaltion asettaman puskurikannan virallista hyväksymistä varten 134 artiklan mukaisesti;

e) kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin;

f) edellä olevassa b alakohdassa yksilöityjen vastuuryhmien osa-alueisiin.

6. EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet niistä vastuiden osa-alueista, joihin toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi soveltaa järjestelmäriskipuskuria tämän artiklan 5 kohdan f alakohdan mukaisesti.

7. Järjestelmäriskipuskuria on sovellettava kaikkien laitosten tai yhden tai useamman näiden laitosten osan kaikkiin vastuisiin tai tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun vastuiden osa-alueeseen, joiden suhteen asianomaisen jäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta tämän direktiivin mukaisesti, ja se on asetettava mukauttamalla sitä 0,5 prosenttiyksikön tai sen kerrannaisten välein. Laitosten eri osiin ja vastuiden eri osa-alueisiin voidaan soveltaa eri vaatimuksia. Järjestelmäriskipuskuri ei koske riskejä, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

8. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskurin ylläpitämistä, sen on noudatettava seuraavaa:

a) järjestelmäriskipuskuri ei aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle;

b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava järjestelmäriskipuskuria uudelleen vähintään joka toinen vuosi;

c) järjestelmäriskipuskuria ei sovelleta riskeihin, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

9. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ennen 13 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös kyseisen jäsenvaltion viranomaisille.

Jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille.

▼M5

Tällaisissa ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

a) makrotason riskit tai järjestelmäriskit jäsenvaltiossa;

b) syyt, joiden vuoksi makrotason riskien tai järjestelmäriskien laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;

c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen perusteella;

e) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat, jotka toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen aikoo asettaa, sekä vastuut ja laitokset, joihin näitä kantoja sovelletaan;

f) jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kaikkiin vastuisiin, perustelut sille, miksi viranomainen katsoo, että järjestelmäriskipuskuri ei ole päällekkäinen 131 artiklassa säädetyn O-SII-puskurin toiminnan kanssa.

Jos päätös asettaa järjestelmäriskipuskurikanta alentaa aiemmin asetettua kantaa tai ei muuta sitä lainkaan, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ainoastaan noudatettava tätä kohtaa.

10. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, ei aiheuta yli kolme prosentin yhdistettyä järjestelmäriskipuskurikantaa mitään kyseistä vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EJRK:lle 9 kohdan mukaisesti kuukautta ennen 13 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista.

Sovellettaessa tätä kohtaa toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan virallisessa hyväksymisessä 134 artiklan mukaisesti ei oteta huomioon kolmen prosentin raja-arvoa.

11. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa tasoltaan 3–5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, tämän puskurin asettavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lausuntoa 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa. Komissio antaa lausuntonsa kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

▼M5

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän järjestelmäriskipuskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa komissiolta ja EJRK:lta suositusta.

Komissio ja EJRK antavat kumpikin suosituksensa kuuden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen suosituksen, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi viedä asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuita koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista.

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa tästä järjestelmäriskipuskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot huomioon ottaen toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

13. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava yhden tai useamman järjestelmäriskipuskurikannan asettamisesta tai asettamisesta uudelleen julkaisemalla ilmoitus asianmukaisella verkkosivustolla. Näihin julkaistaviin tietoihin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

a) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat;

▼M5

b) laitokset, joihin järjestelmäriskipuskuria sovelletaan;

c) vastuut, joihin järjestelmäriskipuskurikantaa tai -kantoja sovelletaan;

d) perustelut järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamiselle tai uudelleen asettamiselle;

e) päivä, josta alkaen laitosten on sovellettava järjestelmäriskipuskurin asettamista tai uudelleen asettamista; ja

f) niiden maiden nimet, joissa niissä sijaitsevat vastuut on virallisesti hyväksytty järjestelmäriskipuskurissa.

Jos ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun tiedon julkistaminen voisi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, tietoja ei saa sisällyttää julkaistaviin tietoihin.

14. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

Jos voitonjakoa koskevien rajoitusten soveltaminen ei paranna riittävästi laitoksen ydinpääoman (CET1) tilannetta asiaan liittyvä järjestelmäriski huomioon ottaen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä 64 artiklan mukaisesti.

15. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen päättää asettaa järjestelmäriskipuskurin muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, puskuri on asetettava samalle tasolle kaikkien unionissa sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos puskuri asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

134 artikla

Järjestelmäriskipuskurikannan virallinen hyväksyminen

1. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä virallisesti 133 artiklan mukaisesti asetetun järjestelmäriskipuskurikannan ja soveltaa tätä kantaa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten niihin vastuisiin, jotka sijaitsevat tämän kannan asettaneessa jäsenvaltiossa.

2. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta 1 kohdan mukaisesti, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava viipymättä tällaiset ilmoitukset komissiolle, EPV:lle ja kyseisen järjestelmäriskipuskurikannan asettaneelle jäsenvaltiolle.

3. Päättäessään järjestelmäriskipuskurikannan virallisesta hyväksymisestä 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion on otettava huomioon tämän kannan asettaneen jäsenvaltion esittämät tiedot 133 artiklan 9 ja 13 kohdan mukaisesti.

▼M5

4. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, kyseinen järjestelmäriskipuskuri voi olla kumulatiivinen 133 artiklan mukaisesti sovellettavan järjestelmäriskipuskurin kanssa edellyttäen, että puskurit koskevat erilaisia riskejä. Jos puskurit koskevat samoja riskejä, sovelletaan vain korkeampaa puskuria.

5. Jäsenvaltio, joka asettaa järjestelmäriskipuskurikannan tämän direktiivin 133 artiklan mukaisesti, voi pyytää ERJK:aa antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka voivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan.

▼B

II jakso

Vastasyklisten pääomapuskureiden asettaminen ja laskeminen

135 artikla

EJRK:n ohjeet vastasyklisten puskurikantojen asettamisesta

1. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisilla suosituksilla antaa jäsenvaltioiden 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämille viranomaisille vastasyklisten puskurikantojen asettamista koskevia ohjeita, joihin kuuluvat seuraavat:

a) periaatteet, joiden tavoitteena on ohjeistaa nimettyjä viranomaisia näiden arvioidessa, mikä olisi asianmukainen vastasyklinen puskurikanta, sekä varmistaa, että viranomaiset omaksuvat moitteettoman lähestymistavan merkityksellisiin makrotalouden sykleihin, ja edistää moitteetonta ja johdonmukaista päätöksentekoa jäsenvaltioissa;

b) yleiset ohjeet siitä,

   i) miten mitataan ja lasketaan poikkeama luotot/bruttokansantuote (BKT) -suhteiden pitkäaikaisista trendeistä,

   ii) miten lasketaan 136 artiklan 2 kohdassa edellytetyt puskuriohjeet;

c) ohjeet muuttujista, jotka osoittavat koko järjestelmän laajuisen, luotonannon liiallisen kasvun kausiin liittyvän riskin kehittymisen rahoitusjärjestelmään, erityisesti merkityksellisen luotot/BKT-suhteen ja sen poikkeamisen pitkäaikaisesta trendistä, sekä muista merkityksellisistä tekijöistä, jotka nimettyjen viranomaisten olisi otettava huomioon 136 artiklan mukaista asiaankuuluvaa vastasyklistä puskurikantaa koskevissa päätöksissään, mukaan luettuna talouskehityksen käsittely talouden eri aloilla;

d) ohjeet muuttujista, myös laadullisista kriteereistä, jotka osoittavat, että puskuria olisi ylläpidettävä tai pienennettävä tai se olisi purettava kokonaan.

2. Kun EJRK antaa 1 kohdan mukaisen suosituksen, sen on otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden väliset erot ja erityisesti niiden jäsenvaltioiden erityispiirteet, joilla on pieni ja avoin talous.

▼B

3. Annettuaan 1 kohdan mukaisen suosituksen EJRK arvioi ja tarvittaessa päivittää sitä tämän direktiivin mukaisesta puskurien asettamisesta saatujen kokemusten tai kansainvälisellä tasolla sovittujen käytäntöjen kehityksen perusteella.

136 artikla

Vastasyklisten puskurikantojen asettaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai elin, jäljempänä 'nimetty viranomainen', joka vastaa vastasyklisen puskurikannan asettamisesta kyseistä jäsenvaltiota varten.

2. Kunkin nimetyn viranomaisen on laskettava jokaista neljännesvuotta varten puskuriohje, jota se voi käyttää vertailuarvonaan vastasyklisen puskurikannan asettamisessa 3 kohdan mukaisesti. Puskuriohjeesta on näyttävä selkeällä tavalla luottosykli ja liiallisesta luottomäärien kasvusta johtuvat riskit jäsenvaltiossa, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltion talouden erityispiirteet. Puskuriohjeen on perustuttava luotot/BKT-suhteen poikkeamaan sen pitkäaikaisesta trendistä, ja siinä on otettava huomioon muun muassa

a) luottomäärien kasvua kyseisellä lainkäyttöalueella osoittava indikaattori ja erityisesti indikaattori, joka osoittaa muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottomäärien suhteessa BKT:hen;

b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet.

▼M5

3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava syklisen järjestelmäriskin intensiteetti ja vastasyklisen puskurikannan asianmukaisuus omaa jäsenvaltiotaan varten ja tarvittaessa asetettava vastasyklinen puskurikanta tai tarkistettava sitä. Kunkin nimetyn viranomaisen on tällöin otettava huomioon

▼B

a) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet ja mahdolliset EJRK:n suositukset puskurikannan asettamisesta;

c) muut muuttujat, joita nimetty viranomainen pitää merkityksellisinä syklisen järjestelmäriskin poistamiseksi.

4. Vastasyklisen puskurikannan, joka ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta niiden laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottovastuita kyseisessä jäsenvaltiossa, on oltava 0–2,5 prosenttia kalibroituna 0,25 prosenttiyksikön tai 0,25 prosenttiyksikön kerrannaisten asteikolla. Nimetty viranomainen voi, jos se on aiheellista 3 kohdassa säädettyjen seikkojen perusteella, asettaa vastasyklisen puskurikannan suuremmaksi kuin 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tämän direktiivin 140 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

▼B

5. Kun nimetty viranomainen asettaa vastasyklisen puskurikannan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sen jälkeen korottaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa, sen on myös määrättävä päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa. Kyseinen päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jolloin korotettu puskurikanta on ilmoitettu 7 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta korotetun puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.

6. Kun nimetty viranomainen alentaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa riippumatta siitä, alennetaanko se nollaan, kyseisen viranomaisen on määrättävä myös ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotus ei ole odotettavissa. Ohjeellinen ajanjakso ei kuitenkaan sido nimettyä viranomaista.

▼M5

7. Kunkin nimetyn viranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan neljännesvuosittain ainakin seuraavat tiedot:

a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;

b) merkityksellinen luotot/BKT-suhde ja sen poikkeama pitkäaikaisesta trendistä;

c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

d) kyseisen puskurikannan perustelu;

e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen julkaisupäivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty;

g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotusta ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu.

Nimettyjen viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoidakseen julkaisun ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vastasyklisen puskurikannan muutos ja ensimmäisen alakohdan a–g alakohdassa vaaditut tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoitetut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan.

▼B

137 artikla

Yli 2,5 prosentin suuruisten vastasyklisten puskurikantojen virallinen hyväksyminen

1. Jos nimetty viranomainen on 136 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettanut tai kolmannen maan asianomainen viranomainen on asettanut vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, muut nimetyt viranomaiset voivat hyväksyä virallisesti kyseisen puskurikannan, jotta jäsenvaltiossa toimiluvan saaneet laitokset voivat sen perusteella laskea laitoskohtaiset vastasykliset pääomapuskurinsa.

2. Jos nimetty viranomainen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyy virallisesti puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, sen on ilmoitettava kyseisestä hyväksymisestä julkistamalla se verkkosivustollaan. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;

b) jäsenvaltiot tai kolmannet maat, joihin sitä sovelletaan;

c) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen nimetyn viranomaisen jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty.

138 artikla

EJRK:n suositus kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisesti antaa nimetyille viranomaisille suosituksen asianmukaisen vastasyklisen puskurikannan soveltamisesta kolmannelta maalta oleviin saamisiin, jos

a) kolmannen maan asianomainen viranomainen, jäljempänä 'kolmannen maan asianomainen viranomainen', ei ole asettanut eikä julkistanut vastasyklistä puskurikantaa sellaista kolmatta maata varten, josta aiheutuu luottoriskejä yhdelle tai useammalle unionin laitokselle;

b) EJRK katsoo, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten vahvistama ja julkistama vastasyklinen puskurikanta ei riitä suojaamaan unionin laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen kasvuun kyseisessä maassa, tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle katsovansa, että puskurikanta on riittämätön tähän tarkoitukseen.

▼B

139 artikla

Nimettyjen viranomaisten päätös kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

1. Tätä artiklaa sovelletaan riippumatta siitä, onko EJRK antanut nimetyille viranomaisille 138 artiklassa tarkoitetun suosituksen.

2. Nimetyt viranomaiset voivat 138 artiklan a alakohdassa mainituissa olosuhteissa asettaa vastasyklisen puskurikannan, jota jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa.

3. Jos kolmannen maan asianomainen viranomainen on asettanut ja julkistanut vastasyklisen puskurikannan kolmatta maata varten, nimetty viranomainen voi asettaa kyseistä kolmatta maata varten eri puskurikannan, jonka perusteella jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on laskettava laitoskohtaiset vastasykliset pääomapuskurinsa, jos nimetty viranomainen perustellusti katsoo, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen asettama puskurikanta ei riitä suojaamaan kyseisiä laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen kasvuun kyseisessä maassa.

Käyttäessään ensimmäisen alakohdan mukaisia valtuuksia nimetty viranomainen ei saa asettaa alhaisempaa vastasyklistä puskurikantaa kuin asianomainen kolmannen maan viranomainen on asettanut, paitsi jos jälkimmäisen viranomaisen asettama puskurikanta ylittää 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta sellaisten laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottoriskejä kyseisessä kolmannessa maassa.

Yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi kolmansien maiden puskurien asettamisen osalta EJRK voi antaa suosituksia tällaisesta asettamisesta.

4. Jos nimetty viranomainen asettaa 2 tai 3 kohdan nojalla kolmatta maata varten vastasyklisen puskurikannan, joka nostaa voimassa olevaa sovellettavaa vastasyklistä puskurikantaa, nimetyn viranomaisen on määrättävä päivämäärä, josta alkaen jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa. Tämä päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jona puskurikanta on ilmoitettu 5 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.

5. Nimettyjen viranomaisten on julkistettava kaikki kolmansille maille 2 tai 3 kohdan nojalla asetetut vastasykliset puskurikannat verkkosivustoillaan ilmoittaen seuraavat tiedot:

a) vastasyklinen puskurikanta ja kolmas maa, johon sitä sovelletaan;

b) kyseisen puskurikannan perustelu;

▼B

c) jos puskurikanta asetetaan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sitä korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona puskurikannan vahvistaminen julkistetaan tämän kohdan mukaisesti, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty.

140 artikla

Laitoskohtaisten vastasyklisten pääomapuskurikantojen laskeminen

1. Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta on niiden vastasyklisten puskurikantojen painotettu keskiarvo, joita sovelletaan lainkäyttöalueilla, joilla laitoksen merkitykselliset luottoriskit sijaitsevat, tai joita sovelletaan tätä artiklaa sovellettaessa 139 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, laskeakseen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun painotetun keskiarvon, soveltavat kuhunkin sovellettavaan vastasykliseen puskurikantaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II ja IV osaston mukaisesti määritettyjä luottoriskin yhteenlaskettuja omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät merkityksellisiin luottoriskeihin kyseisellä alueella ja jotka on jaettu laitosta koskevilla luottoriskin yhteenlasketuilla omien varojen vaatimuksilla, jotka liittyvät sen kaikkiin merkityksellisiin luottoriskeihin.

2. Jos nimetty viranomainen asettaa 136 artiklan 4 kohdan nojalla vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuisiin, jotka sijaitsevat kyseisen nimetyn viranomaisen jäsenvaltiossa, jäljempänä 'jäsenvaltio A', suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:

a) jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa, joka on yli 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä;

b) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava vastasyklistä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole virallisesti hyväksynyt yli 2,5 prosentin suuruista puskurikantaa 137 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava jäsenvaltion A nimetyn viranomaisen vahvistamaa vastasyklistä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on hyväksynyt virallisesti puskurikannan 137 artiklan mukaisesti.

▼B

3. Jos kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten asettama vastasyklinen puskurikanta on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuisiin, jotka sijaitsevat kyseisessä kolmannessa maassa, suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:

a) laitosten on sovellettava vastasyklistä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole hyväksynyt virallisesti yli 2,5 prosentin suuruista puskurikantaa 137 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) laitosten on sovellettava kolmannen maan asianomaisen viranomaisen asettamaa vastasyklistä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on hyväksynyt virallisesti puskurikannan 137 artiklan mukaisesti.

4. Merkityksellisiin luottovastuisiin kuuluvat kaikki ne vastuuryhmät, joita ei ole tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 112 artiklan a–f alakohdassa ja joita koskevat seuraavat vaatimukset:

a) luottoriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston mukaisesti;

b) jos vastuu sisältyy kaupankäyntivarastoon, erityisriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti, tai maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti;

c) jos vastuu on arvopaperistettu, omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti.

5. Laitosten on yksilöitävä merkityksellisen luottovastuun maantieteellinen sijainti 7 kohdan nojalla hyväksyttyjen teknisten sääntelystandardien mukaisesti.

6. Edellä 1 kohdassa edellytettyä laskentaa varten

a) jäsenvaltiota koskevaa vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava 136 artiklan 7 kohdan e alakohdan tai 137 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;

b) jollei c alakohdasta muuta johdu, kolmatta maata koskevaa vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava 12 kuukauden kuluttua päivämäärästä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen on ilmoittanut puskurikannan muutoksesta, riippumatta siitä, vaatiiko kyseinen viranomainen kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneita laitoksia soveltamaan muutosta lyhyemmän ajanjakson kuluessa, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;

▼B

c) jos laitoksen kotijäsenvaltion nimetty viranomainen asettaa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 139 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla tai hyväksyy virallisesti kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 137 artiklan nojalla, kyseistä puskurikantaa on sovellettava 139 artiklan 5 kohdan c alakohdan tai 137 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;

d) vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava välittömästi, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa alentava vaikutus.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan muutos katsotaan ilmoitetuksi päivänä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen julkistaa sen sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa esitetään menetelmä, jolla määritetään 5 kohdassa tarkoitettu merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen sijainti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

III jakso

Pääoman ylläpitämistoimenpiteet

141 artikla

Voitonjakoja koskevat rajoitukset

▼M5

1. Laitos, joka täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhteenlaskettu puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä (maximum distributable amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen MDA:n laskentaa

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

▼C4

b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläkeetuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai

▼M5

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu MDA.

4. Laitosten on laskettava MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

sekä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

▼M5

b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen (92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

▼C4

d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

▼M5

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartaalin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartaalin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestysluku.

▼B

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ydinpääoman (CET1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiselle.

8. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille seuraavat tiedot:

▼B

a) laitoksen säilyttämän pääoman määrä seuraavasti jaoteltuna:

i) ydinpääoma (CET1),

ii) ensisijainen lisäpääoma (AT1),

iii) toissijainen pääoma (T2);

b) kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot;

c) 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä;

d) niiden jakokelpoisten voittojen määrä, jotka laitos aikoo jakaa, seuraavasti jaoteltuina:

i) osingonjaot;

ii) osakkeiden takaisinostot;

iii) ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyvät maksut;

▼C3

iv) muuttuvien palkkioiden tai lisäeläke-etuuksien maksaminen joko luomalla uusi maksuvelvoite tai suorittamalla sellaisen maksuvelvoitteen mukainen maksu, joka on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimustaan.

▼B

9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja jakokelpoinen enimmäismäärä lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa ydinpääomaan (CET1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat seuraavat:

a) käteisosinkojen maksaminen;

b) kokonaan tai osittain maksettujen ilmaisosakkeiden tai muiden asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pääomainstrumenttien jakaminen;

c) laitosten lunastamat tai ostamat omat osakkeet tai muut mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut pääomainstrumentit;

d) mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien yhteydessä maksettujen määrien takaisinmaksu;

e) mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettujen erien jakaminen.

▼M5

141 a artikla

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa 141 artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä yhteenlasketun puskurivaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti ja laadullisesti tarpeeksi omia varoja täyttämään samanaikaisesti yhteenlaskettu puskurivaatimus ja kaikki seuraavat vaatimukset:

▼M5

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;

c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi.

141 b artikla

Voitonjaon rajoittaminen, jos vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei täyty

1. Laitos, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan nojalla säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvää voitonjakoa, että sen ensisijainen pääoma (T1) vähenisi tasolle, jolla vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä ’L-MDA’, 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen L-MDA:n laskentaa toteuttaa seuraavia toimia:

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

▼C4

b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläkeetuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai

▼M5

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu L-MDA.

▼M5

4. Laitosten on laskettava L-MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. L-MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

sekä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

b) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

▼M5

c) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

d) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartaalin alaraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusastepuskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartaalin yläraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusastepuskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestysluku.

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ensisijaisen pääoman (T1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiselle.

8. Jos laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille 141 artiklan 8 kohdassa luetellut tiedot sen a alakohdan iii alakohdan tietoja lukuun ottamatta sekä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä L-MDA.

9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja L-MDA lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat 141 artiklan 10 kohdassa luetellut seikat.

▼M5

141 c artikla

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa tämän direktiivin 141 b artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti tarpeeksi ensisijaista pääomaa (T1) täyttämään samanaikaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa asetettu vaatimus, saman asetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu vaatimus sekä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettu vaatimus vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla.

▼B

142 artikla

Pääoman ylläpitämissuunnitelma

▼M5

1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, sen on laadittava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta, ellei toimivaltainen viranomainen myönnä sille lupaa soveltaa pidempää määräaikaa, joka voi olla enintään kymmenen päivää.

▼C2

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisia lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ja ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden.

▼B

2. Pääoman ylläpitämissuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

a) arviot tuotoista ja menoista sekä tase-ennuste;

b) toimenpiteet laitoksen vakavaraisuussuhteen lisäämiseksi;

c) omien varojen lisäämistä koskeva suunnitelma ja aikataulu, joiden tavoitteena on yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttäminen kokonaan;

d) muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina 3 kohdassa edellytetyn arvioinnin suorittamiseksi.

▼C3

3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja hyväksyttävä se ainoastaan, jos se katsoo, että laitos voi toteutetun suunnitelman avulla kohtuullisen todennäköisesti säilyttää tai hankkia riittävästi pääomaa täyttääkseen yhteenlasketun puskurivaatimuksensa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsoman määräajan kuluessa.

▼B

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy pääoman ylläpitämissuunnitelmaa 3 kohdan mukaisesti, sen on määrättävä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

▼B

a) sen on vaadittava laitosta lisäämään omia varojaan määrätyille tasoille asetettujen määräaikojen kuluessa;

b) sen on käytettävä 102 artiklan mukaisia valtuuksiaan määrätäkseen tiukempia voitonjakoja koskevia rajoituksia kuin 141 artiklassa edellytetään.

VIII OSASTO

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

143 artikla

Yleiset julkistamisvaatimukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltiossa annetut lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet, jotka liittyvät vakavaraisuuden valvontaan;

b) unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttötapa;

▼M5

c) 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät, myös 97 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisuusperiaatteen soveltamiskriteerit;

▼M6

d) koostetut tilastotiedot vakavaraisuuskehikon tärkeimpien osien täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien tämän direktiivin 102 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutettujen valvontatoimenpiteiden ja tämän direktiivin 65 artiklan mukaisesti määrättyjen hallinnollisten seuraamusten lukumäärä ja luonne, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin (EU) 2019/2034 IV osaston 1 luvun 2 jakson säännösten soveltamista.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen on mahdollistettava eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamien lähestymistapojen ja menettelyjen asianmukainen vertaaminen. Tiedot on julkistettava yhteisessä muodossa ja ne on ajantasaistettava säännöllisesti. Tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdassa lueteltujen tietojen muoto, rakenne, sisällysluettelo ja vuotuinen julkistamisajankohta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

144 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 viidennen osan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 405–409 artiklan noudattamisen tarkastamista varten hyväksytyt yleiset perusteet ja menetelmät;

b) yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarvion tuloksista ja vuosittain eritelty kuvaus toteutetuista toimista tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 405–409 artiklaa ei ole noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta VII osaston 1 luvun II jakson säännösten soveltamista.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten määrä ja näistä niiden laitosten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;

c) jäsenvaltionsa osalta koostetusti:

   i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltioissa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen konsolidoitu kokonaismäärä;

   ii) mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä;

   iii) mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien mainitun asetuksen 92 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen kokonaismäärän prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä.

3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävän toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten määrä ja niiden tällaisten emoyritysten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;

▼B

c) jäsenvaltionsa osalta koostetusti:

i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen kokonaismäärä;

ii) asetuksen EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä;

iii) asetuksen EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien mainitun asetuksen 92 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä.

IX OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

145 artikla

Delegoidut säädökset

Komissiolla on valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä 148 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

a) 3 ja 128 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti;

b) 3 ja 128 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;

c) 3 artiklassa tarkoitetun laitoksia ja niihin liittyviä aloja koskevien määritelmien sanaston ja oikeudellisen muodon mukauttaminen myöhempiin säännöksiin;

d) 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrien mukauttaminen Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti direktiivin 2002/92/EY 4 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävien mukautusten kanssa;

e) 33 ja 34 artiklassa tarkoitetun ja liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;

f) niiden alojen yksilöiminen, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 50 artiklassa tarkoitettuja tietoja;

g) 76–88 ja 98 artiklan säännösten mukauttaminen rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai unionin oikeuden huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta;

▼B

h) 89 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisista julkistamisvaatimuksista poikkeaminen, jos komission mainitun kohdan mukaisesti antamassa kertomuksessa todetaan huomattavia kielteisiä vaikutuksia;

i) 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukauttaminen tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

▼M5

146 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Jäljempänä olevan 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytään täytäntöönpanosäädöksinä 12 artiklassa ja IV osastossa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti.

▼B

147 artikla

Euroopan pankkikomitea

1. Komissiota avustaa täytäntöönpanosäädösten hyväksymisessä Euroopan pankkikomitea. Tämä komitea on asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

148 artikla

Siirretyn toimivallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä heinäkuuta 2013 määräämättömäksi ajaksi 145 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 145 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

5. Edellä olevan 145 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

149 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

Kun komissio hyväksyy tämän direktiivin nojalla teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin EPV:n toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa tätä teknistä sääntelystandardia yhden kuukauden kuluessa ilmoituspäivästä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä aikaa pidennetään yhdellä kuukaudella. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, aikaa, jona Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat vastustaa kyseessä olevaa teknistä sääntelystandardia, voidaan tarvittaessa pidentää edelleen yhdellä kuukaudella.

X OSASTO

DIREKTIIVIN 2002/87/EY MUUTTAMINEN

150 artikla

Direktiivin 2002/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2002/87/EY 21 a artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohdan a alakohta;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin liitteessä I olevassa II osassa lueteltujen laskentamenetelmien johdonmukainen soveltaminen yhdessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/138/EY 228 artiklan 1 kohdan kanssa, Euroopan valvontaviranomainen laatii sekakomitean välityksellä tämän direktiivin 6 artiklan 2 kohtaa koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 6 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Euroopan valvontaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viisi kuukautta ennen direktiivin 2009/138/EY 309 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua soveltamispäivää.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

▼B

XI OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1. LUKU

Siirtymäsäännökset sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien laitosten valvonnasta

151 artikla

Soveltamisala

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan 40, 41, 43, 49, 50 ja 51 artiklan säännösten sijaan siihen päivään saakka, jona maksuvalmiusvaatimus tulee sovellettavaksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen mukaisesti.

2. Sen varmistamiseksi, että maksuvalmiutta koskevien valvontajärjestelmien käyttöönotto tapahtuu täysin linjassa yhdenmukaisten maksuvalmiussääntöjen kehittämisen kanssa, komissiolle siirretään 145 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla 1 kohdassa tarkoitettua määräpäivää voidaan lykätä enintään kahdella vuodella, jos yhdenmukaisia maksuvalmiussääntöjä ei vielä ole unionissa otettu käyttöön, koska kansainvälisistä maksuvalmiuden valvontastandardeista ei ole vielä sovittu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana.

152 artikla

Raportointivaatimukset

Tilastotarkoituksia varten vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että kaikki sen alueella sivuliikkeitä pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Täyttäessään tämän direktiivin 156 artiklassa säädettyjä velvollisuuksiaan vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että toisista jäsenvaltioista olevien luottolaitosten sivuliikkeet antavat samat tiedot, joita tässä tarkoituksessa vaaditaan kansallisilta luottolaitoksilta.

153 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivuliike sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, ei noudata kyseisen jäsenvaltion tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi antamaa lainsäädäntöä, joka koskee vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten toimivaltaa, niiden on vaadittava kyseistä luottolaitosta korjaamaan säännösten vastainen tilanne.

2. Jos kyseessä oleva luottolaitos ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

▼B

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos korjaa säännösten vastaisen tilanteen. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos luottolaitos edelleen rikkoo 1 kohdassa tarkoitettuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotijäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voida toteuttaa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen uudet säännöksiin kohdistuvat rikkomukset tai rangaistakseen niistä ja tarvittaessa estääkseen luottolaitosta aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden alueella voidaan antaa luottolaitoksille tiedoksi näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat.

154 artikla

Varotoimenpiteet

Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 153 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joita asia koskee.

Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

155 artikla

Velvollisuudet

1. Laitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä oleva 1 kohta ei estä tämän direktiivin mukaista konsolidoitua valvontaa.

3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

156 artikla

Maksuvalmiuden valvonta

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivuliikkeiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

▼B

Rajoittamatta Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy täysi vastuu rahapolitiikkansa toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä.

Kyseisiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että luottolaitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

157 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa niiden laitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivuliikkeen kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten laitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten luottolaitosten valvontaa, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletussuojan, suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hallinto- ja kirjanpitomenettelyjen ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

158 artikla

Merkittävät sivuliikkeet

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 112 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että sellaisen muun laitoksen kuin sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jota koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 95 artiklan säännökset, katsotaan merkittäväksi.

2. Pyynnössä on esitettävä sivuliikkeen merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:

a) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

b) laitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion systeemiseen likviditeettiin, maksujärjestelmään ja selvitysjärjestelmään;

c) sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 112 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on kaikin tavoin pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteiseen päätökseen ei ole päästy kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivuliike merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaumat.

▼B

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päätöksistä on laadittava asiakirja, joka sisältää kattavat perustelut, ja se on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kyseisiä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

3. Jos sivuliikkeen merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 117 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

►C2 5. Jos 116 artiklaa ei sovelleta, sellaista laitosta, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan mukaista yhteiseen päätökseen pääsemistä sivuliikkeen nimeämiseksi merkittäväksi ja 50 artiklan mukaista yhteistyötä. ◄ Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelmiin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

6. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

7. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

159 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut laitos harjoittaa toimintaansa sivuliikkeen kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tarkastaa paikan päällä joko itse tai valtuuttamillaan henkilöillä 50 artiklassa tarkoitetut tiedot.

▼B

2. Tällaista sivuliikkeiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 118 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeutta suorittaa itse alueelleen perustettujen sivuliikkeiden tarkastuksia paikan päällä täyttäessään tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

▼M5

1 A LUKU

Rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevat siirtymäsäännökset

159 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntää koskevat siirtymäsäännökset

Emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka ovat jo olemassa 27 päivänä kesäkuuta 2019, on haettava 21 a artiklan mukaista hyväksyntää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021. Jos rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021, on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä 21 a artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kaikki valvontavaltuudet, jotka niille annetaan tässä direktiivissä rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden, joihin sovelletaan hyväksyntää 21 a artiklan mukaisesti, konsolidoitua valvontaa varten.

▼B

2. LUKU

Pääomapuskureita koskevat siirtymäsäännökset

160 artikla

Pääomapuskureita koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä artiklassa muutetaan 129 ja 130 artiklan vaatimuksia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymäajanjaksona.

2. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2016,

a) yleisen pääomapuskurin, joka on 0,625 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);

▼B

b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 0,625 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

3. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2017 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2017,

a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);

b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä siten, että yhteenlaskettu puskurivaatimus on 1,25–2,50 prosenttia laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

4. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018,

a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,875 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);

b) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,875 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

5. Edellä 141 artiklassa tarkoitettuja voitonjakoja koskevia rajoituksia ja 142 artiklassa tarkoitettua pääoman ylläpitämissuunnitelmaa koskevaa vaatimusta sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymäkautena, jos laitokset eivät täytä tämän artiklan 2–4 kohdassa vahvistettuja yhteenlaskettua puskuria koskevia vaatimuksia.

6. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1–4 kohdassa määritettyä lyhyemmän siirtymäkauden ja näin ollen aloittaa yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin täytäntöönpanon 31 päivään joulukuuta 2013. Jos jäsenvaltio asettaa tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden, sen on ilmoitettava päätöksestään asianomaisille osapuolille, mukaan lukien komissio, EJRK, EPV ja asianomainen valvontakollegio. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden. Jos toinen jäsenvaltio hyväksyy tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden, sen on ilmoitettava vastaavasti komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaiselle valvontakollegiolle.

7. Jos jäsenvaltio määrää vastasyklistä pääomapuskuria koskevan lyhyemmän siirtymäkauden, lyhyempää siirtymäkautta sovelletaan ainoastaan sellaisten kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten laskiessa laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuriaan, joista nimetty viranomainen vastaa.

▼B

3. LUKU

Loppusäännökset

161 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomus

1. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin täytäntöönpanoa varmistaakseen, ettei direktiivin täytäntöönpano johda laitosten ilmeisen eriarvoiseen kohteluun niiden oikeudellisen rakenteen tai omistajuusmallin perusteella.

2. Uudelleentarkastelunsa jälkeen komissio toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa kertomuksen 30 päivään kesäkuuta 2016 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tarvittaessa yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa, tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olevista palkitsemisjärjestelmää koskevista säännöksistä ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen ja kiinnittäen huomiota erityisesti seuraaviin:

a) niiden toimivuus, täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta, mukaan lukien sellaisten mahdollisten puutteiden yksilöiminen, joita aiheutuu suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta näihin säännöksiin;

b) 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn periaatteen noudattamisen vaikutus suhteessa:

   i) kilpailukykyyn ja rahoitusvakauteen; ja

   ii) henkilöstöön, joka työskentelee tosiasiallisesti ja fyysisesti ETA:an sijoittautuneiden emoyritysten ETA:n ulkopuolelle sijoittautuneissa tytäryrityksissä.

Uudelleentarkastelussa on otettava huomioon erityisesti se, olisiko 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn periaatteen soveltamista jatkettava edelleen henkilöstöön, joka kuuluu ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamisalaan.

3. Vuodesta 2014 EPV julkaisee yhteistyössä EVLEV:n ja EAMV:n kanssa puolivuosittaisen kertomuksen, jossa analysoidaan sitä, missä määrin jäsenvaltioiden oikeudessa viitataan ulkoisiin luottoluokituksiin sääntelytarkoituksissa, ja toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tällaisten viittausten vähentämiseksi. Näissä kertomuksissa selvitetään, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet 77 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 79 artiklan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan. Kertomuksessa selvitetään myös, missä määrin valvonnassa on lähennytty tältä osin.

4. Komissio tarkastelee 108 ja 109 artiklan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

5. Komissio tarkastelee 91 artiklan 11 kohdan soveltamista ja laatii siinä saaduista tuloksista, myös monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailun asianmukaisuudesta, kertomuksen, ottaen huomioon kaiken asiaankuuluvan unionin ja kansainvälisen kehityksen ja toimittaa tämän kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

6. Komissio kuulee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä EJRK:ta, EPV:tä, EVLEV:iä, EAMV:tä ja muita merkityksellisiä osapuolia tämän direktiivin mukaisten tietojenvaihtojärjestelyjen tehokkuudesta sekä tavanomaisina kausina että stressikausina.

▼B

7. EPV tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamista koskien unionin ja jäsenvaltioiden yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, ja laatii siitä kertomuksen komissiolle. Kertomuksessa määritetään mahdolliset alat, joita on yhä kehitettävä yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta. EPV julkistaa kertomuksen verkkosivustollaan.

8. EPV tutkii komission toimeksiannosta, kattavatko tämä direktiivi ja asetus (EU) N:o 575/2013 asianmukaisesti sellaiset rahoitusalan yritykset, jotka ilmoittavat noudattavansa toiminnassaan islamilaisen pankkitoiminnan periaatteita. Komissio tutkii EPV:n raportin ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

9. EPV esittää 1 päivään heinäkuuta 2014 mennessä komissiolle raportin siitä, miten luottolaitokset käyttävät EKPJ:hin kuuluvien keskuspankkien pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita ja vastaavia keskuspankkien rahoitustukitoimenpiteitä ja miten ne hyötyvät niistä. Komissio esittää tämän raportin pohjalta ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, miten unionissa toimiluvan saaneet luottolaitokset käyttävät kyseisiä rahoitusoperaatioita ja rahoitustukitoimenpiteitä ja miten ne hyötyvät niistä, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee tällaisten rahoitusoperaatioiden ja rahoitustukitoimenpiteiden käyttöä.

▼M5

10. Komissio tarkastelee uudelleen 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdassa tarkoitettujen valvontavaltuuksien täytäntöönpanoa ja soveltamista ja laatii niistä kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023.

▼B

162 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivään joulukuuta 2013

▼C1

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2014.

▼B

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle. Jos jäsenvaltioiden vahvistamia saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia toimenpiteitä koskevaan ilmoitukseen liittyvät asiakirjat eivät ole riittäviä siihen, että voitaisiin arvioida kaikilta osin, ovatko saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevat säännökset tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisia, komissio voi EPV:n pyynnöstä suorittaakseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaiset tehtävänsä, tai omasta aloitteestaan pyytää jäsenvaltioita toimittamaan yksityiskohtaisempia tietoja saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä kyseessä olevien säännösten ja tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, VII osaston 4 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

3. Tämän direktiivin 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan noudattamisen edellyttämissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on vaadittava, että laitokset soveltavat siinä säädettyjä periaatteita palkkioihin ►C1 , jotka myönnetään palveluista tai työsuorituksesta vuodesta 2014 eteenpäin, riippumatta siitä, perustuvatko ne ennen 1 päivää tammikuuta 2014 vai sen jälkeen tehtyihin sopimuksiin. ◄

4. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 131 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Jäsenvaltioiden on pantava 131 artiklan 4 kohta täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 2016 seuraavalla tavalla:

a) 25 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2016;

b) 50 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2017;

c) 75 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2018; ja

d) 100 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2019.

6. ►C1 Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 133 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014. ◄

163 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 tämän direktiivin liitteessä II ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

164 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

165 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

▼B

LIITE I

LUETTELO VASTAVUOROISESTI TUNNUSTETTAVISTA TOIMISTA

1. Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen.

2. Luotonanto, johon sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatapahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).

3. Rahoitusleasing.

▼M3

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ([1]) 4 artiklan 3 alakohdassa määritellyt maksupalvelut.

▼B

5. Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tällainen toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan.

6. Takaukset ja maksusitoumukset.

7. Kaupankäynti omaan tai asiakkaiden lukuun seuraavilla välineillä:

   a) rahamarkkinavälineet (sekit, vekselit, sijoitustodistukset jne.),

   b) ulkomaanvaluutta,

   c) rahoitusfutuurit ja optiot,

   d) valuutta- ja korkovälineet,

   e) siirtokelpoiset arvopaperit.

8. Osallistuminen osakeanteihin ja niihin liittyvien palvelujen tarjoaminen.

9. Yritysneuvonta pääoman rakennetta ja toimialastrategiaa koskevissa asioissa ja niihin liittyvissä kysymyksissä sekä sulautumisiin ja yritysostoihin liittyvä neuvonta ja palvelut.

10. Välitystoiminta rahamarkkinoilla.

11. Sijoitussalkun hoito ja neuvonta.

12. Arvopaperisäilytys ja -hoito.

13. Luottotietopalvelut.

14. Säilytyspalvelut.

15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku.

Direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuja palveluja ja toimia koskee vastavuoroinen tunnustaminen tämän direktiivin mukaisesti silloin, kun viitataan tuon direktiivin liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY, 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼B

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla	1 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 1 kohta		
2 artiklan 2 kohta		
2 artiklan 3 kohta		
2 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 5 kohta	2 artikla	
2 artiklan 6 kohta	1 artiklan 3 kohta	
3 artikla	4 artikla	
3 artiklan 1 kohdan 53 alakohta	4 artiklan 49 alakohta	
4 artiklan 1 kohta		
4 artiklan 2 kohta		
4 artiklan 3 kohta		
4 artiklan 4 kohta		
4 artiklan 5 kohta		35 artiklan 1 kohta
4 artiklan 6 kohta		
4 artiklan 7 kohta		
4 artiklan 8 kohta		
5 artikla	128 artikla	
6 artikla	42b artiklan 1 kohta	
7 artikla	40 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	
8 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 4 kohta		
9 artikla	5 artikla	
10 artikla	7 artikla	
11 artikla	8 artikla	
12 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
12 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
12 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
12 artiklan 4 kohta	9 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	
14 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	
15 artikla	13 artikla	
16 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta	
17 artikla	16 artikla	
18 artikla	17 artiklan 1 kohta	
19 artikla	18 artikla	
20 artiklan 1 kohta	14 artikla	
20 artiklan 2 kohta	14 artikla	
20 artiklan 3 kohta		
20 artiklan 5 kohta	17 artiklan 2 kohta	
21 artikla	3 artikla	
22 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	19 artiklan 3 kohta	
22 artiklan 4 kohta	19 artiklan 4 kohta	
22 artiklan 5 kohta	19 artiklan 5 kohta	
22 artiklan 6 kohta	19 artiklan 6 kohta	
22 artiklan 7 kohta	19 artiklan 7 kohta	
22 artiklan 8 kohta	19 artiklan 8 kohta	
22 artiklan 9 kohta	19 artiklan 9 kohta	
23 artiklan 1 kohta	19a artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	19a artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	19a artiklan 3 kohta	
23 artiklan 4 kohta	19a artiklan 4 kohta	
23 artiklan 5 kohta	19a artiklan 5 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
24 artiklan 1 kohta	19b artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	19b artiklan 2 kohta	
25 artikla	20 artikla	
26 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
27 artikla	21 artiklan 3 kohta	
28 artiklan 1 kohta		4 artikla
28 artiklan 2 kohta		9 artikla
29 artiklan 1 kohta		5 artiklan 1 kohta
29 artiklan 2 kohta		5 artiklan 2 kohta
29 artiklan 3 kohta		5 artiklan 3 kohta
29 artiklan 4 kohta		5 artiklan 2 kohta
30 artikla		6 artikla
31 artiklan 1 kohta		7 artikla
31 artiklan 2 kohta		8 artikla
32 artiklan 1 kohta		10 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta		10 artiklan 2 kohta
32 artiklan 3 kohta		10 artiklan 3 kohta
32 artiklan 4 kohta		10 artiklan 4 kohta
32 artiklan 5 kohta		10 artiklan 5 kohta
33 artikla	23 artikla	
34 artikla 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	
34 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 3 kohta	24 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta	
35 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 4 kohta	25 artiklan 4 kohta	
35 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta	
35 artiklan 6 kohta	25 artiklan 5 kohta	
35 artiklan 7 kohta	25 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
36 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta	
36 artiklan 5 kohta	26 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 6 kohta	26 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 7 kohta	26 artiklan 5 kohta	
37 artikla	36 artikla	
38 artikla	27 artikla	
39 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
39 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta	
39 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta	
39artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohta	
39 artiklan 5 kohta	28 artiklan 4 kohta	
39 artiklan 6 kohta	28 artiklan 4 kohta	
40 artiklan ensimmäinen kohta	29 artiklan ensimmäinen kohta	
40 artiklan 2 toinen kohta		
40 artiklan kolmas kohta		
41 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 ja 2 kohta	
41 artiklan 2 kohta		
42 artikla	32 artikla	
43 artiklan 1 kohta	33 artiklan ensimmäinen kohta	
43 artiklan 2 kohta		
43 artiklan 3 kohta		
43 artiklan 4 kohta		
43 artiklan 5 kohta		
44 artikla	31 ja 34 artikla	
45 artikla	35 artikla	
46 artikla	37 artikla	
47 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta	
47 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta	
47 artiklan 3 kohta	38 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta	
48 artiklan 3 kohta	39 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 4 kohta	39 artiklan 4 kohta	
49 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
49 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 kohta	
49 artiklan 3 kohta	41 artiklan kolmas kohta	
50 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 ensimmäinen kohta	
50 artiklan 2 kohta		
50 artiklan 3 kohta		
50 artiklan 4 kohta		
50 artiklan 5 kohta	42 artiklan toinen kohta	
50 artiklan 6 kohta	42 artiklan kolmas ja kuudes kohta	
50 artiklan 7 kohta	42 artiklan neljäs ja seitsemäs kohta	
50 artiklan 8 kohta	42 artiklan viides kohta	
51 artiklan 1 kohta	42a artiklan 1 kohta	
51 artiklan 2 kohta	42a artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	42a artiklan 3 kohta	
51 artiklan 4 kohta	42a artiklan 3 kohta	
51 artiklan 5 kohta	42a artiklan 3 kohta	
51 artiklan 6 kohta		
52 artiklan 1 kohta	43 artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohta	
52 artiklan 3 kohta		
52 artiklan 4 kohta		
53 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
53 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 3 kohta		
54 artikla	45 artikla	
55 artikla	46 artikla	
56 artiklan	47 artikla	
57 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
57 artiklan 2 kohta	48 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
57 artiklan 3 kohta	48 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	
57 artiklan 4 kohta	48 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
57 artiklan 5 kohta	48 artiklan 2 kohdan viides alakohta	
57 artiklan 6 kohta	48 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	
58 artikla	49 artiklan ensimmäinen kohta	
58 artiklan 2 kohta	49 artiklan toinen kohta	
58 artiklan 3 kohta	49 artiklan neljäs kohta	
58 artiklan 4 kohta	49 artiklan viides kohta	
59 artiklan 1 kohta	50 artikla	
59 artikla 2 kohta		
60 artikla	51 artikla	
61 artiklan 1 kohta	52 artiklan ensimmäinen kohta	
61 artiklan 2 kohta	52 artiklan toinen kohta	
62 artiklan		
63 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	
63 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
64 artikla		
65 artikla		
66 artikla		
67 artikla		
68 artikla		
69 artikla		
70 artikla		
71 artikla		
72 artikla	55 artikla	
73 artikla	123 artikla	
74 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta	
74 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 3 kohta	22 artiklan 6 kohta	
74 artiklan 4 kohta		
75 artiklan 1 kohta	22 artiklan 3 kohta	
75 artiklan 2 kohta	22 artiklan 4 kohta	
75 artiklan 3 kohta	22 artiklan 5 kohta	
76 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 2 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
76 artiklan 2 kohta		
76 artiklan 3 kohta		
76 artiklan 4 kohta		
76 artiklan 5 kohta		
77 artikla		
78 artikla		
79 artikla	Liitteessä V oleva 3, 4 ja 5 kohta	
80 artikla	Liitteessä V oleva 6 kohta	
81 artikla	Liitteessä V oleva 7 kohta	
82 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 8 kohta	
82 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 9 kohta	
83 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 10 kohta	
83 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 5 kohta
83 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 38 ja 41 kohta
84 artikla	Liitteessä V oleva 11 kohta	
85 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 12 kohta	
85 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 13 kohta	
86 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 14 kohta	
86 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 14a kohta	
86 artiklan 3 kohta		
86 artiklan 4 kohta	Liitteessä V oleva 15 kohta	
86 artiklan 5 kohta	Liitteessä V oleva 16 kohta	
86 artiklan 6 kohta	Liitteessä V oleva 17 kohta	
86 artiklan 7 kohta	Liitteessä V oleva 18 kohta	
86 artiklan 8 kohta	Liitteessä V oleva 19 kohta	
86 artiklan 9 kohta	Liitteessä V oleva 20 kohta	
86 artiklan 10 kohta	Liitteessä V oleva 21 kohta	
86 artiklan 11 kohta	Liitteessä V oleva 22 kohta	
87 artikla		
88 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 1 kohta	
88 artiklan 2 kohta		
89 artiklan		

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
90 artikla		
91 artikla		
92 artiklan 1 kohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan toinen kohta	
92 artiklan 2 kohdan johdantolause	Liitteessä V olevan 23 kohdan johdantolause	
92 artiklan 2 kohdan a alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan a alakohta	
92 artiklan 2 kohdan b alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan b alakohta	
92 artiklan 2 kohdan c alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan c alakohta	
92 artiklan 2 kohdan d alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan d alakohta	
92 artiklan 2 kohdan e alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan e alakohta	
92 artiklan 2 kohdan f alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan f alakohta	
92 artiklan 2 kohdan g alakohta		
93 artikla	Liitteessä V olevan 23 kohdan k alakohta	
94 artiklan 1 kohdan a alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan g alakohta	
94 artiklan 1 kohdan b alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan h alakohta	
94 artiklan 1 kohdan c alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan i alakohta	
94 artiklan 1 kohdan d alakohta		
94 artiklan 1 kohdan e alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan j alakohta	
94 artiklan 1 kohdan f alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan l alakohta	
94 artiklan 1 kohdan g alakohta		
94 artiklan 1 kohdan h alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan m alakohta	
94 artiklan 1 kohdan i alakohta		
94 artiklan 1 kohdan j alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan n alakohta	
94 artiklan 1 kohdan k alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan n alakohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
94 artiklan 1 kohdan l alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan o alakohta	
94 artiklan 1 kohdan m alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan p alakohta	
94 artiklan 1 kohdan n alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan q alakohta	
94 artiklan 1 kohdan o alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan r alakohta	
94 artiklan 1 kohdan p alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan s alakohta	
94 artiklan 1 kohdan q alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan t alakohta	
94 artiklan 2 kohta	150 artiklan 3 kohdan b alakohta	
95 artikla	Liitteessä V oleva 24 kohta	
96 artikla		
97 artiklan 1 kohta	124 artiklan 1 kohta	
97 artiklan 2 kohta	124 artiklan 2 kohta	
97 artiklan 3 kohta	124 artiklan 3 kohta	
97 artiklan 4 kohta	124 artiklan 4 kohta	
98 artiklan 1 kohta	Liitteessä XI oleva 1 kohta	
98 artiklan 2 kohta	Liitteessä XI oleva 1a kohta	
98 artiklan 3 kohta	Liitteessä XI oleva 2 kohta	
98 artiklan 4 kohta	Liitteessä XI oleva 3 kohta	
98 artiklan 5 kohta	124 artiklan 5 kohta	
98 artiklan 6 kohta		
98 artiklan 7 kohta		
99 artikla		
100 artikla		
101 artikla		
102 artikla 1 kohta	136 artiklan 1 kohta	
102 artiklan 2 kohta		
103 artikla		
104 artikla	136 artikla	
105 artikla		
106 artiklan 1 kohta	149 artikla	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
106 artiklan 2 kohta		
107 artikla		
108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	68 artiklan 2 kohta	
108 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artikla	
108 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta		
108 artiklan 2 kohta	71 artiklan 1 kohta	
108 artiklan 3 kohta	71 artiklan 2 kohta	
108 artiklan 4 kohta	73 artiklan 2 kohta	
109 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
109 artiklan 2 kohta	73 artiklan 3 kohta	
109 artiklan 3 kohta		
110 artiklan 1 kohta	124 artiklan 2 kohta	
110 artiklan 2 kohta	23 artikla	
111 artiklan 1 kohta	125 artiklan 1 kohta	2 artikla
111 artiklan 2 kohta	125 artiklan 2 kohta	2 artikla
111 artiklan 3 kohta	126 artiklan 1 kohta	
111 artiklan 4 kohta	126 artiklan 2 kohta	
111 artiklan 5 kohta	126 artiklan 3 kohta	
111 artiklan 6 kohta	126 artiklan 4 kohta	
112 artiklan 1 kohta	129 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
112 artiklan 2 kohta	129 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
112 artiklan 3 kohta	129 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
113 artiklan 1 kohdan a alakohta	129 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	
113 1 kohdan b alakohta		
113 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta	129 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
113 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta		
113 artiklan 2 kohdan 2 alakohta	129 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
113 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	129 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
113 artiklan 3 kohta	129 artiklan 3 kohdan neljäs–seitsemäs alakohta	
113 artiklan 4 kohta	129 artiklan 3 kohdan kahdeksas ja yhdeksäs alakohta	
113 artiklan 5 kohta	129 artiklan 3 kohdan kymmenes ja yhdestoista alakohta	
114 artikla	130 artikla	
115 artikla	131 artikla	
116 artiklan 1 kohta	131a artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	
116 artiklan 2 kohta	131a artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	
116 artiklan 3 kohta	131a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
116 artiklan 4 kohta	131a artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	
116 artiklan 5 kohta	131a artiklan 2 kohdan neljäs ja viides alakohta	
116 artiklan 6 kohta	131a artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	
116 artiklan 7 kohta	131a artiklan 2 kohdan seitsemäs alakohta	
116 artiklan 8 kohta	131a artiklan 2 kohdan kahdeksas alakohta	
116 artiklan 9 kohta	131a artiklan 2 kohdan yhdeksäs alakohta	
117 artiklan 1 kohta	132 artiklan 1 kohdan ensimmäinen–kuudes alakohta	
117 artiklan 2 kohta	132 artiklan 1 kohdan seitsemäs ja kahdeksas alakohta	
117 artiklan 3 kohta	132 artiklan 2 kohta	
117 artiklan 4 kohta	132 artiklan 3 kohta	
118 artikla	141 artikla	
119 artiklan 1 kohta	127 artiklan 1 kohta	
119 artiklan 2 kohta	127 artiklan 2 kohta	
119 artiklan 3 kohta	127 artiklan 3 kohta	
120 artikla	72a artikla	
121 artikla	135 artikla	
122 artikla	137 artikla	
123 artiklan 1 kohta	138 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
123 artiklan 2 kohta	138 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
124 artikla	139 artikla	
125 artikla	140 artikla	2 artikla
126 artikla	142 artikla	
127 artikla	143 artikla	
128 artikla		
129 artikla		
130 artikla		
131 artikla		
132 artikla		
133 artikla		
134 artikla		
135 artikla		
136 artikla		
137 artikla		
138 artikla		
139 artikla		
140 artikla		
141 artikla		
142 artikla		
143 artikla	144 artikla	
144 artiklan 1 kohta	122a artiklan 9 kohta	
144 artiklan 2 kohta	69 artiklan 4 kohta	
144 artiklan 3 kohta	70 artiklan 4 kohta	
145 artikla	150 artiklan 1 kohta	
146 artikla	150 artiklan 1a kohta	
147 artiklan 1 kohta	151 artiklan 1 kohta	
147 artiklan 2 kohta	151 artiklan 2 kohta	
148 artiklan 1 kohta	151a artiklan 3 kohta	
148 artiklan 2 kohta	151a artiklan 1 kohta	
148 artiklan 3 kohta	151b artikla	
148 artiklan 4 kohta	151a artiklan 2 kohta	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
148 artiklan 5 kohta	151c artikla	
149 artikla		
150 artikla		
151 artikla		
152 artikla	29 artikla	
153 artikla	30 artikla	
154 artikla	33 artikla	
155 artikla	40 artikla	
156 artikla	41 artikla	
157 artikla	42 artikla	
158 artikla	42a artikla	
159 artikla	43 artikla	
160 artikla		
161 artiklan 1 kohta	156 artiklan kuudes kohta	
161 artiklan 2 kohta	156 artiklan neljäs kohta	
161 artiklan 3 kohta		
161 artiklan 4 kohta		
161 artiklan 5 kohta		
161 artiklan 6 kohta		
161 artiklan 7 kohta		
161 artiklan 8 kohta		
161 artiklan 9 kohta		
162 artiklan 1 kohta		
162 artiklan 2 kohta		
162 artiklan 3 kohta		
162 artiklan 4 kohta	157 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
162 artiklan 5 kohta		
162 artiklan 6 kohta		
163 artikla	158 artikla	
164 artikla	159 artikla	
165 artikla	160 artikla	
Liite I	Liite I	